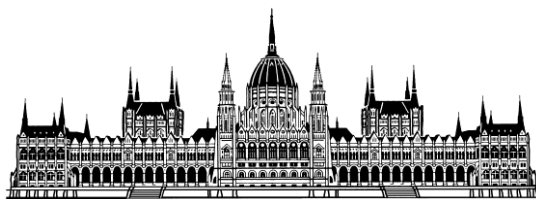

Országgyűlési Napló

Jakab István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László és Ikotity István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	23479
Napirend előtti felszólalók:	
Lukács Zoltán (MSZP).....	23479
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	23481
Ikotity István (LMP).....	23482
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	23484
Volner János (Jobbik).....	23486
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	23488
Dr. Rétvári Bence (KDNP).....	23489
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	23491
Németh Szilárd István (Fidesz)	23492
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	23494
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Földi László jegyző.....	23495

Kérdések

Bejelentés kérdés visszautasításáról	23495
Kiss László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Kezdődik ismét a tankönyvmizéria?” címmel... ..	23495
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23496
Kulcsár Gergely (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Három és fél év után javított vagyonyilatkozat - a korrupció mellett ez is belefér a Fidesznek?” címmel	23497
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	23498
Schmuck Erzsébet és Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Növelik-e az állami felsőoktatási férőhelyek számát?” címmel	23498
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23499
Bodó Sándor (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Milyen közúti fejlesztések várhatóak a 2014-2020 közötti Európai Unió időszakban a Hajdú-Bihar megyei térségben?” címmel	23500
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	23501
Tukacs István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ha van pénz, van gyógyítás?” címmel... ..	23502
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23502
Ander Balázs (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Zita: speciális gyermekotthon vagy a pokol tornáca? - Avagy néhány nem polkorrekt felvetés a cigányintegráció kapcsán.” címmel	23503
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23504
Schmuck Erzsébet és Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Megismétlődik az 1949-1953-as periódus államosítási hulláma a szakképzésben?” címmel	23505
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	23506
Dunai Mónika (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Kevesebbet költünk gyógyszerekre” címmel.....	23507
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23508
Gúr Nándor (MSZP) - a belügyminiszterhez - „A közfoglalkoztatás az egyre növekvő szegénység zsákutcája?” címmel	23509
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	23509

Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Győzött Kishantos, győzött az igazság. Mikor kér bocsánatot a gátlástalan bosszú miatt a Kormány? Lehet végre tisztességes vezetése a nemzeti földek kezelőjének?” címmel.....	23510
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	23511
Sallai R. Benedek és dr. Szél Bernadett (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mindegy, hogy hol, csak ártson?” címmel	23512
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	23513
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit kíván tenni a Kormány a kullancsok okozta fertőző betegségek megelőzése érdekében?” címmel	23514
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23514
Novák Előd (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Meddig vehetik igénybe a CSOK-ot gyilkosok, menekültek és munkakerülők?” címmel	23515
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza.....	23516
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Továbbra is tétlenül figyelik százezrek kivándorlását?” címmel.....	23517
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23518
Demeter Márta (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Kockázatos befektetéseket ajánlottak dolgozóiknak a minisztériumok, avagy a katonák, rendvédelmi és nemzetbiztonsági dolgozók valóban maguknak keresték a bajt?!” címmel	23519
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	23520
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Halálos beteg pingpong Budapesten?” címmel	23521
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23522
Dr. Szél Bernadett (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Megfizetett bölcsődei dolgozók nélkül üres ígérlet a bölcsődeépítési program?” címmel.....	23523
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23524
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mennyi rászoruló gyerek részesült étkeztetésben a tavaszi szünetben? Mennyi pénzt kellett ennek biztosítására az önkormányzatoknak saját forrásából hozzátenniük?” címmel.....	23525
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23526
Farkas Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Nyitott-e arra a kormányzat, hogy újraszabályozzák a diákok érdekképviseleti rendszerét?” címmel	23527
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23528

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „Ön rendelt ötmilliós fizetést Elnök Úr?” címmel	23529
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnökének válasza.....	23529
Viszónválasz:	
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	23530
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnöke	23530
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	23531
Szávay István (Jobbik) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Egyetért-e a Kormány saját magával?” címmel	23532
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	23533
Viszónválasz:	
Szávay István (Jobbik)	23533

Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	23534
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a belügyminiszterhez - „Hordoz-e biztonsági kockázatot hazánk számára az offshore letelepedési kötvény?” címmel	23534
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	23535
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	23536
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	23536
Witzmann Mihály (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Már nem vagyunk Brüsszel adósa! Számíthat-e Magyarország kedvezőbb hitelminősítói besorolásra az EU-IMF hitelek visszafizetése következtében?” címmel	23537
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	23538
Viszonzválasz:	
Witzmann Mihály (Fidesz).....	23538
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	23539
Dr. Hiller István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor lesz elnöke ismét a Magyar Akkreditációs Bizottság Felülvizsgáló bizottságának?” címmel	23539
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23540
Viszonzválasz:	
Dr. Hiller István (MSZP)	23540
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	23541
Vágó Sebestyén (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Tényleg meg kellett ezt várni?” címmel.....	23541
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23542
Viszonzválasz:	
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	23543
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	23543
Szászfalvi László (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen pályázatok kerülnek kiírásra az idén az Erzsébet-program keretében?” címmel.....	23544
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23545
Viszonzválasz:	
Szászfalvi László (KDNP)	23545
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	23546
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	23547
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Átalusszák-e a kormányhivatalok a Balaton tönkretételét?” címmel	23547
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	23548
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	23549
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	23549
Korózs Lajos (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Ennyivel szúrják ki a nyugdíjasok szemét?” címmel.....	23550
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	23550
Viszonzválasz:	
Korózs Lajos (MSZP)	23551
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	23551
Szilágyi György (Jobbik) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „Offshore cégek kormányzati ellenőrzése, következmények nélkül” címmel	23552
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza	23553
Viszonzválasz:	
Szilágyi György (Jobbik).....	23553

<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	23554
Napirend utáni felszólalók:	
<i>Varju László</i> (független).....	23555
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	23556
<i>Dr. Bitay Márton Örs</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár	23558
<i>Ágh Péter</i> (Fidesz)	23560
<i>Ikotity István</i> (LMP).....	23561
<i>Farkas Gergely</i> (Jobbik)	23563
<i>Ander Balázs</i> (Jobbik).....	23565
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	23566
<i>Vágó Sebestyén</i> (Jobbik).....	23568
<i>Dúró Dóra</i> (Jobbik).....	23570
<i>Novák Előd</i> (Jobbik)	23572
<i>V. Németh Zsolt</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár	23574
<i>Bana Tibor</i> (Jobbik).....	23575
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	23578
Az ülés bezárása	23578

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR, államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, V. NÉMETH ZSOLT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
17. ülésnapja
2016. április 18-án, hétfőn
(11.03 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Földi László és Ikotity István)

ELNÖK (A teremben lévők felállnak, ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.): Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 17. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Ikotity István jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A napi napon napirend előtti felszólalásokkal kezdjük munkánkat. Ezt követően 11 óra 50 perctől 13 óra 20 percig a kérdésekre, majd körülbelül 13 óra 20 perctől 14 óra 20 percig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor, majd pedig a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Lukács Zoltán, az MSZP képviselőcsoportja képviselője: „Elég volt a mellébeszélésből, a hazudozásból, a Fidesz adja vissza a dolgozóknak a 100 százalékos vasárnapi bérpótlékot!” címmel. Ötperces időkeretben öné a szó, tisztelt képviselő úr.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Túl vagyunk azon a vasárnapon, amikor hosszú idő óta először eldönthették a kereskedők, hogy kinyitják-e az üzleteiket, és eldönthették a magyar emberek, hogy mivel töltik a vasárnapjukat, meglátogatnak-e egy áruházat, egy üzletet vagy sem. Jelzem, nagyon sokan döntöttek úgy, hogy meglátogatják.

Mégis a helyzet az, hogy van még tennivaló bőven ebben az ügyben, ugyanis amikor ezt a törvényt hatályon kívül helyezték, amikor megszüntették, már abban a vitában is elmondtuk és most újra emlékeztetnünk kell mindenkit, hogy olyan rossz döntést hoztak, ami azt eredményezte, hogy a 100 százalékos vasárnapi bérpótlék 50 százalékra csökkent. Nem kellett volna ezt megtenniük, ugyanis akkor is elmondtuk és ez most is így van, hogy a 2014. évi CII. törvény rendelkezett a boltzár ügyében, és a 2015. évi XVII. törvény rendelkezett a bérpótlék ügyében. Ha tehát önök a boltzárról szóló törvényt hatályon kívül helyezték, az nem eredményezte volna azt, hogy 50 százalékkal csökken a vasárnapi bérpótlék, a Fidesz-KDNP ezt mégis megtette, nyilvánvalóan azzal a szándékkal, hogy valamifajta rosszízű bosszút álljon azokon az embereken, akik másképp gondolkodnak, mint ők.

Ezért a Magyar Szocialista Párt átfogó törvényjavaslatot nyújtott be ma a Ház elé, ami a munkavállalók ügyét rendezzi, a munkavállalók védelmében van, és azokról az emberekről szól, akik olyan mun-

kát végeznek, hogy a hétvégéiken és a vasárnapjukon is dolgozniuk kell. Ezt azért mondom el, mert aki elolvassa a törvényjavaslatot, látni fogja, hogy egyáltalán nem csak a kiskereskedelmi dolgozókról beszélünk; mindenkiről beszélünk, aki vasárnap munkát végez, szolgálatot lát el, és nem tud a családjával lenni. Erről azt gondoljuk, hogy nemcsak bérügyben, hanem egyébként másfajta ügyekben is segíteni kell rajtuk.

A mi javaslatunk tartalmazza azt, hogy a napi munkaidő 8 óra lehet, illetve a heti munkaidő 40 óra lehet, és csak nagyon komoly indokkal lehet ettől eltérni, akkor is csak napi 12 órát, illetve heti 60 órát lehet dolgoztatni bárkit. A munkaidőkeret ügyét is megváltoztathatnánk vagy megváltoztatnánk ebben a törvényben. A munkaidőkeretben dolgoztatott vagy foglalkoztatott munkavállalók esetében úgy változtatnánk meg a törvényt, hogy nem lehetne munkaidőkeretet egy évre előre, hanem maximum fél évre előre lehetne meghatározni.

Az is benne van a javaslatunkban, hogy a munkavállalók bármely területen is dolgoznak, csupán két vasárnap lehetne tőlük munkát elvárni, és ha ennél többet szeretnének ők vagy a munkaadók, akkor ezt írásban kell hogy rögzítsék, írásbeli megállapodás alapján lehet csak kettőnél több vasárnapot dolgozni.

Itt van a 100 százalékos bérpótlék, amit kiterjesztenénk mindenhova, nemcsak a kiskereskedelemre, hanem minden munkavállalóra, aki vasárnap munkát végez, ezt pedig tennénk úgy, hogy az eddigi 50 százalékgig lenne járulékköteles, és az 50 százalék fölötti részért nem kéne járulékot, illetve szolidaritási adót fizetni. Ez természetesen megkönnyítené a munkaadók dolgát, és sokkal könnyebben ki tudnák fizetni ezeket az embereket, és természetesen nem lenne olyan hátrányos következménye, ami a munkavállalók irányába negatív lenne.

Nagyon fontosnak tartjuk még azt, hogy a törvényt úgy nyújtottuk be, hogy két hónap felkészülési időt biztosít mindenki számára a hatálybalépés előtt. Ez is különbözik attól az eljárástól, amit itt a megszüntetésnél láttunk, hiszen felkészületlenül érte mind a munkaadókat, mind a munkavállalókat a törvény megszüntetése, és ez sem jó.

Mi nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy itt egy lehetőséget adjunk a Fidesz-KDNP-nek. Lehetőség van arra, a mellébeszélés vagy a cinikus másra mutogatás helyett lehetőségük van arra, hogy ha valóban a munkavállalók érdekét akarják képviselni, akkor itt van ez a törvényjavaslat, ezt meg lehet szavazni. Ebben a törvényjavaslatban mind a munkaidő, mind a munkáltatás, mind pedig a bérpótlék ügyében lehet a munkavállalóknak pozitív döntéseket hozni, mégpedig nemcsak a kiskereskedelemben, hanem bárhol vasárnap dolgozó munkavállalóknak. Azt gondolom, hogy ezzel ezt a vitát le is lehet zárni. Az egymásra mutogatást le is lehet zárni. Ha már azt a hibát elkövették a törvény megszavazásánál vagy hatályon kívül helyezésénél, hogy hozzátették a pótlékot és elvették az emberektől, akkor most van egy lehetőség

arra, hogy átfogó módon, szakmailag megalapozott módon most visszaadhassák nekik, és akkor valóban a munkavállalók mellé tudnak állni. Erre adunk mi most lehetőséget. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Cseresnyés Péter államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Próbáltam megérteni, de azt hiszem, értem is, hogy miért ez a felháborodás vagy ez a kapkodás az önök részéről, meg a másra mutogatás az önök részéről: mert elrontottak valamit, és most meg kell keresni a hibást, vagy próbálják megkeresni a hibást.

Nemcsak ezt kéne itt elmondani, hanem azt kéne elmondani, hogy hány családot hoztak nehéz helyzetbe ezzel, hány család nőtagja, édesanya kénytelen dolgozni majd vasárnap azért, mert kinyitnak a boltok *(Dr. Harangozó Tamás: Ki nyújtotta be?)*, hány család nem tud elmenni nyugodtan kirándulni azért, mert önök ezt kikövetelték *(Lukács Zoltán: A férfiak is dolgoznak! - Dr. Varga László: Orvost!)*, az önök szándéka szerint alakult a helyzet, és természetesen nemcsak családanyákról van szó, hanem férfiakról is szó van, akik a kiskereskedelemben foglalkoznak.

De hogy legyünk tényeszerűek: szándékuknak - hangsúlyozom, szándékuknak - megfelelően a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés lehetőségének a korábbi keretek közé történő visszaállításával párhuzamosan a vasárnapi pótlék mértéke tekintetében is az eredeti állapot jött vissza úgy, ahogy önök ezt akarták *(Heringes Anita és Bangóné Borbély Ildikó többször közbeszól.)*, tehát a 2015. március 14-ei helyzet. Önök ekkor akarták ezt, ez lett a helyzet! Megszűnt ugyanis az a különleges helyzet... - hallgassanak végig, képviselőtársaim, hogy okuljanak belőle *(Zaj. - Az elnök csendget.)*, és ne csúsztassanak, amikor fölszólalnak! *(Lukács Zoltán: Ne hazudj! - Dr. Harangozó Tamás: Objektíve hazudik, államtitkár úr! - Dr. Varga László: Szégyelljétek magatokat mindannyian!)*

Megszűnt ugyanis az a különleges helyzet, hogy az érintett üzleteket vasárnap zárva kell tartani, és csak kivételesen, évente legföljebb öt vasárnapon nyithattak ki. Ezzel együtt megszűnt az a kettősség, ami egy évig fennállt, nevezetesen, hogy ahol korlátoztuk a nyitvatartást, ott 100 százalékos, míg ahol a vasárnapi nyitvatartás nem került korlátozásra, ott 50 százalékos volt a vasárnapi pótlék, egyébként, mint az önök idejében is.

És ha annyira harciasan ki akartak volna állni a vasárnapi bérpótlék mellett, miért nem tették ezt 2010-ig? Hisz 2010-ig ez volt a helyzet. Most könnyebb kiabálni és az embereket félrevezetni, mellébeszélni az önök részéről. *(Lukács Zoltán és Heringes Anita közbeszól.)*

(11.10)

Nem szabad ugyanis megfeleledkezni arról *(Lukács Zoltán: Régebben mamutokat ettek az embe- rek!)*, hogy a benzinkutaknál, a piacokon, a váróter- mekben működő üzletek eladói vagy például a virág- üzletek dolgozói az elmúlt év folyamán is 50 százalé- kos, tehát nem 100 százalékos bérpótléket kaptak.

Látnunk kell, hogy a vasárnapi munkavégzés korlátozására vonatkozó kormányzati elképzelések gazdasági oldalról teljesültek, azért erről is kell be- szélni. A KSH adatai szerint, miközben növekedett a kereskedelemben foglalkoztatottak száma 2015-ben, eközben a vasárnap rendszeresen dolgozók száma, hála istennek, csökkent. Ez azt jelenti, hogy 38 szá- zalékról 20 százalékra csökkent a számuk, hozzáteve, hogy amellett, hogy vasárnap nem tartottak a kiske- reskedelmi egységek nyitva, még a kereskedelmi forgalom is növekedett, tehát semmi nem valósult meg abból, amit önök megfogalmaztak megint csak azzal a szándékkal valószínűleg, hogy félrevezessék az embereket. *(Lukács Zoltán: Akkor minek szavaz- tatók meg?)*

Az üzletek újbóli kinyitása lehetőséget teremt arra, hogy a vasárnapi pótlék mértéke átgondolásra kerüljön. Ahogy azt az elmúlt napokban már jó né- hányszor világossá tettük, a kormány nyitott az egyeztetésre, de nem önökkel, hanem azokkal, akik érdekvédelmi szervezetként a kiskereskedelemben, kereskedelemben dolgozókat képviselik, és az ezek- kel a képviseleti szervekkel történő egyeztetés után lehet egyéb lépésekről beszélni.

Ez a párbeszéd valószínűleg meg is fog kezdődni még a héten, hiszen a versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fórumának monitoringbizott- sága összehívásra kerül, ahol valószínűsíthetően ez is téma lesz, nem beszélve arról, hogy április végén, május elején maga a VFK, tehát a munkavállalói, a munkaadói oldal és a kormányzati oldal állandó tanácskozó testülete is valószínűsíthetően össze fog ülni, az ülés időpontjának az egyeztetése folyam- tan van. *(Lukács Zoltán: Tűkön ülünk!)* Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sora- iban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisz- telt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalás- ra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, jegyző úr, az LMP képviselőcsoportjából: „A magyar egészség- ügy újabb áldozata” címmel. Öné a szó, jegyző úr, öt percben.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Véltetően kevesek lettek fi- gyelmesek arra a múlt heti hírre, amely szerint végre fény derült a budapesti Szent Imre Kórház pszichiá- triai osztályán tavaly történt tragédia valódi okaira. Kiderült, hogy nem halva született az a csecsemő, aki életét vesztette, hanem a kórházi körülmények okoz- ták a halálát. Ez már önmagában is döbbenetes, és újabb kíméletlen bizonyítéka annak, hogy milyen

állapotban is van a magyar egészségügy a kormányzati sikerkommunikáción kívüli valóságban, az ember ugyanis joggal számíthatna arra, hogy egy újszülött a kórházban van a legnagyobb biztonságban, de a tények sajnos mást mutattak.

A vizsgálat eredményeként egy sor hiányosság került megállapításra, amelyek közül itt idő hiányában csak néhányat emelnék ki. A vizsgálat kimondja, hogy a pszichiátriai osztály azért vesz fel betegeket, mert más osztály nem tudja vagy nem kívánja ezt megtenni. A tragikus napon is volt olyan beteg, akit a folyosón helyeztek el, de sajnos egyre inkább mindennaposnak tekinthető, hogy a pszichiátriai osztályok előtereiben ágyhoz kötözött betegek fekszenek. Az osztályok annyira zsúfoltak, hogy gyakran még egy éjjeliszekrénynek sem jut hely, így a személyes tárgyaikat sem tudják hol tárolni a betegek. Sok helyen a helyszűkét úgy próbálják orvosolni, hogy még az étkezőből is betegszobát csinálnak.

Az esemény körülményeinek megismerését jelentősen nehezítette, hogy zavaros, egymásnak ellentmondó dokumentumok kerültek ki az ellátásról. Ennek alapján az sem volt egyértelmű, hogyan került a beteg az osztályra, ahogyan a betegek gyógyszereléséről szóló dokumentumok alapján sem követhető pontosan, hogy ki milyen gyógyszert, mikor és hogyan kapott, sőt, olykor még tájékoztatást sem kapnak a betegek arról, hogy milyen gyógyszert adtak be nekik. Nem túlzás kijelenteni, hogy a betegek ma szinte egyáltalán nem tudják érvényesíteni a jogukat. A betegjogi képviselő erről az esetről is csupán a sajtóból értesült, ma ugyanis általános, hogy a betegek nem vehetik fel a kapcsolatot betegjogi képviselőjükkel, és törvényes képviselőjük sem kap értesítést.

Az okok után érdemes azonban megnézni a következményeket is. A kórház főorvosát végül felfüggesztették, de nagyjából ennyi történt. Az osztály nem került átalakításra, nem indul meg a pszichiátriai gyakorlat felülvizsgálata, nincs lépés a betegjogi érvényesítési lehetőségének megerősítésére. Lényegében nem történik semmi, még akkor sem, amikor már egy vizsgálat eredménye is kimondja, hogy a jelenlegi állapotok emberéletekbe kerülnek. Mindez azért történhet meg, mert ma nincs erős betegjogi képviselő, nincs minőségbiztosítás, így az emberek könnyen válhatnak áldozattá akkor, amikor betegségük miatt a legkiszolgáltatottabbak.

Pedig az általam elmondott eset sajnálatos módon messze nem az egyetlen vészjelzés. Ezeket a jeleket mára szinte mindenki láthatja vagy személyesen tapasztalhatja, kivéve a miniszterelnököt és a kormány tagjait. Lehet, hogy a modern stadionokban ülve úgy lehet érezni, hogy fejlődött az ország, de a valóságban a kórházakban nincs pénz gumikesztyűre, nincs fertőtlenítőszer, nincs miben megtörölni a kezét az embernek, nincs légkondicionálás, ezért hevül elviselhetetlen hőmérsékletűre az újszülöttek inkubátora.

Az is probléma, hogy ma minden egyes dokumentumért, amely tükröt adna az egészségügyi állapotokról, perre kell menni. Ilyen dokumentum az,

amelyet legutóbb a sajtó munkájának köszönhetően ismerhetett meg az ország. Sajnos, erre van szükség még akkor is, amikor kilenc újszülött veszti életét egy kórházi járvány miatt. Ilyen dokumentum lenne a kórházi fertőzések országos adatbázisa is, amit nem engednek nyilvánosságra hozni; talán azért, mert félreérthetetlen bizonyítéka lenne annak, hogy mennyire komoly bajok vannak a hazai ellátórendszerben.

Mi azt gondoljuk, hogy igenis lenne pénz Magyarországon az egészségügy rendbetételére, csak nem üres stadionokra és olimpiai kampányra kellene milliárdokat elkölteni. Elég lenne valódi lépéseket tenni az offshore pénzcsapok elzárása érdekében, és máris lenne elég forrás. *(Németh Szilárd István: Hipp-hopp!)* Ez az ország jelenlegi helyzetében is egy sokkal jobb minőségű egészségügyi rendszert engedhetne meg magának, csak az ehhez szükséges pénzt elszórják, szétlopják. Mindenesetre nem szeretném, ha ilyen esetek mellett szó nélkül mennénk el, nem szabad hagyni, hogy legyen még egy, aztán egyre több Merényi, ahonnan rendszeresen érkeznek tragédiákról szóló hírek.

Azt várjuk a kormánytól, hogy végre ne elhazudni próbálja az egészségügy válságát, hanem nézzen vele szembe, hisz amíg nem történik meg a szembesítés, addig változtatni sem tudnak ezen. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az elhangzotakra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mielőtt a konkrét esetre is rátérnék, tisztelt képviselő úr, itt ebben a Házban is sokszor beszélünk már arról, hogy mindenki szerint igény az egészségügyben a fejlesztés; fejlesztés mind a kórházak felszereltsége, az alapellátás felszereltsége tekintetében, mind pedig az orvosok, ápolók bére tekintetében. Sokszor beszélünk már arról is, hogy az elmúlt öt esztendőben összességében 500 milliárd forintnyi fejlesztés történt a kórházakban, pontosan azért, hogy az ilyen és hasonló eseteket megelőzzük; pontosan azért, hogy bármifajta betegség ne legyen még inkább súlyos lefolyású, vagy minél több ember halálát el tudjuk kerülni.

(11.20)

500 milliárd forintot fordítottunk hazai és EU-s forrásból arra, hogy az egészségügyön belül létrehozunk ilyen fejlesztéseket. Ez egy kormányzati döntés volt, hogy igenis erre kell nagyon súlyos százmilliárdokat fordítani. De sem ön, tisztelt képviselő úr, sem senki más nem tudott arra példát mondani, hogy ehhez fogható nagyságrendű kórházi fejlesztés, alapellátásbeli fejlesztés, összességében egészségügyiinfrastruktúra-fejlesztés mikor történt az elmúlt

25 évben Magyarországon. Vajon volt-e még a rendszerváltás óta öt olyan esztendő, amikor annyi kórház újult meg, amikor annyi berendezést tudtak lecserélni? Én magam is több ilyen intézményben jártam, ön is járhatott ilyenekben, képviselő úr, volt olyan intézmény, ahol 40 éves berendezéseket cseréltek le most, 2015-ben meg 2014-ben, amelyek 40 éve álltak ott, már 25-30 éve le lehetett volna őket cserélni, de mégis 2015-ig vagy 2014-ig kellett várni arra, hogy ezeket a berendezéseket valóban le is cseréljék.

Olyan problémákkal szembesülhet az, aki az egészségügygel mélyebben foglalkozik, amelyek nem egy éve meg öt éve, meg tíz éve keletkeztek, hanem 20-30 éve cipelt problémák. De nem találkoznak az elmúlt 30 évben sem olyan fejlesztési időszakokkal, mint az elmúlt öt esztendő, amikor a vidéki kórházak egyenként is 3 milliárdos, 5 milliárdos vagy nagyobb intézmények 15-20 milliárdos támogatást kaptak külön-külön, amiből meg tudták újítani a kórház belsejét, külsejét, műszerállományát egyaránt. 300 milliárdnál is többet kaptak a kórházak, és 100 milliárdnál is többet tudtak költeni különböző műszerek vásárlására, pontosan azért, hogy a betegellátás színvonala fontos legyen, és pontosan azért, mert a kormány úgy döntött, hogy ezt a legnagyobb összeget az egészségügy fejlesztésére fogja fordítani.

Ami a konkrét esetet illeti, amiről ön beszélt: a beteget ön- és közveszélyes állapota miatt helyezték a pszichiátriai osztályra, pontosan annak a krízis-megfigyelő részlegére, hiszen az anya életének a védelme élvezett elsőbbséget ebben az ellátási helyzetben, és a beteget korlátozó intézkedéssel kapcsolatban az érvényben lévő szabályok szerint jártak el. Ugyanakkor elindult az a vizsgálat, amire ön is utalt, és ön azt mondta, hogy ennek nem lettek következményei, túl azon, hogy egyébként nem a kórház főorvosát, hanem az osztályvezető főorvost függesztették fel a vizsgálat időtartamára.

Igenis, több következménye van, tisztelt képviselő úr, hiszen pontosan azért, hogy hasonló eseteket meg tudjanak előzni, kórházi intézkedési tervet készítettek, amelynek folyamatban van a végrehajtása, és a kórház B épületében korszerűsítési munkák lesznek, ahol a pszichiátriai osztályt is átépítik, pontosan azért, hogy még inkább egyértelmű legyen, hogy miként kell ezeket a betegeket ellátni, és hogyan lehet az egyébként jó színvonalú Szent Imre Kórházban is biztonságos a betegellátás. Bízunk benne, hogy ez a későbbiekben minden betegnek az előnyére szolgál. Egyébként, ha ön is ott megfordul, vagy az LMP más képviselői megfordulnak a Szent Imre Kórházban, azt láthatják, hogy ott jó színvonalú körülmények között tudnak az orvosok és az ápolók gyógyítani.

Ahogy mondtam, az egyik rész, ami a kormányzat homlokerében lehet mindig, a fejlesztés, a kórházak infrastrukturális javítása. Nyilván fontos intézkedése volt a kormányzatnak az elmúlt évben az a 60 milliárdos kórház-konzolidáció, amivel sikerült a kórházak akkori adósságát alacsony szintre csökken-

teni. Ez is nyilván felszabadította a kórházakat a gazdálkodás tekintetében, hogy pontosan azokat a problémákat, amelyeket ön sorolt, és amelyeket az elmúlt 30 évben - de lehet, hogy 40 évben - sokan sokszor soroltak, meg tudjuk azzal előzni, hogy az állam kifizette ezeket az adósságokat a kórházak helyett.

És ekkor indulhatott el a várólista-csökkentés programja is, amely külön forrásokból legutóbb 5 milliárd forint tavalyi pluszforrásból 10 ezernél is többel rövidítette meg várakozószámában a várólistákat, ennyivel gyorsabban tudnak a betegek műtétre, szűrkehályog-műtétre, csípőműtétre vagy másra, a legtöbbször alkalmazott műtétekre sorra kerülni, és ezzel sikerült 77 ezerről 34 ezerre csökkenteni a várólistán várakozók számát, azaz felére csökkenteni a várólisták hosszát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Volner János képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából: „Miért akadt meg az elszámoltatás? Van-e egyáltalán szándék arra, hogy kiderüljön, kik a Quaestor-ügy és az offshore botrányok felelősei?” címmel. Öt percben öné a szó, képviselő úr.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tavaly kirobbant egy nagykoalíciós brókerbotrány, amely több száz milliárd forintos kárt okozott a magyar embereknek, és kiderült az is, hogy ez a nagykoalíciós botrány egy olyan brókerbotrány, amelyben a Fidesz és az MSZP egyaránt nyakig benne van.

A legnagyobb ilyen céget, a Quaestort vezető üzletember, Tarsoly Csaba nemcsak a Fidesz vezetőivel, többek között Orbán Viktorral volt többször látható együtt, egy baráti körben, hanem korábban, még a szocialista kormányok időszakában közel 17 milliárd forintos fedezetlen állami kezességvállalás keretén belül hitelt kapott egy állami tulajdonú banktól. Az ezzel kapcsolatban elindult büntetőeljárást pedig a Fidesz kormányzati ciklusában - hogy, hogy nem - megszüntették. Akkor már látható volt, hogy a Quaestor-ügyben aligha lesz érdemi elszámoltatás.

Akkor, amikor benyújtottuk a megelőzésre szolgáló javaslatokat, amivel meg lehetett volna akadályozni azt, hogy kialakuljon ez a brókerbotrány, a Fidesz és az MSZP képviselői ezt a javaslatot nagykoalícióban leszavazták itt a parlamentben. Most pedig eljutottunk odáig, hogy az ügyészség és a bíróság egymásra mutogat, és megakadt a Quaestor-ügyben a büntetőeljárás lefolytatása azért, mert az ügyészség és a bíróság egymásra tolja a felelősséget. Itt azonban meg szeretnék világítani valamit: a Fidesznek sem oka, sem joga arra, hogy magáról levegő ezt a felelősséget.

Az Országos Bírósági Hivatal élén Handó Tünde, fideszes európai parlamenti képviselő felesége áll. A Fidesz tette oda, ahol van, ő irányítja az Orszá-

gos Bírósági Hivatal. A Legfőbb Ügyészség élén Polt Péter áll, akiről szintén köztudott, hogy a kezdet kezdetétől fogva nagyon erős a kötődése a Fideszhez és személy szerint Orbán Viktor miniszterelnök úrhoz is. Azt is tudjuk, hogy a rendőrség élén is csupacsupa olyan ember áll, akit a Fidesz nevezett ki, aki a Fidesz bizalmából került oda. A büntető törvénykönyvet a Fidesz alkotta meg az előző országgyűlési ciklusban. Nincs tehát semmilyen oka és semmilyen joga arra, hogy a Fidesz az elszámoltatás megakadása miatt másra mutogasson és elhárítsa magáról a felelősséget.

Várjuk még mindig azt, hogy a Jobbik és más ellenzéki pártok képviselőihez hasonlóan fideszes képviselők is tegyenek büntetőjogi felelősségük tudatában aláírt nyilatkozatot arról, hogy az utolsó pillanatokban nem menekítettek ki pénzt a Quaestorból. (*Taps a Jobbik soraiban.*) Ne dugják ezeket az adatokat továbbra is banktitok mögé, azért, mert köztudott, hogy ebben az időszakban, mielőtt még (*Korózs Lajos: Egymilliárd dollár! A Wall Street farkasa ezért nyolc évet ült!*) a cég bedőlt volna, Orbán Viktornak és a kormánynak már tudomása volt arról, hogy a Quaestor be fog dőlni. Tisztán szeretnék ebben az ügyben látni, meg szeretnék tudni, kik azok a fideszes és egyéb politikusok, akik ebben az ügyben érintettek.

Érdekes azt is megnézni, hogy bár Orbán Viktor az offshore ellen harcot hirdetett, valójában Orbán Viktor serege csupa-csupa offshore lovagból áll. Régóta tudjuk, hogy Andy Vajna, Orbán Viktor közvetlen bizalmasa, kormánybiztosi rangba emelt bizalmas embere maga is offshore cégekben szerzett több érintettséget. Nemrég kiderült az is, hogy a letelepedési kötvényeken 100 milliárd forintot kaszáló offshore cégek üzletemberi nagyon jó, bizalmas kapcsolatot ápolnak Rogán Antallal és a kormány több tagjával, Habony Árpáddal, a közösségi képmegosztó portálokon közös fotókon szerepelnek a családtagok; érdekes módon ebben az esetben sem zavarta a Fideszt, hogy offshore cégeknek juttat 100 milliárd forintos nyereséget.

Hölgyeim és Uraim! Nem aprópénzről van szó. Horváth Zsoltról, aki a Fidesz országgyűlési képviselője volt 16 éven keresztül, szintén kiderült az, hogy offshore ügyekkel rendelkezik, offshore cégekben szerzett tulajdonrészt; először letagadta, majd pedig - a tényeket látva - kénytelen volt ezt elismerni. Nemrég pedig Kerényi János képviselő úrról derült ki, aki a Fidesz közép-magyarországi regionális igazgatója, országgyűlési képviselője és Orbán Viktor bizalmas munkatársa, hogy több családtagja offshore cégekben szerzett részesedést, ezekkel kapcsolatot tart. Kérdés az, hogy vajon milyen pénz került ezekbe a cégekbe, és vajon miért nem nyilatkozik még mindig a Fidesz a Jobbik példáját követve arról, hogy a családtagok vagyonynyilatkozatában szerepel-e offshore cég, miért nem teszik a Jobbik képviselőihez hasonlóan nyilvánossá a családtagok vagyonynyilatkozatát. Mit titkolnak önök, uraim? Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

(11.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Völner Pál államtitkár úr fog válaszolni.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Képviselő úr érintett egy folyamatban lévő büntetőeljárás, ami a Quaestor-ügyben zajlik, de valamennyien tudjuk, ön is nagyon jól tudja, képviselő úr, hogy sem a kormánynak, sem az Igazságügyi Minisztériumnak nincs olyan jogköre, de még a parlamentnek sem, hogy folyamatban lévő jogértelmezési vitában, ami a bíróság és az ügyészség között zajlik, állást foglaljon vagy bármilyen döntést hozzon. Tehát ha képviselő úr tájékozódni akar ezekben az ügyekben, ugyanolyan jogköre van eljárni, mint a kormánynak, tehát közölheti a véleményét, kérhet tájékoztatást.

A hatalmi ágak szétválasztására tekintettel, és mivel folyamatban lévő ügyről van szó, a kormánynak semmilyen befolyása nincs erre. Amennyiben képviselő úr azt szeretné, hogy a kormány felelősséggel tartozzon az ilyen esetekben, akkor indítványozza, hogy az ügyészség, más államok mintájára, a kormány ellenőrzése alá kerüljön. Akkor természetesen felelősen tudunk majd nyilatkozni ezekben a kérdésekben. Felhívom ugyanakkor képviselő úr figyelmét, hogy az Alaptörvény 7. cikke szerint most is kérdést intézhet a legfőbb ügyészhez a feladatkörébe tartozó bármilyen ügyben, ő talán részletesebb felvilágosítással tud majd szolgálni.

Jól tudható, hogy a Quaestor-ügyben eltűnt összegek nyomában a felszámoló, a nyomozó hatóságok, az ügyészség és a bíróság is mindent meg fog tenni, hogy kiderüljön az igazság, és milyen jogi keretek között milyen büntetések alkalmazhatók. De a konkrétan fölmerült jogértelmezési vitának az a lényege, hogy az ügyészség által benyújtott, több mint ezeroldalas vádiratból a bíróság bizonyos felsorolásokat hiányol, amelyeket az ügyészség jogértelmezése szerint nem kell beletenni. De ebben az ügyben, mint említettem, nem kívánunk véleményt nyilvánítani. Több mint 6 millió adatról van szó, ennek kezelése az ügyészség szerint a hatékony és gyors ügyintézését gátolná.

Ugyanakkor valóban elvárható, önmagában a kár nagysága indokolja, hogy megfelelő büntetés kerüljön majd kiszabásra, hiszen itt bünszervezetben elkövetett sikkasztás, csalás és más bűncselekmények miatt folyik a nyomozás. Az ügyészség értelmezése szerint nem visszadobta a vádiratot a bíróság, hanem hiánypótlásra adta vissza, bizonyos kiegészítéseket kért, amelyeknek az ügyészség remélhetőleg majd eleget tud tenni, amennyiben indokolt, és a vádirat keretei közé ez belefér. 132 ezer oldalnyi nyomozati iratról beszélünk, amelyből 1500 oldal az, ami a vádiratba belekerült. Ne felejtjük el, hogy itt a pilótajáték egyfajta formájáról volt szó, ahol fiktív alapon fizettek ki hozamokat. Ha az eltűnt összegekről beszélünk, nyil-

ván ezeket is figyelembe kell venni. A bírói függetlenségről és az ügyészség különállásáról már beszéltem, tehát itt a kinevezések kapcsán minden esetben a parlament nevezte ki ezeknek a szervezeteknek a vezetőit. Tehát visszautasítom a bármilyen pártalapon történő befolyásolásra vonatkozó utalásokat, amelyeket képviselő úr megtett.

Az offshore cégek is szóba kerültek, és az, hogy hogyan viszonyulnak a pártok tagjaik tevékenységéhez az üzleti életben és más területeken. Feltennem a kérdést, hogy Kovács Béla a Jobbik tagja-e még, akiről tudjuk, hogy az Európai Parlament képviselője, és a mai napig nem tisztázta azt az ügyet, amiben önök kiállnak mellette, és a mai napig védik. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

Az offshore cégekről annyit, hogy az Alaptörvény 38. cikke most is rendelkezik arról, hogy a nemzeti vagyon átadásáról vagy hasznosításáról csakis olyan szervezetekkel köthető szerződés, amelynek tulajdonosi szerkezete átlátható. Ugyanez szerepel a nemzeti vagyonról szóló törvényben, az államháztartásról szóló törvényben és a közbeszerzési törvényben. Még azt is megemlíteném, hogy mindezek a változások 2010 után kerültek bele, tehát a korábbi offshore lovagok kora, amikor, tudjuk, Simor Andrástól kezdve Boldvai Lászlón keresztül a baloldal erősen gyakorolta ezt a műfajt, ezzel erősen korlátozásra került, és ma tényleg csak olyan céggel szerződik az állam, ahol tudhatjuk, hogy kik a tulajdonosai. Önmagában az offshore-t betiltani nem lehet, de a közhatalmat gyakorló személyekkel szemben valóban érvényesülhet egy olyan fokozott elvárás, hogy ezen a területen önmérsékletet tanúsítsanak.

Elhangzott egy volt fideszes képviselő neve. Itt hangsúlyoznám, hogy ő volt képviselő; a másik képviselő úrnál, akít ön említett, mint tudható, a családtagok érintettsége merült fel. Ő úgy nyilatkozott, hogy ez nyilvános adat volt eddig is, és a jövőben is ezt vállalja. *(Dúró Dóra: Nem baj, hogy offshore?)* Nyilvánvalóan ezen az ügyön még majd különböző polémiák fognak kialakulni.

Összességében azt szeretném tehát hangsúlyozni, hogy a fokozott elvárásnak mindenkinek meg kell felelni, így Kovács Béla esetében önöknek is. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Rétvári Bence, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, államtitkár úr: „Európai identitás a modern kori népvándorlás korában” címmel. Ötperces időkeretben államtitkár urat illeti a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Azt hiszem, több okból is van okunk arra, hogy itt a Parlament falai között is az európai identitásról beszéljünk. Van ennek befelé mutató oka, befelé mutató vektora és kifelé mutató oka, kifelé mutató vektora. Nyilván a kifelé mutató a modern kori népvándorlás oka, a

befelé mutató pedig az, hogy sokan sokszor az európai identitás alapját képező kereszténységet még most is előszeretettel gúnyolják, és úgy próbálnak valamiféle média-mikrovihart kavarni maguk körül, hogy egyházi jelképeket próbálnak lealacsonyítani, kifigurázni vagy gúny tárgyává tenni. Nem történt ez másként az elmúlt héten sem, akkor is láthattunk egy vallásgyalázásnak minősülő performanszt, mondhatjuk így, hiszen püspöki ruhába öltözve, egyházi szimbólumokat használva, egyházi szóhasználattal hajtottak végre egy akciót.

Úgy gondolom, Európán belül nekünk igenis inkább büszkének kellene lennünk a kereszténységre, keresztény gyökereinkre, a keresztény kultúrára, a keresztény morálra, ami Európát meghatározta és meghatározza. Vagy megerősítjük ezeket, vagy pedig Európa mint olyan fog a maga identitásában megszűnni, hiszen semelyik kontinens nem választhatja magának identitásként az identitásnélküliséget. Nem volt még olyan, hogy egy csoportnak, akár egy nemzetnek, akár egy nagyobb közösségnek, egy kontinensnek az identitása az identitásának a tagadása lett volna. Abból utána mindenképpen annak a kultúrának a hanyatlása következett. Éppen ezért úgy gondolom, hogy a kereszténységet inkább tisztelet illeti mindenki részéről, még akkor is, ha álláspontja adott esetben ellentétes az egyház álláspontjával.

A vallásszabadság megsértése pedig egyúttal a demokrácia megsértése is. Sok ember számára a vallási jelképek szent dolgok, tiszteletre méltó dolgok. Ezt másoknak is tisztelni kell, főleg akkor, ha ők önmagukat a tolerancia bajnokainak mutatják be, és pontosan tiszteletről és jogállamról beszélnek. A vallásszabadság volt az egyik első olyan alapjog, ami a jogállami szabadságjogok között megjelent. Éppen ezért a mostani, akár többségi vallás tisztelete ugyanilyen fontosságot élvez.

Természetesen ilyenkor azok az úgynevezett jogvédők nem mozdulnak, akik más esetben megmozdulnak, hanem szabadon hagyják, ha nem erősítik azt, hogy mások keresztényeket gúnyoljanak, és ezzel próbáljanak maguknak kétes hírnevet és kétes ismertséget szerezni. Ráadásul ez az akció is nyilvánvalóan előre megfontolt szándékkal követtetett el, és ez egy nyílt vallásgyalázás volt egyes provokátorok részéről. Bízunk benne, hogy az Alaptörvénynek az a szakasza, amely védi a közösségek méltóságát, és e tekintetben az európai alaptörvények közül is az egyik legmodernebbnek mondható, egy XXI. századi újítás a magyar Alaptörvényben a többi alkotmányhoz képest Európán belül, nos, bízunk benne, hogy itt is ez megvédi a vallásos keresztény közösségeket.

Engedjék meg, hogy az európai identitás kifelé mutató vektoráról is beszéljek, hiszen sokan úgy látjuk, hogy Brüsszelből nem bíznak akár a keresztényalapú, akár, azt is mondhatjuk, a közös Európában, a közös Európa jövőjében. Úgy gondoljuk, hogy az európai emberek teljesítménye kevés ahhoz, hogy pusztán arra alapozzák Európa jövőjét. Mi úgy gondoljuk, hogy Magyarországnak a magyar emberek

ben kell bízni, és így kell az ország jövőjét tervezni, Európának pedig az európai emberekben. Nem bízunk egyes brüsszeli politikusok sem abban, hogy demográfiai problémákat meg lehet oldani belső erőforrásból, sem nem bízunk abban, hogy munkaerő-problémákat meg lehet oldani belső erőforrásból. Ezért úgy gondolják, hogy más emberek idehívásával, más fiatalok, más munkások idehívásával tudják az EU-n belüli problémákat megoldani.

Mi úgy gondoljuk, hogy az EU-n belüli kérdéseket és problémákat az EU-n belüli erőforrásból, az EU-n kívüli problémákat pedig az EU-n kívüli emberekkel ott, helyben kell rendezni. Semmiképpen nem szabad ezt a kettőt összekeverni. És ehhez az első rész nyilván a határok megvédését jelenti, hiszen ha Európa nem védi meg saját határait, akkor a következő hónapokban, a következő években egyre messzebből és egyre messzebből egyre többen és egyre többen fognak elindulni Európa felé, megpróbálnak egy új életet kezdeni itt, Európában, ezzel teljes mértékben megváltoztatva Európa identitását, Európa kultúráját, Európa biztonsági helyzetét, jól láthatóan a terrorfenyegetettség is.

(11.40)

Mindazokat az értékeket megpróbálják megváltoztatni, mindazt az életmódot megpróbálják megváltoztatni, ami miatt mi itt Európában otthon érezhetjük magunkat. Éppen ezért fontos az, hogy egy demokratikus államban közvetlenül kérdezzük meg az embereket, akár aláírásgyűjtések, akár népszavazások formájában. De fontos azoknak az eszközöknek a mibenléte is, és fontosak azok a brüsszeli tárgyalások is, amelyeket Magyarország folytat, hiszen láthatóan Brüsszelben igyekeznek felpörgetni ezeket az eseményeket. Bízunk abban, és támogassuk abban a magyar kormányt, hogy Brüsszelben is jó eszközöket javasoljon az Uniónak. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Ami a bevándorlás kérdéséről illeti, az valóban egy olyan kérdés, amelyik alapjaiban határozza meg az európai identitást, ezért engedje meg, hogy elsősorban erről szóljak.

Valóban, az Európai Unió több vezetője is osztja azt az elképzelést, miszerint a korlátlan bevándorlás egy lehetőség arra, hogy Európa megoldja vitathatatlan gazdasági és demográfiai problémáit. Mi ezt az elképzelést, ezt a hozzáállást vitatjuk, mert azt gondoljuk, hogy a korlátlan bevándorlás egy olyan jelenség, amely veszélyes, mindennek előtt azért, mert kiszámíthatatlanok a hatásai a kultúránkra, a gazdaságunkra, illetve a mindennapi biztonságunkra vonatkozóan. A kormány álláspontja szerint a bevándorlás

ügyében született döntéseknek már csak ezért is nemzeti hatáskörben kell maradniuk. A tagországoknak ugyanis joguk van eldönteni azt, hogy kivel szeretnének együtt élni.

A magyar miniszterelnök az elmúlt héten ebben a szellemben ismertette tízpontos javaslatát a migrációs válság kezelésére. Ez gyakorlatilag egy válaszképpen az Európai Unió elhibázott javaslatára. A kormány álláspontja szerint a bevándorlási válság megoldásához mindenekelőtt a határok megerősítésére van szükség, éppen ezért a magyar kormány a schengeni rendszer megerősítésére tesz javaslatot. A tíz pont között szó van azonosítási eljárásokról, a biztonságos országokról szóló listáról vagy éppen a tranzitországokkal való megállapodásról, de a tíz pont között szerepel az is, hogy nem lehet bevezetni semmilyen kötelező és automatikus eljárást a bevándorlók szétosztására. Tehát elutasítjuk a kényszerbetelepítést, a kötelező betelepítési kvótát.

Mivel a kényszerbetelepítések ügye sok-sok sumákolás közepette, mondjuk ki, újra és újra napirendre kerül, ezért fontosnak tartjuk, hogy a magyarok nemet mondjanak, világos nemet mondjanak erre az észszerűtlen javaslatra. Tisztelt Képviselő Úr! A kényszerbetelepítésről szóló javaslatot egy sikeres népszavazással lehet semmissé tenni, Brüsszelt ebben a kérdésben meg kell állítani. Ha nem állítjuk meg egy népszavazással, akkor a fejünk fölött fognak döntéseket hozni egy olyan kérdésben, amely évtizedekre meghatározhatja Európa sorsát és az európai identitást. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Németh Szilárd István képviselő úr, a Fidesz-képviselőcsoportból: „Botrányos kifizetések a Nemzetbiztonsági Hivatal körül” címmel. Öt percben öné a szó, képviselő úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A Magyar Idők című napilap nemrég számolt be arról, hogy 2006-2010 között a Gyurcsány-, Bajnai-kormányok 17 *(sic!)* milliárd forintot fordítottak kommunikációs tanácsokra, különböző tanulmányok készítésére, és ezek a megbízások ebben a hatalmas összegben a házi cégeknél landoltak, többek közt a Tárkinál, a Mediánál, a Szonda Ipsosnál vagy éppen a Vértés András által jegyzett Gazdaságkutatónál, illetve Lengyel László Pénzügykutató Zrt.-jénél. Tehát ezek a zsiros megrendelések megtalálták a gazdákat, ők valamit készítettek, és aztán ezt átadták a kormánynak.

Azonban van egy nagyon érdekes szála az ügynek, a Political Capital is részesült ebben a megrendelésállományban, ebben a megtiszteltetésben. Tudjuk nagyon jól, hogy ők Somogyi Zoltánhoz és Szabados Krisztiánhoz köthetők, akik az SZDSZ, MSZP és az MDF háza táján legyeskedtek a választásokkor, és őket próbálták hatalomhoz juttatni még 2010-ben

is. Gondolom, nem véletlen az összefüggés. Ők mintegy félmilliárd forintos megrendelést kaptak a kormánytól, és ezen belül 190 millió forint értékben készítettek az akkori Nemzetbiztonsági Hivatalnak, a Nemzetbiztonsági Hivatal megbízásából különböző tanulmányokat, és ezeket a tanulmányokat titkosították is. Úgy készíthettek, még egyszer szeretném hangsúlyozni, kihangsúlyozva, hogy államtitoknak minősülő, szigorúan titkos minősítésű és különösen fontosnak készült dokumentumokat, tanulmányokat, hogy egyébként a Political Capital mint cég és egyetlen munkatársa meg tulajdonosa sem esett át az akkori nemzetbiztonsági átvilágításon, és ráadásul a szerződésben azt a kötelező elemet, amely a szakértők alkalmasságát kellene hogy alátámassza, azt sem szerepeltették. És egyszer csak derült égből vilámcsapásként ezt megismerte a Nemzetbiztonsági bizottság, ők egy vizsgálóbizottságot hoztak létre, készült is egy feltáró anyag, és gyakorlatilag utána nem történt semmi. Tehát minden maradt a régi, és nemrégiben, néhány héttel ezelőtt javasoltam én a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén, hogy ne álljunk már meg itt; azt gondolom, hogy azok a témák, amelyekre megkötötték a szerződéseket, azok egyáltalán nem nemzetbiztonsági kérdésekkel foglalkoznak, és általában politikai identitásúak - az előbb is említettem a politikai kapcsolatot -, tehát gyakorlatilag nem tartalmaznak minősített adatot, nem kockáztatjuk vele hazánk nemzetbiztonságát, ha ezt nyilvánosságra hozzuk.

Megvizsgálta az Alkotmányvédelmi Hivatal, és néhány nappal ezelőtt az Alkotmányvédelmi Hivatal honlapján ezek a dokumentumok, a szerződések, a teljesítésigazolások, a kifizetések bizonylatai és maguk a tanulmányok is elérhetőek. És aki ezt végigbogarássza, végigolvassa, az felteszi magában a kérdést, hogy miért kellett ezek a tanulmányok. Mi szükség volt erre? Miért kellett kifizetni az akkori Nemzetbiztonsági Hivatal vezetőjének ezekre a tanulmányokra 190 millió forintot? Aztán, amikor megnézzük részletesebben a dokumentumokat, akkor találunk egy olyan dokumentumot, amely az Együtt Egymásért Alapítvánnyal kapcsolja össze őket, és ráadásul olyan szempontból, hogy gyakorlatilag nem is a Political Capitaltal volt az akkori Nemzetbiztonsági Hivatal vezetése szerződésben, hanem az Együtt Egymásérttal, akinek a vezetőjét, emlékeznek még rá, hat évre ítélték jogerősen, és tavaly valamilyen kedvezményrel szabadult a börtönből. Önmaga is komoly bűnözői körökkel állt kapcsolatban, illetve a Nemzetbiztonsági Hivatallal, rajta keresztül mint közvetítőn keresztül fizették a Political Capitalt. Itt van egy csaknem 25 millió forintról szóló átvételi elismervény. *(Felmutatja.)* Hát, mindenki átvenne így pénzt! „A mai napon az NBH képviselőjétől 23 millió 544 ezer forintot átvettem. Az összeget a megállapodásban foglaltaknak megfelelően használom fel.” Aláírás. De nem lehet tudni, hogy ki írta alá, mert még a neve sincs ott az illetőnek.

Nos, tisztelt államtitkár úr, kérem, hogy a kormány indít-e további vizsgálatot, és érdeklődöm

az iránt, hogy ezeket a papírokat, amelyek esetleg megvannak még, nyilvánosságra hozzák-e. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében az elhangzottakra Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Az elmúlt évek egyik fontos vitapontja volt a magyar közéletben, hogy nyilvánosságra kell-e hozni a kormányok által rendelt tanácsadói tanulmányokat. Bár szólnak érvek a nyilvánosságra hozatal mellett és ellen is, a kormány tiszteletben tartotta a Kúria vonatkozó döntését, és nyilvánosságra hozta az elmúlt években általa rendelt tanulmányokat, sok tízezer oldalt. A nyilvánosságra hozott dokumentumokból jól látszik, hogy a tanulmányokkal kapcsolatos ellenzéki vádak teljesen alaptalannak bizonyultak.

Van azonban ennek a kérdésnek egy másik vonatkozása. Valóban, az Alkotmányvédelmi Hivatal nemrégiben nyilvánosságra hozta azokat a tanulmányokat, amelyeket a korábbi baloldali kormányok idején rendelték egyik kedvenc intézetüktől, a Political Capitaltól, amely sok száz millió forintnyi megrendeléshez jutott abban az időszakban.

(11.50)

Kiderült, hogy botrányosan gyenge minőségű tanulmányokat készítettek, és sok esetben neveltséges javaslatokat fogalmaztak meg. Felmerül egyébként a kérdés, hogy egyáltalán mi szükség van kommunikációs tanácsadásra, imázsformálásra egy olyan Nemzetbiztonsági Hivatal esetében, amelynek a tevékenységét egyébként is a diszkréció jellemzi.

Engedjék meg, hogy felhozzak pár példát! A tanácsadó cég például azt a javaslatot adta, hogy helyezzenek el nemzetbiztonsági hivatalos elemzéseket buszmegállóknak és hirdetőoszlopokon. Azt is tanácsolta, hogy legyenek bulvárosabbak a titkosszolgálat évkönyvei. *(Derültség a Fidesz soraiban.)* Sokakkal együtt kérdézem egyébként - talán a baloldali képviselők erre tudnak válaszolni -, milyen az a bulváros titkosszolgálati évkönyv. A házikedvencnek tekinthető cég azt is javasolta, hogy az NVH iskolákban tartson előadást, máshol olyan beszédpanelre tettek javaslatot, amely óvodai kifestőkönyves élményekre utal. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Nem lehet elég korán kezdeni!)* A korábban titkosított mestertervezés része volt az is, hogy az NVH szervezzen turnét egy minimálkiállításnak, mindezt úgy - és itt idézet kezdődik -, hogy a meghirdetett helyszínre a kiállítás bevetésszerűen érkezzen meg. Az ember csak töri a fejét, de csak nem tudja elképzelni, hogy milyen az, amikor egy titkosszolgálati kiállítás bevetésszerűen érkezik meg. *(Derültség a kormánypárti sorokban.)*

A sort folytathatnánk, de jobb, ha szépen csendben, de határozottan azt mondjuk, ezek a tanulmányok épp annyira botrányosak, mint amennyire ne-

vetségesek, azért, mert súlyos összegeket fizettek értük. A Gyurcsány- és Bajnai-kormányok csak 2006-2010 között 17 milliárd forintot fizettek ki tanácsadó szerződések alapján, ez az összeg nagyjából 10 cégesoporthoz ment. A kormány meg fogja vizsgálni ezen kifizetések törvényszerűségét, meg kell vizsgálni, hogy egyáltalán történt-e teljesítés. A kifizetések alapjául szolgáló tanulmányok ugyanis számos esetben nincsenek meg, ez felveti annak a gyanúját, hogy nem is voltak tanulmányok.

Tisztelt Képviselő Úr! Összefoglalóan azt tudom mondani, hogy amennyiben törvénytelenésekre derül fény, biztosíthatom afelől, hogy a kormány meg fogja tenni a szükséges jogi lépéseket. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Földi László jegyző urat, ismertesse a **napirend utáni felszólalók** névsorát.

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Varju László, független; Magyar Zoltán, Jobbik; Ágh Péter, Fidesz; Ikotity István, LMP; Farkas Gergely, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Vágó Sebestyén, Jobbik; Dúró Dóra, Jobbik; Novák Előd, Jobbik; Bana Tibor, Jobbik.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most, 11 óra 53 perckor elkezdjük a kérdések és azonnali kérdések tárgyalását. Tájékoztatam önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati hárszabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt jogkörével élve Oláh Lajos képviselő úr K/9866. sorszámú miniszterelnök úrhoz benyújtott írásbeli **kérdését visszatartotta**, mivel az indítvány nem tartozik kormányzati feladatkörbe.

Tisztelt Országgyűlés! Kiss László, a Magyar Szocialista Párt képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Kezdődik ismét a tankönyvmizéria?**” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Biztos, hogy nem értünk egyet abban, ami az én állításom, miszerint minél sokszínűbb a tankönyvpiac, annál inkább sokszínű a pedagógiai kultúra, hiszen elmondható az, hogy önök mindenért tettek, csak azért nem, hogy a tankönyvpiac egy sokszínű, sokszereplős, magas kultúrájú szegmense legyen az oktatásnak.

Április 1-jével megkezdődik az iskolákban a tankönyvrendelés időszaka a következő tanévre, és megkezdődik újra az a mizéria, amely évek óta jellemzi ezt a területet. A kormány három évvel ezelőtt gyökeresen megváltoztatta, sokan azt mondják, hogy szétverte azt a rendszert, ami korábban volt, a tankönyvkiadók jelentős része azóta megszűnt, a tankönyvterjesztés pedig egy hatalmasra

felduzzasztott vízfejre - sokan azt mondanák, hogy a KLIK-re, de nem, hanem a Kellóra - bízta. Ezek a vízfejek, látjuk, hogy mennyire nem működnek az országban.

A kísérleti tankönyvekkel rengeteg probléma volt és rengeteg probléma van, és problémás a tankönyvterjesztés is a mai napig, számos pedagógus pedig trükközni kénytelen a névlegesen ingyenes tankönyvellátási rendszerben. A szabad tankönyvválasztás követelése szerepel a Civil Közoktatási Platform 12 pontos követelése között is, ők is azt szeretnék, hogy ne korlátozza semmi a magas színvonalú, hosszú évek óta fejlesztett tankönyvek és kompetenciaalapú tankönyvek, programcsomagok használatát az oktatásban.

Kérdezem államtitkár urat: miért érdekük fenntartani ezt az állapotot? Ez nem feltétlenül anyagi kérdés, szervezési kérdés is, hogy újra engedélyezzék a tankönyvek szabad választását. Mikor engednek a tanárok követeléseinek, miszerint legyen újra szabad a tankönyvpiac? Megvalósul-e az, hogy ismét rendelkezhető legyenek azok a tankönyvek is, amelyek 2013-ban szerepeltek a tankönyvlistán, de azóta ezeket nem lehet engedélyeztetni? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Balog Zoltán miniszter úr megbízásából Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mondhatnánk azt, hogy ez egy 15 milliárdos kérdés volt az ön részéről, tisztelt képviselő úr, hiszen ez a kérdés arról szólt, hogy mikor teszünk vissza a tankönyvkiadók zsebébe 15 milliárd forintot ahhoz képest, amit most a családok és a költségvetés zsebében hagyunk, hiszen immár idén szeptember 1-jétől az elsőtől a negyedik osztályig kapják ingyenesen a diákok a tankönyveket, illetve a tankönyvek ára összességében is 36 százalékkal csökkent ahhoz az időszakhoz képest, amit ön visszasír, tisztelt képviselő úr, akkor, amikor piaci cégek fölötték le a tankönyvrendszer hasznát, és ezt a pénzt nyilvánvalóan a magyar adófizetők, illetőleg a gyermeküket iskolába járató családok fizették meg. Nyilvánvalóan rendszeresen, időről időre ezek a tankönyvkiadók akár lehet, hogy a Magyar Szocialista Pártig is eljutnak, és itt fölvetik ezt a kérdést, hogy mikor fog ez a 15 milliárd forint visszavándorolni az ő zsebükbé. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* A kormány ebben elkötelezett, és továbbra is a felmenő rendszerű, ingyenes tankönyvellátás pártján vagyunk. Minőségi és olcsó tankönyvet szeretnénk minden magyar családnak biztosítani, ezért megünnöközzük itt ezen az úton.

Tisztelt Képviselő Úr! Beszélt arról, hogy mizéria van a tankönyvrendelések körül. Nos, a tavalyi tankönyvrendelési időszakban már, azt hiszem, nem igazán tud olyan esetről beszámolni, amikor

bármifajta, akár utólagos rendeléssel kapcsolatban is logisztikai vagy más probléma merült volna föl. A korábbiakban is 1 százalék alatti, 0,25 százalék volt az a része a tankönyvrendelésnek, amivel probléma merült föl. De azt is visszakerdezhethetném, tisztelt képviselő úr, hogy miért kellett a szocialista kormánynak eladni a Nemzeti Tankönyvkiadót, privatizálni azt az intézményt, amely az állam tulajdonában volt és az állami iskolákba is tankönyveket tudott készíteni.

Hogyha nem történt volna ez a privatizáció, lehet, hogy most sokkal egyszerűbb helyzetbe került volna ez a kormány, mi viszont minőségi tankönyvet fejlesztünk *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* több mint ezer pedagógus bevonásával. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kulcsár Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrhoz: **„Három és fél év után javított vagyonyilatkozat - a korrupció mellett ez is belefér a Fidesznek?”** címmel. Kulcsár Gergely képviselő urat illeti a szó.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Már hónapok óta nem kapunk arra választ, hogy mit kívánnak kezdeni a balmazújvárosi korrupciós ügyben érintett fideszes képviselővel, polgármesterrel a feletteseik. Mint ismeretes, Veres Margitot, Balmazújváros polgármesterét, korábbi jegyzőt hivatali visszaéléssel és vesztegetéssel vádolják. A bírósági szakban lévő ügy tárgyalásain kiderült, hogy Veres 2012 decemberében 5 millió forintot és egy gépkocsit kapott egy helyi vállalkozótól, cserébe a város 180 millió forinttal támogatta a vállalkozót. Az 5 millió forintos kenőpénzt Veres Margit négy szemközt másnap átadta Tiba István akkori polgármesternek, országgyűlési képviselőnek. Tiba a bíróság előtt azt állította, hogy ez csak egy baráti kölcsön volt, amit később két részletben fizetett vissza. Csakhogy ez a kölcsön nem szerepelt Tiba 2012-es vagyonyilatkozatában, emiatt vagyonyilatkozati eljárást kezdeményeztem Tiba István ellen. A múlt héten a Mentelmi bizottság elnöke levélben tájékoztatott, hogy nem indítja el az eljárást, ugyanis a képviselő úr pótolta a 2012-es vagyonyilatkozatából hiányzó 5 millió forintos tartozását három és fél év után.

(12.00)

Közben a napokban újabb tárgyalás volt a bíróságon, ahol vallott Tiba egykori alpolgármestere, aki szerint Veres és Tiba félrevezették az egész képviselő-testületet annak érdekében, hogy a nagylelkű helyi vállalkozó megkaphassa a várostól azt a bizonyos 180 millió forintot. Az is kiderült, hogy újabb hangfelvételek meghallgatására is sort fog keríteni a

bíróság, ami azt jelenti, hogy újabb csontvázak hullhatnak ki a fideszes korrupció ezen méretes szekrényéből.

Államtitkár úr, a kérdéseim a következők, amelyekre kérem, konkrét, egyenes válaszokat adjon. Ön helyesnek tartja, hogy valaki három és fél év után javítja ki a vagyonyilatkozatát egy büntetőügyben előkerült tények miatt, és ennek semmilyen következménye nincs? Államtitkár úr is szokott-e ehhez hasonló baráti kölcsönöket kapni?

Tisztában voltak-e azzal, milyen érintettsége van Tibának ebben az ügyben, amikor Lázár János tavalgy kinevezte őt miniszteri biztosnak? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* A Fidesz és az MSZP is támogatta a 2014-es választáson Veres Margit indulását. Ön szerint helyes volt-e indítani *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, illetve kívánnak-e valamit tenni annak érdekében, hogy a korrupcióban érintett fideszes politikusok eltűnjenek a közéletből, mielőtt rács mögé kerülnek? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, házelnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A Tiba képviselő úr iránti rajongásával már lassan nehezen tudok mit kezdeni. *(Szávay István: Kovács Béla! Kovács Béla!)* Immár harmadjára sikerül feltennie ugyanazt a kérdést. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Kellene rá válaszolni!)* Azt tudom javasolni, amit az előző alkalommal is: vegyen elő egy jogi tankönyvet, nézze meg, mi a különbség a tanú és a vádlott között, és fogadja el, hogy a Jobbikkal szemben a kormány sem pró, sem pedig kontra nem próbál előrevetíteni semmilyen bírósági döntést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból. - Kulcsár Gergely: Gratulálók! Vagyonyilatkozati eljárás?)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Ikotity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Növelik-e az állami felsőoktatási férőhelyek számát?”** Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Lehet Más a Politika értékeli azt a kevés jót is, ami az oktatás területén történik. Ilyen jó hír volt pár napja, hogy a tavalyihoz képest 5 százalékkal többen, több mint 111 ezren jelentkeztek idén a felsőoktatásba. Már 2015-ben is láthattunk egy minimális emelkedést, amely úgy látszik, most folytatódott. Természetesen még közel sem beszélhetünk a korábbi jelentkezési kedv visszatéréséről, hiszen pár éve még 140 ezren jelentkeztek a felsőoktatásba, ahhoz képest még most is több tízezer jelentkező hiányzik.

A jelentkezők számának csökkenését nem lehet csupán demográfiai adatokkal magyarázni. A KSH adatait erre vonatkozóan kikértük, és azt láttuk, hogy az adott korosztályon belül is csökkent a felvételiző fiatalok és a felvett hallgatók száma. A korábbi, felsőoktatást leépítő intézkedések riasztották el nagyrészt a fiatalokat a továbbtanulástól, no meg ezzel összefüggésben az egyre gyorsuló kivándorlás. Sok fiatal már nem Magyarországon képzei el a felsőoktatási tanulmányainak a megkezdését sem.

Az LMP célja a tudásalapú társadalom megteremtése. Mi kimondjuk, hogy tízből négy személy legyen diplomás Magyarországon, ez segíti a tudásgazdaság megerősítését. A diploma az egyéni és a társadalmi felemelkedés útja, versenyképességünk és fenntartható fejlődésünk záloga.

Tisztelt Államtitkár Úr! A jelentkezők száma most újra bővült, de vajon bővítik-e az állami felsőoktatásban a férőhelyek számát? Tavaly 72 ezer fő jutott be egyetemekre, főiskolákra, korábban ez a szám elérte a 100 ezret is. Célja-e a kormánynak, hogy látva a jelentkezők számának bővülését, állami férőhelyekkel, ösztöndíjakkal segítse a magyar fiatalok diplomához jutását? Várom válaszát, tisztelettel. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válaszádra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! 2013 óta már nincsenek keretszámok, kiveztük azt a korábbi szabályozást. Egyetlenegy pontszám, egyetlenegy mértéke van annak, hogy ki kerül be és hányan kerülnek be az egyetemekre, főiskolákra, ez pedig az a pont, amit a felvételi kapcsán elérnek, ez határozza meg, hogy ki kerülhet felvételre, nincsen ennek semmilyen más befolyásoló tényezője. Tehát kinek-kinek a saját teljesítménye, a tudása, a saját pontszáma határozza meg, hogy bekerülhet-e, ha igen, hova, és államilag finanszírozott állami ösztöndíjas helyre vagy pedig nem. Egyebekben pedig csak az egyetemek kapacitása az, ami bármiféle határt szab annak, hogy kit és hogyan vesznek fel. A minimális pontszámkövetelmények tehát és az egyetemek kapacitása határozza ezt meg.

Az állami ösztöndíjas és az önköltséges képzésre jelentkezők egy rangsorban versenyeznek. Tehát amennyiben valaki megfelel a jogszabályi minimumkövetelményeknek, az is előfordulhat adott esetben, hogy mindenkit állami ösztöndíjas képzésre vegyennek fel. 2016-ban alap- és osztatlan képzésen 280 pont, felsőoktatási szakképzésen 240 pont, mesterképzésen pedig 50 pont az a minimális szint, amely a felvételi során a sikerességhez elengedhetetlen. 2016-ban 41 szakon került megállapításra a jogszabályi minimumpontszámnál magasabb minimumpontszám-követelmény, szintén a tudás jegyében, ami mellett - mint a képviselő úr mondta - az LMP is elkötelezett.

Őn elmondta, hogy 72 ezren kerültek felvételre az elmúlt esztendőben, 72 260-an, és közülük 55 882-en állami ösztöndíjas helyre nyertek felvételt, így tehát az a keret, amely tavaly került meghatározásra állami ösztöndíjas keretre, nem került teljes mértékben kihasználtságra, ezért nézzük meg majd az idei számokat, nagy valószínűséggel idén sem fog erre sor kerülni. Ugyanakkor arra felhívnam önnek is a figyelmét, hogy az érettségizők száma 2013 és '16 között *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* 72 600-ról 66 ezerre csökkent. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bodó Sándor, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszter úrnak: „**Milyen közúti fejlesztések várhatóak a 2014-2020 közötti Európai Unió időszejában a Hajdú-Bihar megyei térségben?**” címmel. Bodó Sándor képviselő urat illeti a szó.

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Egy térség, egy település fejlődését nagymértékben meghatározza, hogy milyen a megközelíthetősége, milyen közúti összeköttetésekkel rendelkezik. Ez nemcsak az ott élők számára fontos, hanem a térségben befektetési lehetőséget keresők, az oda látogató külföldi, belföldi vendégek számára egyaránt. Úgy vélem, hogy a XXI. században a biztonságos és gyors közlekedés iránti igény nem különleges kívánság, hanem alapvető joga az embereknek.

Örömteli, hogy a kormány elkötelezett a közútfejlesztés ügyében, és az általa elfogadott nemzeti közlekedési infrastruktúra-fejlesztési stratégia, valamint az Európai Unió új, 2014-2020-ig tartó pénzügyi ciklusa közlekedésfejlesztési szempontból rendkívüli potenciált hordoz. 2014-2020 között az integrált közlekedésfejlesztési operatív programban és az európai hálózatfejlesztési eszközökből a magyar közlekedésfejlesztésre összesen mintegy nettó 1605 milliárd forint keretösszeg áll rendelkezésre, amit további uniós és hazai források egészítenek ki.

Az Európai Unió elfogadta az integrált közlekedésfejlesztési operatív programot, amire joggal lehetünk büszkék. A következő lépésben szükséges, hogy a kormány nagyprojektjeit elfogadja a hazai közúthálózat fejlesztése érdekében. Ezeket a fejlesztéseket mindig összefüggéseiben is kell szemlélni, hiszen egy-egy beruházásnak nemzetközi vonatkozásai is vannak. Ilyen például a választókerületemben a Hajdú-Bihar 5. számú választókerület is, ahol Románia felől jelentős forgalom mutatkozik, és fokozottan érintik Püspökladányt és annak körzetét. Meglátásom szerint a fentebb említett elvárásokon túl nagy hangsúlyt kell fektetni a szakmaiságra, hiszen komoly, milliárdos fejlesztéseknél maximálisan törekedni kell a lehető legjobb minőségre, tartósságra, költséghatékonyságra.

Kérdezem államtitkár urat, milyen közúti fejlesztések várhatóak a '14-20 közötti időszejában,

európai uniós időszakban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, illetve milyen útfelújítási munkálatok kezdődnek az idei esztendőben a térségben. Lesz-e pénz *(Az elnök ismét csenget.)* a mellékúthálózat fejlesztésére? Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszára felkérem Tasó László államtitkár urat. Öné a szó kettő percben.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Nagyon köszönöm a kérdését, fontos dolog. Azzal kezdeném azonnal, hogy 2007-2013-ban bizony mostohagyerek volt egész Kelet-Magyarország a források elosztása területén. Ebben Hajdú-Bihar megyét is ki kell emelnem, hogy bizony-bizony a sok fejlesztés, amit akkoriban elterveztünk és szerettünk volna megvalósítva látni, azok mind elmaradtak. Fontos beruházásokat húztak ki a listáról, és láttuk azt, hogy megint csak a sor végére kerülünk. De hál' istennek, 2010-től kezdődően Észak-Magyarországon, Dél-Magyarországon, Kelet-Magyarországon, Magyarország vidéki településeiben, térségeiben megindulhattak a fejlesztések, és hál' istennek, Hajdú-Bihar megyében is nagyon sok olyan komoly beruházást kezdhettünk el és kezdődött már el, amelyre jogosan büszkéek az ott élők, és nagyon vártak már rá.

Ezek között, mint ahogy említette is, a Románia felől érkező teherforgalom mérséklését segíteni fogja majd, amikor ki fog épülni, pontosabban folytatni fogjuk az M35-ös továbbépítésével a határig tartó szakaszt, amely Berettyóújfalu térségében már az M4-esbe csatlakozik majd bele, onnan pedig meg fog épülni az a folyosó, amiről több alkalommal a legutóbbi időszakban szóltak.

(12.10)

Lesz gyorsforgalmi kapcsolatunk - most már második is - Romániával, tehát magyarul: azt a korridort, amit terveztünk megvalósítani, a jövő évtől kezdődően mindenképpen kezdjük megvalósítani.

De szeretnénk már elkezdni ebben az évben az M35-öst és az M4-est is és természetesen azokat a fejlesztéseinket, amelyekre már készülünk. A 471. számú főút felújítása megkezdődött, annak a 32 kilométer szakaszát is természetesen határidőre be fogjuk majd fejezni. A 42-es, 47-es utak fejlesztése is sorra kerül, sőt tudja, képviselő úr, hogy a 47-est úgy is tervezzük, hogy továbbra is, amit megkezdtünk már a déli szakaszon, folytatjuk észak felé, és a kétszer kétsávosítás is be van tervezve.

Pillanatnyilag örömmel számolhatok be arról, hogy mennek a fejlesztések, a felújítások, 48 kilométeren újul meg Hajdú-Bihar megyében nagyon sok útszakasz, és azt gondolom, hogy ez a lépés tovább fog folytatódni, hiszen a következő évben a kormány indítani tervez egy százmilliárd forintos beruházási

csomagot, amelyből Hajdú-Bihar megye nem fog kimaradni. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Ha van pénz, van gyógyítás?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy válaszában a mai napon már nagyon sok mindent megtudtunk az egészségügyről, amikor Ikotity képviselőtársamnak válaszolt. Az egészségügy az ön verziójában teljesen rendben van, érdemes kórházakba járni, hiszen ezek a kórházak szépek, az orvosok felkészültek, gyorsan végeznek műtéteket, gyakorlatilag nincs is semmiféle probléma. Államtitkár úr, pedig van; van, mert egyre kevesebb orvos, egyre kevesebb ápoló egyre nehezebb körülmények között gyógyít, és önök arról beszélnek, hogy hogyan lehetne tüneti kezeléssel orvosolni az egészségügy problémáit.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azért kérdezek rá arra a bizonyos összegre, amelyet várólisták csökkentésére fordítottak, hogy hogyan és miképpen került felhasználásra, mert ezek a sikerjelentések, amelyeket én majd az egészségügyi vitanapon használni szeretnék, némiképp kétkedésre adnak okot. Ugyanis senkinek az ismeretségi körében nem csökkennek az idők, amíg a műtétig odakerülnek az emberek.

Másrészt, államtitkár úr, ha már érintettük az előbbi mondatait az egészségügyben, engedje meg, hogy azért nagyon nagy fenntartással kezeljem azt, amit mond, erős forráskritikával. Amikor példának okáért azt mondja, hogy az elmúlt öt évben a legnagyobb fejlesztések valósultak meg, akkor pontatlanul idéz, mert önök fogadták el azt a dokumentumot - mármint az Egészséges Magyarország 2014-2020-at -, amelynek a kezdő mondatai arról beszélnek, hogy az elmúlt években valósult meg az egészségügyben a legnagyobb fejlesztés, ezt illene ismerni. Azzal meg a probléma csak az, tisztelt államtitkár úr, hogy az elmúlt hat év előtti elmúlt nyolc évben születtek meg azok a pályázatok, amiből ez a leghatalmasabb fejlesztés megvalósulhatott.

Államtitkár Úr! Várnám az adatait arról, hogyan lehet csak pénzzel orvosolni problémákat, mert ha ez igaz, akkor az egészségügynek forrásokat kell adni, nincs más megoldás. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban. - Gúr Nándor: Így van!)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszára megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nagyon figyeltem itt a nagy bombasztikus ellenérvére, amiben ön azt mondta, hogy a '14-ben elfogadott

programunkban, ön azt mondta, hogy az elmúlt években valósultak meg az egészségügyi fejlesztések, ezért azok az ön logikája szerint már nem a Fidesz-KDNP-kormány időszakára tehető. Tehát '14-ben a Fidesz-KDNP volt kormányon, meg az azt megelőző négy évben, meg az azóta eltelt két esztendőben is. Úgyhogy köszönöm szépen, hogy megerősítette azt, amit napirend előtt mondtam.

Engedje meg, hogy a várólista-csökkentési programról is szóljak. Az MSZP-SZDSZ-kormányban még annyi bátorság se volt, hogy egy egységes várólistanyilvántartási rendszert létrehozson. A várólistákat ugyan jogszabállyal bevezették, de ezek nyilvántartását nem tették meg, hogy ne is látszódhasson az, hogy pontosan hány ember szerepel ezeken a várólistákon. Milyen pluszforrásokat adtunk erre 2013 óta? 2013-ban 786,5 millió forintot, 2014-ben nyáron 431 millió forintot, év végén 1 milliárd forintot, tavaly pedig 5 milliárd forintot. A 2016. évben szintén további 5 milliárd forinttal folytatjuk a várólista-csökkentést, ez összességében 12,2 milliárd forintnyi pluszforrást jelentett a kórházak számára.

Hogy miként zajlottak ezek a műtétek, ezt ön is láthatta, olvashatta a Kórházszövetség honlapján, egyes kórházak honlapján is megjelent tavaly év végén, hogy hol vannak még szabad lehetőségek, ha valaki a hozzá közelebb eső kórházban nem tudta elvégeztetni a műtétjét, akkor hol tud még ilyen műtétre bejelentkezni. Ritka volt az ilyen, hogy az ország más részéről is hívták szinte magukhoz a betegeket a kórházak, hogy minél hamarabb elvégezhesék a műtétet.

A szürkehályog-műtétek voltak a leggyakoribbak, 54 százalékban, tehát több mint felében szürkehályog-műtétet végeztek el, a második legtöbbet elvégzett műtét pedig a csípő- és térdprotézisműtét volt, ez 38 százaléka volt az összesnek. Ezeknek köszönhetően a 77 ezres várólisták 34 ezerre zsugorodtak, és a következő évi költségvetésben lesz forrás arra, hogy tovább zsugorodjanak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Zita: speciális gyermekotthon vagy a pokol tornáca? - Avagy néhány nem polkorrekt felvetés a cigányintegráció kapcsán.”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az alapvető jogok biztosának sokkoló jelentése nyomán a sajtó valóságos horror házaként mutatta be a kaposvári Zita speciális gyermekotthont. Kíváncsi voltam, hogy mi igaz a hírekből: az antiszociális fiatalokat nevelő intézmény speciális gyermekotthonként vagy a szenzációhajhász szalagcímeknek megfelelően a pokol tornácaként funkcionál. Nem voltam rest, ellátogattam az intézménybe, teljesen bejártam azt, beszéltem vezetővel, nevelővel, ottani dolgozókkal, fiatalokkal;

rendezettség, tisztaság, teljes mértékben kielégítő felszereltség fogadott.

Olyan elhivatott, viszont szégyenletesen alulfizetett dolgozókkal találkoztam, akik szívükön viselik az ott nevelt roppant problémás fiatalok sorsát. Mindent elkövetnek, hogy az odakerülő fiatalokból a társadalom számára hasznos embereket formáljanak. Éppen ezért kellene az ilyen otthonokban és a szociális szféra más területein gigászi küzdelmet folytatónak végre rendezni a bérét, bevezetni az életpályamodellt.

Az összképhez hozzátartozik, hogy még a megyei hírlap is arról írt, hogy a nevelőotthonban 90 százalékban cigány fiatalokkal találkozhatunk - ők nem véletlenül kerültek oda. Nem gondolják, hogy ez is csak az eddigi cigányintegrációs politikájuk csődjét jelzi? Márpedig a cigányság nem beilleszkedett részén belüli népeességrobbanás és fokozódó dezintegráció csak növelni fogja a már meglévő problémákat, amelyek megoldására esély sincs, ha többek közt nem kezdődik el annak tudatosítása, hogy a felelős gyerekvállalásról beszélni egyáltalán nem rasszizmus, hogy iskolai végzettség nélkül fiatalon szülni és a nyomorba sokat szülni nem kulturális jog és érték.

Miért nem ismerik fel, hogy az integrációs pénzek fölött diszponáló enyves kezek ahelyett, hogy a valóban gondokkal terhelt terület jobbitásán dolgoznának, inkább a szakadék felé rángatják a cigányügyet és azzal együtt az egész országot? Miért nem ismerik fel, hogy a magyar társadalmat súlyos veszély fenyegeti, mert a zsebükben lévő, kompromittálódott cigány vezetőkkel a probléma nem megoldódni, hanem eszkalálódni fog? Köszönöm a figyelmet és várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt hat évben szerintem Magyarországon mindenki számára egyértelművé vált, hogy aki dolgozik és gyermeket vállal, az a lehető legnagyobb mértékű támogatásra számíthat ettől a Fidesz-KDNP-kormánytól, tekintve az elmúlt huszon-egynéhány év bármelyik, rendszerváltás utáni kormányát. Teljesen mindegy, hogy milyen származású, ha munkával akarja eltartani a családját, ha gyermekeket vállal, akkor nagyobb kedvezményekre, nagyobb támogatásra számíthat. Pontosan azt mondom, hogy a gyermekvállalásból eredő hátrányok kompenzálására számíthat, mármint az anyagi hátrányokra, nagyobbakra, mint bármikor korábban.

Így tehát nekünk teljesen mindegy, hogy kiről van szó gyermekvállalás esetében is, és teljesen mindegy, hogy kiről van szó a szociális gondoskodás területén is. Származástól függetlenül igyekezett a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság mindazokban az intézményekben javítani az ellátás szín-

vonalt, ahol erre lehetősége volt, és igyekeztünk az ott dolgozóknak is ágazati bérpótlékkal és ágazati bérpótlék-kiegészítéssel két ütemben eddig növelni a bérét, és a 2017. évi költségvetés többletforrásaiból igyekszünk ezeket a hosszú távú bérfejlesztési, ágazati programokat továbbvinni, erről indulnak tárgyalások az ágazati képviselők és az államtitkárság között a következő hetekben.

Kiemelt figyelmet biztosítottunk a speciális szükségletű gyermekek elhelyezésének a fejlesztésére, az ellátás színvonalának a növelésére és jogaik érvényesülésének a biztosítására. A 2013-2015 közötti időszakban a biztonsági elkülönítők kialakítására - ami érinti ezt a hírt is, amiről ön beszámolt - 47 millió forint pluszforrást fordítottunk. Az új tervezési ciklus operatív programjaiban két program is érinti ezt a területet.

(12.20)

Az egyik a gyermekotthonok kiváltása, a gyermekotthonok korszerűsítése, hiányzó gyermekotthoni kapacitások létrehozása. Itt igyekszünk a speciális és kettős ellátási szükségletű gyermekekre is odafigyelni, az ott dolgozókat pedig a szociális human erőforrás fejlesztése projekten belül *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* igyekszünk akár szupervíziós tevékenységgel, akár továbbképzéseken segíteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Ikotity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Megismétlődik az 1949-1953-as periódus államosítási hulláma a szakképzésben?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr fölkérésére Cseresnyés Péter államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az államosítási hullám nem került el a szakképző intézményeket sem. Csak annyival jártak jobban, hogy végül nem a csődbe jutott KLIK alá kerültek, hanem a nemzetgazdasági és az agrártárca által létrehozott szakképzési centrumok vették át őket. Az állami iskolák mellett a magániskolák működését is megnehezítették. Az eddigi jelek is arra utaltak, hogy be akarják őket kényszeríteni az állami fenntartásba, ennek eszköze a képzési keretszámok meghatározása. Aki túl akar élni, annak be kell tagozódnia az állami rendszerbe. Ezt a folyamatot akarják felgyorsítani most, aminek egyik mellékhatásaként az alapítványi forma megszűnésével az alapítványi vagyont gyakorlatilag át kellene adni az államnak. Ez nem más, mint a magántulajdon kommuizálása.

Az LMP kiáll az alapítványi fenntartású iskolák mellett. A nem állami intézmények a túlállamosított,

-központosított iskolarendszerhez képest üde színfoltjai a magyar oktatásnak. Az állami iskolákhoz képest szabadabbak, rugalmasabban reagálnak a szülői igényekre, a diákok szükségleteire. Speciális módszereikkel kiváló eredményeket érnek el.

Tisztelt Miniszter Úr! Miért nem védik az oktatási rendszer sokszínűségét, miért akarnak mindenkét erőszakkal bekényszeríteni az állami fenntartásba? Ráadásul miért kommunizálják az alapítványi szakképző iskolák magántulajdonban lévő vagyonát? Mert itt gyakorlatilag erről van szó, hiszen a felhalmozott tárgyi vagyont, ingó eszközöket ingyenes vagyonhasználatba tervezik venni. Mintha valakinek azt mondanák, hogy papíron tulajdonosa maradsz a házadnak és a benne lévő bútoroknak, de ezentúl azt mi fogjuk használni. Valóban megismétlődik az 1949-53-as periódus államosítási hulláma a szakképzésben? Várom válaszát. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Ha egy baráti beszélgetésen hangzott volna el az a fölvetés, amit itt kérdésként ön megfogalmazott, akkor a barátainak azt ajánlottam volna, hogy lapozzák fel újra azt a történelemkönyvet, amelyik a '49 és '53 közötti időszakról szól, és próbálják értelmezni az ott leírtakat, mert amit ön elmond, az nem a valóságnak megfelelő. *(Zaj az LMP soraiban.)*

Elsőször is tisztázzuk, hogy mi a szakképzés célja, milyen célt tűztünk ki akkor, amikor a szakképzést megpróbáltuk megújítani. A szakképzés elsődleges célja, hogy a munkaerőpiaci igényekkel összehangolt képzési struktúra kialakuljon, tehát fontos, hogy a képzések támogathatóságának mértéke a gazdasági igényeknek, a képzők által kínált képzések a munkaerőpiac relevanciájának függvényében kerüljenek kialakításra. Tehát az igényeknek megfelelő képzés alakuljon ki. *(Közbeszólások az LMP soraiból.)* Ha végighallgatnak, akkor valószínű, hogy meg fogják érteni, amit akarok és szeretnék mondani. *(Dr. Szél Bernadett: Még van egy perc.)* Szükséges a figyelem, az látszik a kérdés feltevéséből, hisz nem értik a '49 és '53 közötti időszakot, azt a kérdésből lehet látni.

Tehát, hogy mi is a helyzet a magániskolákkal, az alapítványi iskolákkal. Bár a szakképzés megvalósítása, ahogy mondtam már, elsősorban az állam feladata és felelőssége, a nem állami fenntartású szakképző iskolák számára csupán egy lehetőségként áll fenn az, hogy önkéntes alapon egy, a Nemzetgazdasági Minisztérium fenntartásában levő, térségileg és a szakmai struktúrát tekintve is közel álló szakképzési centrumhoz csatlakozzon. Szeretném hangsúlyozni, ez egy lehetőség, nem kényszer. A szakképzési centrumhoz való csatlakozás azaz csak egy lehetőség, arra semmilyen jogi kényszer nem áll fenn, nem került semmilyen deklaratív felhívásra vagy jogi

kényszerlépésre sor, a nem állami fenntartású szakképző iskoláknak vagyontárgyaikat csatlakozás esetén nem kell beadniuk. A nem állami szakképző intézmények csatlakozása az azokban már korábban kialakult oktatási, tanulási és munkaszervezési eljárások, valamint szervezeti kultúra figyelembevételével zajlik. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

A vagyonszerkezet helyett tehát paradigma-váltásra van szükség, hogy a középpontban mindenki részéről *(Az elnök folyamatosan csenget.)*, a diákok, az intézmények zavartalan működése, azaz a felelős gondoskodás...

ELNÖK: Köszönöm.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: ...és gondolkodás *(Az elnök ismét csenget.)* kell hogy álljon. *(Taps a kormány-pártok soraiban. - Dr. Ikotity István közbeszólása.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Dunai Mónika, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Kevesebbet költünk gyógyszerekre”** címmel. Dunai Mónika képviselő asszonyt illeti a szó.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz határozott célja az, hogy rendbe tegye az egészségügyet. Sajnos több évtizedes lemaradást kell ezzel orvosolnunk. Fontos elemek és fontos céljaink között szerepel a megelőzési tevékenység, az alapellátás, a sürgősségi ellátás, a mentőszolgálat megerősítése, a kórházak infrastrukturális fejlesztése. Célunk az, hogy a várható életkort, az aktívan eltöltött életkort meghosszabbítsuk, azt kitöljük, és az is, hogy a gyógyszerek lakossági terheit csökkentjük.

A magyar emberek elleni véteknek tartom azt, hogy a szocialisták kormányzásuk alatt tönkretették az egészségügyet. *(Zaj az MSZP soraiban.)* A 2010 és 2014 közötti időszak alapvetően orvosolta a korábbi kormányzat gondatlan tevékenysége következtében kialakult torzulásokat. Ezek az intézkedések erős alapokat jelentettek a folytatáshoz. Mind a Fidesz-KDNP, mind Magyarország Kormánya elkötelezett az iránt, hogy az ország egészségügyi helyzete tovább javuljon. Az egyik legfontosabb célkitűzésünk, hogy folyamatosan javuljon a magyar lakosság egészségi állapota. Az egészségi állapot javításán, azaz a megelőzésen túl fontos cél a betegek gyógyulási esélyeinek javítása is. A gyógyulási esélyek elősegítésének egyik fontos eleme a támogatott gyógyszerek körének meghatározása és azok elérésének könnyebbé tétele.

Ellentétben a 2002 és 2010 közötti szocialista-liberális kormányzás időszakával, amikor a támogatott gyógyszerkörben a lakossági terhek 60 milliárd forinttal emelkedtek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, a lakosság

terheinek mérséklését a Fidesz-KDNP 2010 óta kiemelt szempontként kezeli.

ELNÖK: Köszönöm.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem, hogy milyen további előrelépések történtek *(Az elnök ismét csenget.)* és várhatóak a gyógyszerek árát érintően. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy a Házszabály adta lehetőségben belül, kettő percen belül fogalmazza meg a kérdést, és kérem Rétvári Bence államtitkár urat úgyszint, hogy két percen belül fogalmazza meg a válaszát. Köszönöm.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Igyekszem önöknek két percben összefoglalni, hogy mennyi mindent tett a kormányzat az elmúlt években azért, hogy a betegek gyógyszerkiadásai csökkenjenek, hiszen jól láttuk, hogy előtte hogyan nőtt évről évre az, amit egy általában idős, beteg embernek ott kellett hagyni a patikában, hogyan növekedtek ezek a terhek.

Először is arra törekedtünk, hogy a gyógyszerhatóság által is meghatározott módon a helyettesíthetően alkalmazható gyógyszereknél érzünk el nagyarányú árcsökkenést. Ebben a körben számos gyógyszernek az ára minden évben ezáltal csökkenni tudott. Egy újfajta eljárást, az úgynevezett vaklicitet vezettük be. Félévente a finanszírozó minden esetben versenyt hirdet a gyógyszerek áraival kapcsolatban, és az az újdonság, hogy maguk a gyógyszerkészítők, -gyártók nem látják egymás licitjét, egymás tétjeit, hogy mennyiért szállítanák be ezeket a gyógyszereket. Az első teljes évben ez 7,5 milliárd forintos árcsökkenést jelentett a magyar betegeknek. Ezt a következő évben, 2013-ban további 2,5 milliárd forinttal követte, tehát összességében 10 milliárd forinttal jártak jobban a betegek ennek az új módszernek, a vaklicitnek a bevezetése nyomán, de 2014-ben ezt további 2 milliárd forint követte.

Nézzünk pár konkrét példát! 2010-ben egy gyomorsavcsökkentő gyógyszernek az ára 1000 forint volt, ma ugyanezt a hatóanyagot tartalmazó készítményt megkaphatják 200 forintért.

(12.30)

2010-ben egy koleszterinszint-csökkentő gyógyszernek, amit sajnos szintén sokan szednek, 2200 forint volt az ára, most ugyanezt a hatóanyagot tartalmazó készítményt 600 forintért tudják megvásárolni. Azt hiszem, ez mind magáért beszél. 2016. április 1-jével csökkentek legutóbb a gyógyszerek árai, 59 gyógyszer ára átlagosan 13,6 százalékkal. 50 százalékkal csökkent egy refluxgyógyszer ára, de

skizofrénia, bipoláris zavarok esetén is nagymértékű csökkenés volt a gyógyszerek árában. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, jegyző úr, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrhoz: **„A közfoglalkoztatás az egyre növekvő szegénység zsákutcája?”** címmel. Gúr Nándor képviselő urat, jegyző urat illeti a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Megtermelt anyagi javaink nagyjából 1 százalékát fordítják közfoglalkoztatásra. Ez mintegy 340 milliárd forint ebben az esztendőben. Ha azt nézem, hogy az összes aktív foglalkoztatáspolitikai eszközre, átképzésre és minden egyéb másra ennek az egyharmadát sem, akkor azért elég torz ez a pénzügyi arány.

52 ezer forint ma ezeknek az embereknek a fizetése nettóban, a 2010-es 60 200 forinttal szemben. Vásárlóerő-értéken gyakorlatilag az egyharmadát elvették ezektől az emberektől. S azt is tudni kell, hogy sajnálatos módon a közfoglalkoztatásban jelen lévő emberek 7-13 százaléka időarányos térség-specifikus elhelyezkedésiránta-értékekkel bír, azaz nagyon sokan visszazuhannak ebbe a rendszerbe, a közfoglalkoztatási rendszerbe. Eközben önként az álláskeresői támogatás időtartamát három hónapra szűkítették, persze a járulékokat ugyanúgy beszedik, mint amikor egyéves vagy kilenc hónapos volt ez a futamidő. S önként is tudják, hogy az elhelyezkedés időtartama nagyjából hat-nyolc hónap, mire eséllyel bír az ember, hogy el tudjon helyezkedni.

Az anyagi ellehetetlenülés tekintetében, az anyagi nélkülözés vonatkozásában Korózs képviselőtársam rögtön mondaná, hogy 23 százaléka él ma Magyarországon, a visegrádi 4-ek közül a legrosszabb helyzetben vagyunk, de Európában is. A gyermekszegénység fenyegetettsége pedig 42 százalékos Magyarországon. Ezt a világot hozták önként, miközben még a közfoglalkoztatottak bérét is vásárlóerő-értéken egyharmaddal csökkentették, 2016-ban egy fillérrel sem emelték. Mikor akarják emelni a közfoglalkoztatottak bérét? Mit akarnak tenni annak érdekében, hogy a közszférában ne 20 százalékos részarányal legyenek jelen, hanem legyenek közalkalmazottak, integrálják őket másképpen?

Mikor akarják megszüntetni azt a csapdahelyzetet, hogy ne a szegénység zsákutcája legyen a közfoglalkoztatás? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kérdésében számtalan

kérdést érintett a közfoglalkoztatáson túl, különösen a szegénység alakulását érintő számadatokat. Ez a két perc nyilván nem alkalmas arra, hogy ebben érdemben vitatkozhassunk, hiszen a statisztikai adatok nem támasztják alá, amit ön mond, és 2013 óta a szegénységben, a mélyszegénységben és a gyermekszegénységben élők száma csökkent a KSH, illetve az EUnormák szerint végzett kutatások alapján is, de erre most nagy részletességgel nyilván nem térhetek ki.

A minimálbér és a közfoglalkoztatási bér közötti különbség: azt gondolom, ön is nagyon jól tudja, és mindannyian nagyon jól tudjuk ebben a Házban, hogy a közfoglalkoztatást mind szerkezetében, mind pedig egyedileg, tehát egy-egy munkavállalóra nézve is egy átmeneti foglalkoztatási formának kell tekintenünk. Éppen ezért a közfoglalkoztatásban kapott bér és a minimálbér összekötése vagy egy szintre hozása pontosan arra ösztönözné a közfoglalkoztatottat, hogy ebben a foglalkoztatásban maradjon. Amit ön a közfoglalkoztatási bérről állít, nos, ön is tudja, hogy valótlan, hiszen a közfoglalkoztatottak jelentős része érvényesíteni tudja a kedvezményeket a gyermekei után, így lényegesen magasabb az a közfoglalkoztatotti bér, amit a családja megkap, és ez jóval több, mint az, amit annak idején segélyként kaphatott önkéntől.

A költségvetési szervekkel kapcsolatos kérdése teljes mértékben vagy rosszindulatot, vagy tájékoztatatlanságot tartalmaz, hiszen ön is nagyon jól tudja, hogy az önkormányzatoknál, az önkormányzati szociális szövetkezeteknél, a mintaprogramokban foglalkoztatottak is az államháztartásnál, a közérdekben foglalkoztatottaknál vannak nyilvántartva, így nyilvánvaló, hogy az ő létszámuk magas. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Győzött Kishantos, győzött az igazság. Mikor kér bocsánatot a gátlástalan bosszú miatt a Kormány? Lehet végre tisztességes vezetése a nemzeti földek kezelőjének?”** címmel. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az elmúlt napokban számos felháborító esemény árnyékolta be az amúgy sem feddhetetlen Nemzeti Földalapkezelő Szervezet működését. Kezdjük azzal, hogy a Kúria keddi jogerős döntése megállapította, hogy a másodfokú bírósági döntés helytálló, és a Kishantosi Vidékfejlesztési Központ kontra NFA ügyben az ökológia volt igaza. Tehát hiába próbálta meg az NFA, nyilvánvalóan politikai bosszúból a földeket az építőipari cégnek átjatszani, ami már önmagában is abszurd, a bíróság előtt nem sikerült megvédeni az álláspontjukat, még a kormányzati körökből jól ismert, megbízásokkal teletömött Kovács P. Zoltán ügyvéd úr segítségével sem. A Kúria kimondta azt is, hogy Kishantos esetében a köztárgy egy darabjáról

van szó, jogszerűtlen és jó erkölcsbe ütköző volt annak elherdálása.

A másik kiemelt ügy az NFA háza tájáról az, hogy nyomozás indult a földalapkezelő elnöke, Nagy János és a szervezet alkalmazottai ellen hűtlen kezelés gyanúja miatt. Ezt a feljelentést egyébként L. Simon László fideszes képviselő feleségének gyanúsán alacsony áron vásárolt állami földjei miatt, és miniszter urának, rokonságának szintén kirívóan alacsony áron vásárolt állami földjei miatt indították el.

Azt hiszem, mindezek alapján jogosan tesszük fel a kérdéseket: mekkora kártérítést szándékozik fizetni a Földművelésügyi Minisztérium, illetve a kormány a Kishantosi Vidékfejlesztési Központnak, az ökolgazdaságnak? Lesz-e következménye annak, hogy a bírósági ítélet bebizonyította, hogy jogtalan, szükségtelen volt tönkretenni az európai híri mintagazdaságot és ezzel lenullázni évtizedek munkáját? Milyen következménye lehet ennek, államtitkár úr? Maradhat-e az NFA elnöke Nagy János? Maradhat-e a földprivatizációk során is megbukott NFA-törvény?

Mikor lesznek érdemi változások, és Kishantos mikor kap végre kártérítést és igazságot? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Bitay Márton Örs államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Először is, Kishantos nem nyert semmilyen pert, ugyanis az ő szerződése lejárt. Ezt bírósági eljárásban elég nehéz lenne perrel igazolni, hogy mégsem, miután lejárt neki. Ebből kifolyólag az a kérdése, hogy milyen kártérítésre tarthat igényt, szintén értelmezhetetlen, hiszen, mint ahogy említettem, lejárt a szerződése, lejárt szerződés után pedig nem fizetünk kártérítést.

Egyébként, amit kiemelt, az 450 hektárról egy darab 27 hektáros birtoktest és egy per. Kétségtelen, hogy ez problémát okoz, és egyáltalán nem örülünk neki, hogy egy családi betéti társaság végül elvesztette ezt a 27 hektárt, nevezetesen azért, mert pályázatának akárhányadik oldalán egy adat közlésének nem tett eleget. Egyébként nem építőipari vállalkozásról van szó, hanem egy vadonatúj bt.-ről, és pont ez okozott problémát a pályázat kitöltésénél. De természetesen tudomásul vesszük a Kúria ítéletét.

Ezzel ellentétben viszont szeretném felhívni a figyelmét, hogy van nyolc nyertes birtokpere az államnak vagy az új gazdáknak, van nyolc nyertes pere arra vonatkozóan, hogy ezeket a birtoktesteket jogszabály szerint adta-e bérbe, illetőleg van hét nyertes pere, mert bár nem nyert az illető kft., de ismerjük azt a hozzáállást, hogy ha én nem nyertem, akkor próbáljuk meg, hogy más se nyerjen, így egyesével mindenkit megpróbált megtámadni. A bíróság az összes többi birtoktestnél elutasította, mert nem talált semmi kivételmentet benne.

Ami pedig az árképzést illeti, tisztelt képviselő úr, magam is csodálkozom az ügyészség véleményén,

de tiszteletben tartom, hogy hogyan lehet egy nyilvános árverésen hűtlen kezelésről beszélni. Mert ha egy összegért valakinek odaadok valamit, akkor azt mondom, rendben van, nézzük meg, hogy az összeg valós-e. De hogy egy nyilvános árverésen, ahol többen licitálnak, hogyan alakul ki a hűtlen kezelés esete, azt még nekem is értelmezni kell.

Egyébként pedig az árképzésre vonatkozóan azt tudom mondani tényszerűen önnek, hogy a Nemzeti Földalapkezelő árai magasabbak, mint a Központi Statisztikai Hivatal átlag földárai, illetőleg a piacvezető bank átlag földárai. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Szél Bernadett, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**Mindegy, hogy hol, csak ártson?**” címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Kormány! Tisztelt Országgyűlés! Most arról az eredetileg Százhalombattára beígért hulladékgyűjtő-üzemről lesz szó, amelyet most éppen Kaposvárra próbálnak rátküldni. Látványosan egy olyan helyzetről van szó, amely egyáltalán nem találkozik az ottani lakosság véleményével.

Azt látjuk, hogy magának a gumifeldolgozónak a története is nagyon érdekes. Ezt egyszer már az Orbán-kormány kiemelt beruházássá nyilvánította, az állami Eximbanktól pedig kapott egy szép kis hitelígérvényt, amely legalább annyira értelmetlen, mint ha az OTP telek és építési engedély nélkül adna hitelt házépítésre. Ugyanis a mai napig nem tudják elpasszintani hova ezt a létesítményt, és egyáltalán nem csodálkozom rajta. Tudni kell, hogy egyrészt az egy dolog, hogy sokmilliárdos állami hitel van rajta, de azt is látni kell, hogy itt nagyon súlyos kérdéseket feszegetnek, környezeti és egészségügyi kockázatai vannak ennek a feldolgozónak.

Tudni kell azt, hogy ha a gumiabroncsokat így kezelik, akkor kiszámíthatatlan összetételű szénhidrogének keletkeznek, és nagyjából a bevitt tömeg harmada salak formájában kerül ki az üzemből. Nem véletlen, hogy ilyen pirolizáló üzemeket sehol Európában nem sikerült eddig a környezetvédelmi előírások maradéktalan betartása mellett gazdaságosan üzemeltetni.

Azon túl is igazuk van a kaposváriaknak, hogy nem akarnak egy ilyen szemetes házuk tájára, mert egyáltalán egy teljesen felesleges beruházásról van szó. Az üzem évente 30 ezer tonna gumihulladékot égetne el. Magyarországon évente összesen 40 ezer tonna gumihulladék keletkezik. Egyébként ez a mennyiség a Debreceni Egyetem tanulmányai szerint közel száz százalékban hasznosul. Ráadásul az országban 60-70 ezer tonnányi gumifeldolgozó kapacitás van, vagyis új feldolgozó létesítményekre egyáltalán

lán nincs szükség. Egy esetben lehet szükség: ha az Orbán-kormány rá akar állni a hulladékgumi importjára, ami, azt gondolom, több mint felháborító lenne, és egyenértékű lenne azzal, hogy Magyarország akkor feladta az Európai Közösséghez való csatlakozást ebben a formában. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Azt gondolom, hogy alapvető kérdésekre kell most válaszolniuk úgy a kaposváriak, mint mások számára. *(Az elnök ismét csenget.)* Egyrészt, kérem, mondja meg államtitkár úr, hogy milyen hulladékot fog hasznosítani a tervezett üzem, és kívánnak-e hulladékot importálni. És egyáltalán, miért nem *(Az elnök ismét csenget.)* egy gazdaságosabb feldolgozási formát választanak?

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Elnézést, hogy türelmetlenül kolompoltam itt. Válaszadásra megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A Homatech Recycling Zrt. egy 2015-ben alakult környezetvédelmi projekt megvalósítására létrejött beruházó vállalat. A zrt. gumihulladék-frakciók újrahasznosítását és olajipari termékek gyártását célzó beruházás megvalósítását tervezi.

A Szlovákiában, Dunaszerdahelyen már meglevő, öt éve működő hulladékfeldolgozó üzem működési tapasztalatait figyelembe véve a tervdokumentációk alapján az OT Industries, korábban Olajterv Csoport, elkészített egy basic tervet. A projekt segítségével Magyarországon keletkezett - tehát Magyarországon keletkezett - gumihulladék, használt gumibroncs anyagában történő hasznosítása történik. Tevékenységéből eladható minőségű, az ipar számára értékes alapanyagokat, így olajat, ipari szént, acélt és gázt nyernek. Magyarország világviszonylatban is jelentős szerepet tölt be a gumigyártás területén, amelynek jelentős gyártási maradéka keletkezik. Ezen anyagok további hasznosítására is megoldást jelent a tervezett beruházás.

Az eljárás megkapta az ISCC-tanúsítványt, azaz a teljes Európára kiterjedő, Németország által kiadott zöldminősítést. A Magyar Tudományos Akadémia Természettudományi Kutatóközpont Anyag- és Környezetkémiai Intézetének vizsgálata alapján is igazolást nyert a technológia megfelelése.

A beruházás 50 új munkahelyet teremt. A beruházás eredményeként létrejövő hulladék-újrahasznosító üzem termékértékesítési teljesítménye exportnövekedést is jelenthet. A zrt. saját döntése volt, hogy új helyszínt keres a beruházásának. És a tegnapi szegedi tüzeset is arra világított rá, hogy a hulladék feldolgozása *(Dr. Szél Bernadett: Lesz hulladék-import?),* anyagában hasznosítása a lehető legrövidebb időn belül kell hogy megtörténjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mit kíván tenni a Kormány a kullancsok okozta fertőző betegségek megelőzése érdekében?”** Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Mint az köztudott, a kullancsok első inváziója áprilistól júniusig tart. Az egyre enyhébb telek miatt kezd kritikussá válni a helyzet Magyarországon. A kullancsok terjesztik a vírusos agyvelő- és agyhártyagyulladás, valamint a Lyme-kórt. Ezek közül az előbbire létezik Magyarországon kétféle védőoltás is, amelynek beadatása azért nagyon fontos, mert a kialakult fertőzés ellen sajnos nem létezik specifikus vírusellenes kezelés, ezért a leghatékonyabb védelmet a megelőzés jelenti.

A betegség 1 százaléka halálos, 10 százalékában maradandó bénulással gyógyul, és további 30-40 százalékban szellemi és fizikai károsodás marad vissza a megfertőzötnél. A vírusos agyvelő- és agyhártyagyulladásra védőoltások vannak forgalomban Magyarországon. A teljes védettség kialakulásához három oltás beadatása szükséges, majd ezután 3-5 évente emlékeztetőoltásra van szükség. Egy-egy vakcina ára körülbelül 6-10 ezer forint körül mozog, ezért sokan nem tudják ezt megvásárolni, így pedig védekezni sem tudnak a betegség ellen.

Úgy tűnik, hogy a kormány jelentősége ellenére nem tulajdonít elég figyelmet ennek a problémának, ahogy egyébként az egészségügy egyéb problémáira sem figyel oda a kormány. Ezen a hozzáálláson mihamarabb változtatni kéne, hiszen az emberek egészsége az egyik legfontosabb közügy kellene hogy legyen.

Mindezek miatt kérdezem államtitkár úrtól: mit kívánnak tenni a kullancsok okozta fertőző betegségek megelőzése érdekében? Mikorra tervezi vagy tervezte-e a kormány az ingyenes, kullancs elleni védőoltás biztosítását, legalább a gyermekeink számára, államtitkár úr? Mint ahogy az előzőekben elmondtam, egyre veszélyesebb a kullancsinvázió Magyarországon.

Várom megtisztelő válaszát. És szeretném megkérdezni, hogy az idén mennyit költenek kullancsirtásra. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Az elmúlt hetekben végre megint jó idő van, és ez egy olyan probléma, amelyre időben fel kell hívni a figyelmét szerintem mindenkinek. Egyre többen

szeretnek kimenni a parkokba, egyre többen szeretnek kimenni az erdőbe kirándulni, ami nagyon jó és nagyon helyes is. Éppen ezért a megelőzésre, illetve a tüzetes átvizsgálásra a kullancsok kapcsán érdemes már most, a tavasz elején felhívni a figyelmet. Megfelelő öltözködéssel, illetve különböző riasztószerek alkalmazásával tudjuk kiküszöbölni azt a két betegséget, amelyet a képviselő asszony is mondott. Egyrészt a kullancs encephalitist, az agyhártyagyulladás, másrészt a Lyme-kórt, az agyvelőgyulladást.

Szerencsére Magyarországon ezeknek a betegségeknek a mutatói jól alakultak, hiszen a kullancs encephalitisnak a 90-es évek közepéhez képest jelentősen csökkent az arány, alacsony is maradt az előfordulása. De ettől függetlenül fontos volt, hogy az Országos Epidemiológiai Központ két esztendővel ezelőtt kiküldött egy országos tájékoztatót minden magyar háziorvosnak, amelyben a figyelemfelhívás mellett tájékoztatta őket, hogy hogyan lehet a leghatékonyabban védekezni és felkészíteni a betegeiket is a kullancsokkal, a kullancsidőszakban való fertőzésekkel szemben. Mint azt sokan talán jól is tudják, magának a kullancsoknak az eltávolítása nem igényel orvosi beavatkozást, azt mindenki maga is elvégezheti. Ahogy a képviselő asszony is mondta, vannak védőoltások, amelyek az egyik betegségcsoport ellen védenek, a másikkal szemben viszont nem nyújtanak immunitást. De itt három oltásra van szükség az alapimmunitás kialakításához, ahogy ezt a képviselő asszony is mondta.

Nos, az eltávolítás mikéntjéről, a testrészeknek, főleg a lágy testhajtásoknak az átvizsgálásáról is szolt az a tájékoztató anyag (*Gúr Nándor: A védőoltásokról beszélj!*), amelyet az Epidemiológiai Központ küldött ki mindenkinek. Azt hiszem, hogy innen is mindenkinek felhívhatjuk a figyelmét (*Bangóné Borbély Ildikó: De ha már benne van, megfertőzi a legtöbb esetben!*) mind a védekezésre, felkészülésre, mind pedig egy-egy erdei kirándulás után az átvizsgálásnak (*Bangóné Borbély Ildikó: A védőoltásról beszéljen, államtitkár úr!* - *Gúr Nándor: A támogatásról beszélj!*), az ellenőrzésnek és a kullancsok eltávolításának a fontosságára. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Meddig vehetik igénybe a CSOK-ot gyilkosok, menekültek és munkakerülők?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Rogán Antal, Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter úr kérésére Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, Novák Előd képviselő úr.

(12.50)

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! A családi otthonteremtési kedvezmény bővítését szokta szorgalmazni a Jobbik, ennek eredménye

például az egyetemistákra és pályakezdőkre való kiterjesztése a CSOK-nak, ezt indítványozó írásbeli kérdéseink után.

Most azonban bizonyos szigorításokat is szorgalmaznom kell. A CSOK jelenleg akkor igényelhető a kormányrendelet szerint, ha az igénylő és házastársa büntetőjogi felelősségét a bíróság nem állapította meg. Ez az igénylőre és vele együtt házastársára nézve előírásra kerülő, konjunktív feltétel azt jelenti, hogy a kedvezményből a család csak akkor kerül kizárásra, ha az igénylő és a házastársa elítélése is bekövetkezett, tehát amennyiben csak az egyikük volt büntetve, akár emberölésért, a kedvezmény igénybe vehető. Bizonyára nem ez volt a szándékuk, csak egy jogalkotói hiba ez, hogy a „vagy” szó helyett „és”-t írtak, mégis leszavazták a Jobbik ezt orvosolni szándékozó határozati javaslatát, ezért kérem, tegyék magukévá javaslatunkat.

Másrészt: az otthonteremtés állami támogatásának a magyar családi otthonok megteremtését kell szolgálnia, és nem a migránsként érkező, majd később esetleg valamilyen, hazánkban maradásra jogosító státuszt megszerző idegenekét. Így a bevándorolt, letelepedett, menekült és oltalmazott, tehát magyar állampolgársággal nem rendelkező személyek részére a CSOK felvételét nem tenné lehetővé a Jobbik, erre uniós előírás, elvárás sincsen. Miért írták hát bele őket a kormányrendeletbe?

Harmadrészt pedig: a CSOK igénybevételének legyen feltétele az, hogy mind az igénylő, mind a házastársa biztosított legyen. Ennek körében biztosítási jogviszonyként kerüljön elfogadásra a csecsemőgondozási díjban, a gyermekgondozási díjban, továbbá a gyermeknevelési támogatásban részesülés is. A Jobbik szerint nem elegendő, ha csak az egyik szülőnek van társadalombiztosítása. Lehet persze hozni egyedi eseteket, ellentétes példákat, de általános szabályként ez volna a helyesebb.

Államtitkár úr, meddig vehetik tehát igénybe a CSOK-ot gyilkosok, menekültek és munkakerülők? Tisztelettel várom kormányzati önfényezéséstől mentes, a három problémára fókuszáló válaszát. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! A polgári kormány azért indította el most januárban az új otthonteremtési programot, mert azt szeretné elérni, hogy minden magyar család saját lakáshoz vagy házhoz jusson elérhető áron. A program a kormány szándékainak megfelelően a gyermekvállalást is ösztönzi, ami azért fontos, mert ismerjük, hogy a hazai népesedési adatok nem elég jók. Éppen ezért a CSOK-igénylés feltételrendszerének meghatározásakor a kormány igyekezett a lehető legtágabb körnek lehetőséget biztosítani az otthonteremtésre, ezáltal is segítve a gyermekvállalást.

E cél érdekében nem tartjuk helyesnek kizárni az otthonteremtési programból azokat sem, akik büntetőjogi mentesítésüket követően sikeresen újraintegrálódtak a társadalomba. Ez az álláspont egyébként nem megy szembe a kormány általános álláspontjával, miszerint a bűnözőknek börtönben a helyük. Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy amennyiben beemelnénk az önök javaslatát a rendletbe, az hátrányos helyzetbe hozhatná az egykori bűnelkövetők gyermekeit is. Zárójelben szeretném megjegyezni, hogy az önök javaslata alapján annak a volt jobbikos képviselőnek a gyermeke is hátrányos helyzetbe kerülhetne, akit 2011-ben elítéltek hivatalos személy elleni erőszakért.

Ami a nem magyar állampolgárokat illeti: úgy gondoljuk, hogy azok, akik a magyar jogszabályokat tiszteletben tartva, törvényesen tartózkodnak hazánkban, és munkájukkal Magyarországot kívánják gyarapítani, megérdemlik azt a lehetőséget, hogy igényelhessék a családi otthonteremtési kedvezményt.

Engedje meg, hogy nem önfényező információként, de mégis tényközlésként arról tájékoztassam, hogy az idei első két hónapban, tehát a bevezető szakaszban több ezer igénylést fogadtak már be a bankok otthonteremtési támogatásként, mintegy 6 milliárd forint értékben, és a támogatások 55 százaléka nagycsaládokhoz kerül, tehát minden második, új ingatlanhoz CSOK-ot igénylő nagycsalád vagy nagy családban szeretne élni, ez egy fontos tény. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Ebből is jól látszik, hogy bár lehetnek véleménykülönbségek az egyes részletkérdésekről, de az otthonteremtési program érdemi segítséget nyújt a gyermeket vállaló családoknak. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselő asszonya, kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Továbbra is tétlenül figyelik százezrek kivándorlását?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Balog Zoltán miniszter úr, az emberi erőforrások miniszterének kérésére Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Brutálisan rossz a helyzet a fiatalok kivándorlásával kapcsolatban. Két olyan adat is napvilágot látott az elmúlt időszakban, amely szerint gyorsuló ütemben mennek el Magyarországról a fiatalok. A KSH adatairól van szó, úgyhogy remélem, nem ellenzéki propagandának fogják nevezni a Statisztikai Hivatal tevékenységét. Azt látjuk a számokból, a KSH számaiból, hogy tavaly 33 ezren döntöttek úgy, hogy tartósan elhagyják az országot. Ráadásul azért azt is tudniuk kell, hogy ez a szám jelentősen alábecsült lehet, hiszen csupán azokat tudják megszámol-

ni az adatgyűjtés természetéből fakadóan, akik be is jelentették ezt a hivatalos hatóságnál, vagyis azt a tényt, hogy ők elmennek innen. De már ez a 33 ezres szám is negatív rekord, gyakorlatilag azt jelenti, hogy egy kisvárosnyi fiatal veszített el Magyarország, mégpedig azért, mert nem találták meg itthon a számításaikat.

Van egy másik hír is, amely a jegybank kimutatásait veszi alapul, talán a jegybankot se tudják ellenzéki propagandával vádolni. Az derült ki ebből, hogy összesen 950 milliárd forintot kerestek azok a magyarok, akik átmennek ingázni egy külföldi országba és ott vállalnak állást. Itt is szintén fiatalokról van szó egyébként döntően, és inkább az alacsonyabb bérek miatt vállalnak külföldön munkát, Ausztriára és Németországra esik inkább a választásuk. Hozzá szeretném tenni, hogy ha ezek az emberek Magyarországon tudnának dolgozni, ha csak átlagbérre lennének bejelentve, már akkor is 120 milliárdos adó- és járulékbetéttel gazdagodhatna a hazai költségvetés. Ez azt jelenti, hogy 120 milliárd forint adó- és járulékbetétről mond le a költségvetés azért, mert nem tud normális béreken állást kínálni ezeknek a fiataloknak.

Ha ezek a tendenciák így folytatódnak - és nincs okunk feltételezni, hogy ne folytatódnának -, idén akár már 100 ezer fiatal is elmehet Magyarországról, nem kalandvágyból, hanem azért, mert itthon nincs nekik megfelelő helyük, nincsenek olyan körülmények, amelyek az ő számításaikat beteljesítenék. Tisztelt Államtitkár Úr! Mit gondol erről a helyzetről a magyar kormány?

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ha összehasonlítjuk más közép-európai országokhoz képest, hogy mennyi ember dolgozik külföldön százalékos arányban, akkor azt láthatjuk, hogy messze-messze elmarad Magyarország azoktól az országoktól, ahonnan tényleg sokan mennek Nyugat-Európába dolgozni. Lengyelországban, ha a szemben lenne egy vita arról, hogy a lengyelek hány százaléka dolgozik külföldön, akkor 6 százalék körüli számot mondanának, míg itt ön is 33 ezer főt említett, és összességében körülbelül 2 százalékra becsülik azoknak az arányát, akik külföldön dolgoznak, ez Lengyelországban 6 százalék. Még hevesebb vitát váltana ki valószínűleg Bukarestben egy hasonló vita, hiszen a román lakosság 10 százalékáról mondják, hogy külföldön dolgozik. Ezekhez képest a magyar szám, a magyar adat azt mutatja, hogy sokkal több magyar gondolkozik úgy lengyel és román barátainkkal összehasonlítva, hogy inkább a saját országában, a saját szülőhazájában képzele el a jövőjét.

De természetesen mindenkinek a külföldi munkavállalás lehetősége adott, nyilván van, aki a jobb

pénzért, a jobb megélhetésért próbál máshol is szerencsét, van, akit kihívás, van, akit a kíváncsiság vezényel, de nem vehetjük el senkitől azt a jogot, azt a lehetőséget, hogy az Unión belül a szabad munkavállalás lehetőségével élve megválassza máshol a munkahelyét vagy lakóhelyét. Mi arra törekszünk, hogy itthon kedvező feltételeket kínáljunk mindenkinek.

Ön is tudja, tisztelt képviselő asszony, 2012-ben volt a csúcspont az ifjúsági munkanélküliség tekintetében, azóta a fiatalok munkanélküliségi rátája a felére csökkent, és nem véletlenül, nem spontán folyamatok következtében, hanem ebben nagyon nagy része volt a munkahelyvédelmi akciótervnek, és fontos része volt az ifjúsági garanciaprogramnak is. Az ifjúsági garanciaprogram 200 milliárd forintos összértékű. Mindemellett olyan család- és otthonátmozgató rendszer van a CSOK keretében, amely Nyugat-Európában nem igazán jellemző, ott valaki egy élet munkája mellett is lehet, hogy csak bérlakásban élhet, itt Magyarországon saját lakást vehet magának.

A reálbérek 15,4 százalékkal emelkedtek (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és maga a munkahelyvédelmi akcióterv 161 ezer fiatalnak segített összesen 379 milliárdos adókedvezménnyel abban, hogy itthon tudjon 25 éves kor alatt munkát találni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrhoz: **„Kockázatos befektetéseket ajánlottak dolgozóiknak a minisztériumok, avagy a katonák, rendvédelmi és nemzetbiztonsági dolgozók valóban maguknak keresték a bajt?!”** címmel. Demeter Márta képviselő asszonyt illeti a szó.

(13.00)

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Önök egy éven keresztül ígérték segítséget azoknak a katonáknak, rendvédelmi és nemzetbiztonsági dolgozóknak, akiknek a bankcsődök miatt eltűnt a honvéd egészségpénztári megtakarítása. Ma már tudjuk, hogy mindez csupán egy politikai színjáték része volt, önök rászédtek és becsapták a károsultakat.

(*Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.*)

Lázár János ahelyett, hogy cselekedett volna, még a pórul járt katonákat, rendvédelmi és nemzetbiztonsági dolgozókat hibáztatta a kialakult helyzetről. A legutóbbi válaszában kifejtette, idézem: „Amikor ezek az emberek a megtakarításaikat megszerzik az átlagos kockázatnál magasabb kockázatot jelentő helyen helyezték el nagyobb haszon remé-

nyében, nem kérdezték meg a honvédelmi miniszter véleményét, nem kérdezték meg egyetlenegy felügyelő miniszter véleményét sem. Amikor dönteni kellett a kockázatról, akkor nem kellett a tanácsunk. Most meg, amikor a kockázat valóra vált, és elveszítettek mindent, amit eddig megtakarítottak, akkor kell a segítségünk.”

Államtitkár Úr! Lázár János mondatai rendkívül igazságtalanok és sértők voltak. Ugyanis a katonák, rendvédelmi és nemzetbiztonsági dolgozók nem irreális hozamot ígérő kötvényekbe fektettek be, nem brókercégekre bízta a pénzüket, mint azt a Szijjártó Péter vezette külügyi, vagy a Fazekas Sándor vezette földművelésügyi tárcák cégei tették. A katonák egy államilag támogatott, szigorú szabályok szerint működő megtakarítási formát választottak, amivel összefüggésben a felügyeletet ellátó Magyar Nemzeti Bank sem jelzett kockázatot. A Honvédelmi Minisztérium is hosszú éveken át adott cafetériaként egészségpénztári hozzájárulást. A minisztériumok kit kérdezték meg a kockázatokról? Talán a Nemzeti Bankot?

A fegyveres erők és szervek dolgozói a magánnyugdíjpénztár megszűnését követően csak ide, az egészségpénztárba kérhették az adó-visszatérítésüket is. Ha őket a pénzüik felelőtlen kockáztatásával vádolta meg Lázár János, mit mondana a minisztériumokra, amelyek egyébként, az önökét is közé értve, a botrány kirobbanása után még egy évig utaltak oda a cafetériát. Akkor ki volt a felelőtlen, államtitkár úr? Azt láttuk, hogy támogattak bedőlt pénzügyi intézmények károsultjait megsegítő törvényt is. (*Az elnök csenget.*) Ugye, a Buda-Cashnél, aki közvetlenül fektetett be, az kap kártalanítást (*Az elnök ismét csenget.*), a katonák, nemzetbiztonsági, rendvédelmi dolgozók pedig, úgy tűnik, hogy nem.

Mit fog lépni végre a minisztérium? Köszönöm. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tájékoztatom, képviselő asszony, hogy két perc a felszólalási időkeret. Megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak válaszára. Öné a szó, államtitkár úr.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Engedje meg, hogy valóban kifejezzem őszinte nagyrabecsülésem az ügy iránti elkötelezettségéből fakadóan. De érdemes egynéhány tényről tisztázni. Egyrészt azt, hogy a Honvéd Egészségpénztár lényegében csak nevében volt honvéd, semmilyen olyan jogviszony nem volt közte és a Honvédelmi Minisztérium között, ami kötelezővé tette volna az ottani munkavállalók számára, hogy kötelezően egészségpénztári befizetéseiket ide közzéve tartsák. A Honvédelmi Minisztérium, ha ezt egy munkáltató vagy munkavállaló más pénztárat megelőlegezte, akkor máshová utalta ezeket a pénzeket.

Ahogy azt képviselő asszony is tudja, hiszen itt a parlamentben legalább négyszer hangozott kérdésre adott válaszként, hogy az európai uniós jogszabályok

nem teszik lehetővé az olyan típusú kárrendezést, mint amelyet a Quaestor-ügyek esetében meg tudott oldani a kormány. Talán engedje meg, hogy javasoljak egy párton belüli konzultációt ön és Ujhelyi képviselő úr között, aki az Európai Parlamentben tudna kezdeményezni ilyen európai szintű jogszabálymódosítást. Azonban az látszik, hogy képviselő úr és az MSZP-frakció alapvetően csak az ország feljelenítésében jeleskedik Brüsszelben. Akkor, amikor olyan jogszabályokat kéne módosítani, amelyek esetlegesen ezt a kérdést megoldhatnák, akkor már kevésbé aktívak ebben az ügyben.

Azt gondolom, képviselő asszony, hogy az ön érvelése akkor lenne teljesen helytálló, ha 2015. június 9-én megszavazta volna azt a törvényt, ami lehetővé tette volna, lehetővé teszi azt, hogy a jövőben ilyen típusú visszaélések, ilyen típusú helyzetek ne fordulhassanak elő; tehát nemcsak a szavak, hanem a tettek szintjén is elkötelezettek lennének az ügy megoldásában. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban. - Dementer Márta: Ezek szerint nem történik semmi sem.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Halálos beteg pingpong Budapesten”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt időszak egyik legszomorúbb híre volt az az eset, amelyben egy középkorú nő hirtelen halált halt, és erről számolt be a média. A halálesetet hatósági vizsgálat követte, amelynek tanulságait most kell levonni. A vizsgálatot kérő, egészségügyért felelős államtitkárság közleménye alapján az üggyel kapcsolatosan most ott tartunk, hogy a mentőszolgálat és a kórház is a szakma szabályainak megfelelően járt el annak a 37 éves külföldi nőnek az ellátásánál, aki március elején halt meg. Az eset azért kapott szélesebb körű médiafigyelmet, mert abban, mint cseppben a tenger, benne van a budapesti sürgősségi ellátás, a betegszállítás és a mentés összes problémája.

Idézzük fel röviden, mi is történt, és mit is tudunk jelenleg! Ahogy az üggyről először beszámoló Népszabadság írta, röviden: A 30-as évei közepén járó hölgy az utcán összeesett. A stroke-gyanús beteghez a XII. kerületben riasztották a mentőket, akiket a Szent Imre Kórház sürgősségi ügyelete a Szent János Kórházba irányított. Az a kórház azonban korábban lemondta az intenzív ellátást igénylő beteg fogadását, ezért a nőt a helyettesítő Szent Margit Kórházba vitték, ahol az ügyeletes orvos - neurológus szakorvos hiányában - nem akarta átvenni. Majd a Szent Imre jelezte, ebben az esetben mégis fogadja a beteget. Csakhogy időközben a nő keringése leállt, nem volt szállítható állapotban. Újra kellett éleszteni, végül a Szent Margit Kórházban megműtötték, ám nem sokkal később elhunyt.

Az eset rámutatott arra a hiányosságra, és ez talán a legfontosabb ebben, ami nem új keletű, hogy már lassan egy évtizede a beteglepasszolgotós rendszer működik Budapesten, és nemcsak a betegek, hanem a dolgozók és az intézmények is komoly kárvallottjai ennek a rendszernek. Aki ilyen rendszert hozott létre, az az első válságjelenségre sem volt hajlandó módosítani; talán ő a felelős.

Mindezekre tekintettel kérdezem tisztelt államtitkár urat, miért csak egy, a médiában nagyobb port felferő ügy hatására hajlandó az egészségügyi kormányzat az évek óta ismert állapotok felülvizsgálatára. Mikorra várható, hogy megszűnik a beteghurcolási rendszer, ahol egymásra licitálnak, küldözgetik a betegeket összevissza Budapesten? Mikorra tervezi megoldani a kormány a budapesti betegellátást úgy, hogy hasonló esetek ne fordulhassanak elő? Várom érdemi válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogy ön is kezdte felszólalását, ezt az esetet az egészségügyért felelős államtitkárság nagyon alaposan kivizsgálta, hiszen, ahogy ön is a hírt idézte, ebben voltak kórházak érintve, a mentőszolgálat érintve. Ezért akart ennek az egyedi esetnek a végére járni az egészségügyi államtitkárság, és ezért ismerik önök is és mások is ezeket a tényeket. Hiszen fontos, hogy minden ilyen ügyből tanuljunk; és fontos, hogy tisztázzuk azt, milyen további részletszabályok kialakítása szükséges ahhoz, hogy ne fordulhasson elő ehhez hasonló probléma.

Ugyanakkor azt el kell mondani, hogy semmifajta pingpong nem történt, amit ön mondott, vagy lepasszolgotás, tisztelt képviselő úr, amit említett. A mentő egyenesen az őt ellátó intézménybe szállította - a korábbi sajtóhírekkel ellentétben - a beteget, bár az életét megmenteni így sem tudták. Nyilvánvalóan a jobb kommunikáció érdekében a kórházak és a mentőszolgálat között, az Állami Egészségügyi Ellátó Központ és a mentőszolgálat között ennek érdekében különböző TETRA rádiókat biztosít a kórházak számára az OMSZ, hogy ezzel is segítsék a koordinációt.

Ettől teljesen függetlenül zajlik már hosszabb ideje az az egyeztetési folyamat, amelyben az Országos Mentőszolgálat, a budapesti kórházvezetők, illetőleg a szakma egyéb képviselői vitatták meg a fővárosi, budapesti sebészeti ügyeleti ellátás esetleges átalakítási lehetőségét. Április 1-jén lépett üzembe ez az új rendszer. Ennek a keretében, ahol van aktív sebészeti ellátás, ott az év minden napján és a nap 24 órájában kell azokat a betegeket fogadni, sőt kötelező azokat a betegeket fogadni, akik hozzájuk tartozó területéről érkeznének. Ez a rendszer, bár nagyobb

költséggel jár, de emellett nagyobb biztonságot is jelent a betegek számára. Éppen ezért döntöttünk amellett, hogy bevezetjük ezt az új rendszert, és nyilvánvalóan a mentőszolgálatnak más szakmák esetében továbbra is nagyon fontos szerepe van.

Úgyhogy április 1-jétől, úgy látom, ez a rendszer jobban működik, problémákról nem érkezett beszámoló. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Megfizetett bölcsődei dolgozók nélkül üres ígéret a bölcsődeépítési program?”** címmel. Ön a szó, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A múlt héten egy sajtótájékoztatón hallhattuk a minisztériumtól, hogy önök szerint 2018-19-re 10 ezerrel is nőhet a bölcsődei férőhelyek száma a mostani közel 50 ezerről. Most azért hozzá szeretném tenni, hogy ez az 50 ezres szám úgy jött ki, hogy szépen beleszámolták azokat az intézményi helyeket is, amelyek alternatív ellátásban valósultak meg. Azokról a családi napközikről van szó, amelyeket például a Fidesz-KDNP-kormány szisztematikusan ki akart csinálni az elmúlt években.

Mindenesetre a tények makacs dolgok, és tudjuk azt, hogy a napközbeni ellátások 2014-ben a korosztály mindössze 16,8 százalékára számítottan biztosítottak elhelyezést.

(13.10)

Ez azt jelenti, hogy mostanában az uniós előírások felét sikerül Magyarországnak teljesíteni.

Azt láthatóan kezdik belátni, hogy ez így nem fog menni, és a kampány hevében a Fidesz-KDNP már beígért egy csomó új férőhelyet, például kiterjesztették az ellátási kötelezettséget is. A jövő évtől nemcsak a tízezernél nagyobb településeknek kötelező bölcsődei ellátást biztosítani az ott élők számára, hanem azoknak az önkormányzatoknak is, amelyeknek a területén legalább 40, három év alatti gyermek él, vagy ahol legalább öt ellátást igénylő gyermek él.

Azért szeretném önöknek elmondani, az, hogy kiterjesztik az ellátási kötelezettséget, az nem fogja megoldani a problémát, és az uniós pénzekből felhúzott bölcsődékben sem lesz, aki dolgozzon, hogyha a béremelésekkel nem haladnak. Mi azt látjuk, hogy megfizetett és megbecsült bölcsődei dolgozókra van szükség. Énszerintem önök többet ajánlották magukat a médiában, mint ahány forintot ezek az emberek kaptak, vagy mint ahány százaléka a bölcsődei dolgozóknak valamifajta bérkiegészítést kapott. Mi azt látjuk, hogy a kisgyermeknevelők béremeléséből a dolgozóknak csupán egytizede részesült; 10 ezer bölcsődei dolgozó 10-15 százalékáról beszélek, 700-

800 főről, 90 százalékuk bérrendezéséről a Fidesz-KDNP a mai napig semmit nem gondoskodott.

Sztrájk lesz április 20-án, a bölcsődei dolgozók is sztrájkolni fognak; 3-4 milliárd *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* forintba kerülne az ő bérrendezésük. Teljesítik a sztrájkköveteléseket? Kiterjesztik az életpályát a kisgyermeket *(Az elnök újból csenget.)* nevelők esetében a középfokú végzettségű, felsőfokú szakképesítésű dolgozókra? Hogy járnak el ebben az esetben...

ELNÖK: Képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): ...tisztelt államtitkár úr?

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Ön a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Nem is tudom, hol kezdjem az ön felszólalásának a helyreigazítását. *(Dr. Szél Bernadett: Lesz béremelés?)* Talán a családi napköziknél.

Őn azt mondja, hogy a családi napköziket is ki akarta csinálni a kormányzat. Tisztelt Képviselő Asszony! Ön is tudja, hogy családi bölcsődeként továbbra is sokkal szélesebb lehetőségek között működhetnek a korábbi családi napközik. Mindemellett pedig új ellátási formák is, a minibölcsőde vagy a munkahelyi bölcsőde szintén a gyermekek felügyeletét és jó környezetben való nevelkedését szolgálják. Ez egy kibővítése, szélesebb körűvé tétele volt az eddigi lehetőségeknek. És az is fontos, hogy nemcsak a jövőre nézve mondjuk, hogy több bölcsődei férőhely lesz, hanem az elmúlt időszakban bizonyítottuk is, hiszen 28 milliárd forintot fordítottunk erre; 6 ezer új bölcsődei férőhelyet hoztunk létre; 4900 férőhelyet pedig korszerűsítettünk, ezáltal is a három év alatti gyermekek felügyeletét, gondozását tudtuk színvonalasabbá tenni. És a bejelentéseinkben pedig az szerepel, hogy ezt fogjuk tovább folytatni, és valóban szeretnénk magasabb szintre emelni a bölcsődei ellátást, illetőleg több településen biztosítani ezt mindenkinek.

Az első lépés a béremelésben, amit ön is említett itt, a felsőfokú végzettségűek béremelése volt, a pedagógus-előmeneteli rendszerbe kapcsolódtak be. Ez 30-40 százalékos, havi nettó 40-60 ezer forintos keresetemelkedést jelentett. A többiekre nézve pedig, tisztelt képviselő asszony, ezekben az órákban is zajlik egyeztetés a Magyar Bölcsődék Egyesülete és az államtitkár asszony között, pontosan arról, hogy a következő években milyen többletforrásokból milyen bérfejlesztésre kerülhet sor.

Bízunk benne, hogy majd hamarosan, pár héten belül megszületik egy megállapodás, és ez minden bölcsődei dolgozó számára nagyobb biztonságot jelent, és vonzóvá is teszi ezt a pályát azok számára,

akik ezekben az új bölcsődékben, amelyeket ezer- és tízezer számra fogunk tudni, összességében nyolc év alatt átadni, ezekben is nagyobb lelkesedéssel tudnak dolgozni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mennyi rászoruló gyermek részesült étkeztetésben a tavaszi szünetben? Mennyi pénzt kellett ennek biztosítására az önkormányzatoknak saját forrásból hozzátenniük?”** címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Czibere Károly tavaly úgy fogalmazott, hogy 208 ezer gyermek fog szünetidőben is étkezni, és ehhez 4,5 milliárd forintot biztosít a kormány. Már akkor jeleztük, hogy ennél jóval többen vannak a rászoruló gyerekek, hiszen közel 500 ezer fő jogosult év közben ilyen címen kedvezményes étkezésre.

Annak érdekében, hogy a szünetidőben rászorulóknak számító gyerekek körét leszűkítse a kormány, nem a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre való jogosultságot szabta feltételként, hanem a hátrányos, illetve halmozottan hátrányos helyzetet, ami egy részhalmaza a rászoruló gyermekek körének. Tavaly azt is többször elmondtuk, hogy még a bejelentett 200 ezer gyermek étkeztetésére sem lesz elegendő ez a forrás. Azóta, úgy tűnik, önök is elkezdtek számolni. A baj az, hogy még mindig nem stimmel valami. Nemrégiben ugyanis bejelentették, hogy 800 millió forinttal megemelik a szüneti étkeztetés keretét, mert 570 forintra emelik a napi támogatási összeget, 440 forintról. Czibere Károly államtitkár urat akarom idézni: „Ne silány, kevésbé jó minőségű ételt kapjanak a gyermekek” - indokolta az emelést. Az államtitkár úr azt is elismerte, hogy ez az összeg nem elegendő a teljes szüneti étkeztetés kifizetésére, így azt az önkormányzatoknak ki kell majd egészíteni. Tehát beismerték, hogy sem a 4,5 milliárd forint, sem az 5,3 milliárd forint nem lesz elegendő. Az UNICEF jelentése kapcsán Ferge Zsuzsa az alábbiakat mondta: „Magyarország ma nem gyermekbarát, tehát nem jövőbarát ország”, államtitkár úr.

Mindezek miatt kérdezem az államtitkár úrtól: miért most jutott eszükbe kiszámolni, hogy nem lesz elegendő a 4,5 milliárd forint? Miért nem biztosítja a teljes összeget a szüneti étkeztetésre a kormány? Mennyit kell még hozzátenniük az önkormányzatoknak, hogy biztosított legyen az ingyenes étkezés a rászoruló gyerekeknek? Várom megtisztelő válaszát, államtitkár úr. *(Taps az MSZP, valamint az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Egy tipikus szocialista felszólalással állunk szemben. Feláll az MSZP egyik képviselője, mindegy is, hogy ki a frakcióból *(Dr. Bárándy Gergely: Mint-hogy MSZP-s képviselő!)*, és azt mondja, 5,3 milliárd forintot költ szüneti gyermekétkeztetésre a kormány, és ez kevés.

Mennyit költött ugyanerre a szocialista kormány az 5,3-mal szemben? *(Korózs Lajos: Feleennyi szegény gyerek volt!)* 2,4 milliárdot. A 2,4 milliárd elég volt, az 5,3 milliárd nem elég a szocialistáknak. És mennyi volt az egész kassza? *(Bangóné Borbély Ildikó: Annyi a rászoruló gyerek, államtitkár úr, hogy nem elég ez az összeg! - Az elnök csenget.)* És mennyi volt az egész kassza, amit szociális étkeztetésre összességében költött a szocialista kormány? *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Teljesen rossz válasz!)* 29 milliárd forint. Mennyit költ a Fidesz-KDNP-kormány? Több mint 70 milliárdot. *(Folyamatos közbeszólások az MSZP padsoraiból.)* És mit mondanak a szocialisták? Hogy az övék, a 29 milliárd elég volt, bezzeg a több mint 70 milliárd kevés a szociális étkeztetésre, a gyermekétkeztetésre.

Hány kisgyermeket, bölcsődés és óvodás kisgyermeket... *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* Köszönöm szépen, elnök úr. Hány bölcsődés- és óvodáskorú kisgyermek étkeztetését fizette ki 100 százalékban a szocialista kormány? 92 ezerét. Hányét fizeti ki a Fidesz-KDNP-kormány? 318 ezerét. A 92 ezer elegendő volt a szocialistáknak, a 318 ezer kevés. *(Bangóné Borbély Ildikó: Hogy lehet valaki ennyire cinikus, államtitkár úr!)* Ez egy olyan utca, amibe nem tudom, hogy miért mennek bele hétről hétre, kedves szocialista képviselőtársaim.

Ami pedig az önkormányzatok részvételét illeti: ahogy az előző számokból is kiderült, magasabb támogatási összeget kapnak a gyermekétkeztetésben részt vevők, mint valaha; emelkedett azoknak a szünetidőknek a száma, ahol ezt az étkeztetést biztosítjuk, nemcsak nyáron, hanem mi ősssel, tavasszal és télen is biztosítjuk a gyermekeknek a szociális étkeztetést a szünetidőben is. Azoknak az önkormányzatoknak, amelyeknek alacsony az adóerő-képessége, magyarul: a szegény települések önkormányzatainak, semmit *(Bangóné Borbély Ildikó: Van olyan, hogy szegény település, államtitkár úr? Nincs ilyen Magyarországon, államtitkár úr!)* nem kell hozzátenni. Semmit nem kell hozzátenni! Azoknál, amelyeknél van saját adóbevétel is, mert van ipar, mert van iparüzésiadó-bevétel, és vannak saját bevételeik, ott egy részt hozzá kell tenni. De ott, ahol a legtöbb rászoruló gyermek van, ott semmit nem kell hozzátenni az önkormányzatoknak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Nyitott-e arra a kormányzat,**

hogy újraszabályozzák a diákok érdekképviseleti rendszerét?” címmel. Képviselő úr, ön é a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Már több alkalommal feszegettem a diákok érdekképviseleteinek kérdését. A Jobbik szerint ugyanis sajnálatos módon ez a terület nagyon gyengén van szabályozva, és nem ad meg minden lehetőséget a diákoknak arra, hogy kiálljanak jogaikért, sőt az elmúlt években még visszalépések is történtek, például a diák-önkormányzatiság területén. Pedig mindez nemcsak a saját jogaikért való kiállás szempontjából lenne fontos, hanem ez egy olyan szocializációs folyamat lehetne a fiatalok életében, amely erősítené a közéleti aktivitásukat. Erre pedig nagyon nagy szükség lenne, hiszen sajnos ebből a korosztályból nagyon sokan érdektelenek, közömbösek közügyeink iránt.

Sokat elmond az önök hozzáállásáról, ahogy válaszoltak egy legutóbbi írásbeli kérdésemre, ahol azt feszegettem, hogy miért nem teremtik meg a lehetőséget arra, hogy a diákoknak legyen beleszólási lehetőségük az őket érintő kérdésekbe. Az önök kicsit sem cinikus válasza így hangzott: „Az Emberi Erőforrások Minisztériuma honlapján minden jogszabálytervezet megjelenik, és ez mindenki számára hozzáférhető és véleményezhető.” Úgy gondolom, önmagáért beszél ez a cinikus válasz, amely alapján önök azt várják el, hogy a diákok az önök honlapjait böngésszék, és ez alapján keressék meg önöket a javaslataikkal.

(13.20)

Én azonban jómagam bízom abban - és nem szeretnék belenyugodni ebbe a helyzetbe, és bízom benne -, hogy önökben is lesz nyitottság a diákok érdekképviseletének javítása érdekében. Ennek egy lépcsője lehetne az Országos Diákparlament újraszabályozása.

Több helyről felmerült már az igény arra, hogy ne csak háromévenként legyen összehívva ez a fontos terület, hanem gyakrabban. Az is komoly igény, hogy a felsőoktatásban jelen lévő HÖÖK-hoz hasonlóan a köznevelésben részt vevő diákoknak is legyen egy olyan testületük, amely tárgyalópartner tud lenni a mindenkori kormánynak az őket érintő ügyek esetén, az Országos Diákparlament hároméves ülésezései között is.

Mindezek alapján kérdezem: a jövőre esedékes Országos Diákparlament ülését a jelenleg is hatályban lévő szabályozások alapján kívánják összehívni, vagy van önökben nyitottság, hogy egy már új struktúra alapján tegyék ezt meg? Mi a kormány álláspontja az Országos Diákparlament három évnél gyakoribb összehívása kapcsán? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Ön é a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Minden rendelkezésünkre álló lehetőséget igyekszünk kihasználni arra, hogy minél több fiatal szólhasson bele a közéletbe, minél többen tudják elmondani a véleményüket. Ennek egyik formája pontosan az, hogy akár az interneten keresztül is elmondhatják a véleményüket.

A Jobbik sokszor szereti ezt mondani önmagáról - talán még mindig nem hitte el, ezért mondogatja ilyen sokszor magának -, hogy ő a XXI. század pártja. Azt hiszem, a XXI. század pártjaként a honlapon való kommunikációt, a honlapra kitett jogszabályok véleményezési lehetőségét *(Dúró Dóra: Jaj, Bence! Jaj, Bence!)* értelmetlen dolognak mondani, szerintem ellentmond más kérdésekkel, de ezen túlmenően igyekszünk a diákokat, a diákok képviseletét, amelyek nyilván az életkorból adódóan folyamatosan változnak, minél több esetben meghívni, egyeztetni velük. A holnapi napon is be fognak jönni a minisztériumunkba többen is, több szervezet képviseletében is, hiszen mind a Magyar Ifjúsági Konferencia, mind a Nemzeti Ifjúsági Tanácsnak a képviselői kétheti vendégek a minisztériumunk épületében. Elmondhatják a fiataloknak, a diákoknak az érdekeit, a képviseletükben elmondhatják a véleményüket.

Azt kértük tőlük, ne csak a két szervezet véleményét mondják el, hanem minden más ifjúsági szervezetnek, érdekképviseletnek a véleményét csatornázzák be. *(Farkas Gergely: A kormány álláspontja érdekel.)* Ők ketten a saját véleményükön túl azért is felelősek, hogy minden más szervezet véleménye is, akik fiatalokkal foglalkoznak, amelyek fiatalokat tömörítenek, az oktatás jelenlegi kérdései kapcsán megjelenjenek a döntéshozók asztalán. Ők ezt meg is teszik időről időre, és nyilvánvalóan, ha a Diákparlamentnek is van javaslata a saját működésének kiterjesztésével kapcsolatban, a diákok szavának még hangosabbá tétele kapcsán, azt természetesen meg is tehetik, nyilván ők ezt meg is teszik a maguk formájában, eljuttatják a minisztériumhoz, eljuttatják a Nemzeti Ifjúsági Tanácshoz.

Nemzeti Ifjúsági Tanács jött létre annak a célnak az érdekében, hogy lefedje az összes honi ifjúsági szervezetet. Egyiket vagy másikat nehéz ezek közül kiemelni. Bízunk benne, hogy mindegyik képviselhet egy másikat is. Mi kétheti rendszerességgel a NIT-tel, illetőleg a másik szervezettel, a MIK-kel egyeztetünk időről időre. Bízunk benne, hogy mások véleményét is elmondják.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! 13 óra 23 perc van, az azonnali kérdések tárgyalására térünk át.

Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „**Ön rendelt**

ötmillió forintot, Elnök Úr?” címmel. Bárándy Gergely képviselő urat illeti a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Jegybankelnök Úr! Valóban ez a kérdés: ön rendelt-e magának ötmillió forintot?

De másként is feltehetem, ha erre azt válaszolja netán, hogy nem: egyetért-e ön azzal, hogy önnek 5 millió forintot fizetés jár? Ugyanis ha ma ön azt mondja itt a Házban, hogy ön szerint ez eltúlzott, és ön szerint ezt nem érdemli, vagy más miatt nem kéne, hogy ilyen fizetést kapjon, akkor biztos, hogy az országgyűlési képviselők többsége hajlandó lesz ezt visszamódosítani az eredeti állapotra.

Őn azt mondta, hogy Ausztriát szeretné Magyarország utolérni. Nos, egy dologban ez biztosan sikerült, és ez az ön fizetése. Amikor ön kormánytag volt, tisztelt elnök úr, akkor azt hirdették, hogy 2 millió forintnál magasabb állami fizetés pófátlanság, erkölcstelenség. Na, most ön egyetért még ezzel a véleményével? Ugyanis az ön fizetése több mint dupla ekkora lett. Most már nem tartja ezt pófátlannak, elnök úr?

Azt szeretném megkérdezni, hogy ön szerint indokolt-e az, hogy önnek az osztrák jegybank elnökéhez hasonló fizetése van, vagy egyáltalán hadd fogalmazzak úgy, hogy messze nem az EU-s átlag alatti fizetést kap jegybankelnökként, addig az egészségügyi dolgozók, vagy mondjuk, a szociális szférában dolgozók az utolsó helyen kullognak az Európai Unióban. Akkor, amikor ön 5 millió forintot keres, akkor ezeknek a dolgozóknak, mondjuk, az egészségügyben átlagosan a nettó bére nem éri el a 100 ezer forintot vagy a szociális szférában körülbelül 70-80 ezer forintot.

Szóval, azt kérdezném, tisztelt elnök úr, hogy amikor ez a helyzet a közszférában, amikor így keresnek, akkor valóban az-e az indokolt, hogy az ön fizetését emeljük meg nagyjából 3 millió forintról 5 millió forintra. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót válaszára Matolcsy György úrnak, a Magyar Nemzeti Bank elnökének. Öné a szó, elnök úr.

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Először is viszszaütöm az ön szóhasználatát. Mint volt országgyűlési képviselő, mint volt miniszter és mint jelenlegi jegybankelnök, úgy gondolom, a törvényhozásban senki nem rendel semmit, különösen nem fizetést. Különösen nem a jegybank elnöke. Ez nem étterem, kocsma vagy pedig internetes csomagküldő szolgálat. *(Korózs Lajos: Ez csodás volt!)*

Nem rendelünk, hanem alaposan előkészítünk törvényeket - önök -, és ebben az esetben azt gondolom, hogy önök helyesen mérlegeltek néhány fontos

feltételt. Az első, hogy bebizonyosodott 2010 óta, hogy a magyar állam sikeresen hajtott végre gazdaságtörténeti jelentőségű tetteket. Ilyen a költségvetés konszolidációja, ilyen a monetáris politikai fordulat, ilyen a növekedési fordulat; Magyarország és a magyar állam sikeres.

A magyar állam vezetőit meg kell fizetni, jól meg kell fizetni. Akit az Országgyűlés döntése alapján már az állami szektoron belül, jól, helyesen, megfelelő módon megfizetnek - ilyenek az állami vállalatok vezetői - azoknál helyes döntés született, és azt gondolom, ugyanilyen helyes döntés a Magyar Nemzeti Bank esetében vagy a többi állami intézmény esetében is a saját területükön fizetett bérekhez való viszonyítás. A magyar bankrendszerhez képest közép - közép! - fizetési kategóriában van a jegybankelnök vagy az alelnökök fizetése. *(Dúró Dóra: Szegények!)*

De én azt gondolom, képviselő úr, hogy ha ön mérlegeli azokat az eredményeket, amelyeket a magyar állam az elmúlt hat évben elért, akkor önnek kellett volna kérnie a fizetések emelését. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm elnök úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, öné a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Hát, nehéz szavakat találni erre az elképesztő válaszra, elnök úr! Az a helyzet, hogy tudja, ön szavazatával támogatta azt, hogy az ön elődjének mennyi legyen a fizetése, itt az Országgyűlésben. Most ehhez képest ön úgy gondolja, hogy ez indokolatlanul kevés, és önnek többet kell keresnie annál az embernél. De úgy gondolja ezek szerint, hogy indokolt az, hogy mondjuk, a magyar miniszterelnökhöz képest is négyszer annyit keressen, és indokolt az, hogy egyébként a közszférában dolgozó többi emberhez és vezetőkhöz képest is ilyen kiemelt fizetést kapjon.

Úgy gondolom, tisztelt elnök úr, hogy aki ezt a pozíciót betölti, annak kellene hogy legyen annyi realitásérzéke, hogy akkor emelem meg a saját fizetésem ilyen magasra - és sajnos, igen, úgy tűnik, hogy manapság az a divat, hogy mint a kocsmában, megrendelik a jogszabályokat és megrendelik ezeket a szabályokat kívülről; sajnos ez a helyzet, ezért kérdeztem öntől is -, szóval, először azt támogatja, hogy a többi ember keressen az Európai Uniónak megfelelő módon *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és nem azt támogatja, hogy ő maga tegye így. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg Matolcsy György elnök urat. Elnök úr, öné a szó.

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke: Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Képviselő Úr! Még egyszer: nem kocsmá, nem étterem és nem internetes csomagküldő szolgálat. (Dr. Bárándy Gergely: *Az kellene hogy legyen!*) A jegybank elnöke nem rendel fizetést magának, egyébként jegybanktörvényt sem rendel; szolgál, és ezért a szolgálatért az állami vezetőkhöz hasonlóan kap bért. (Dr. Bárándy Gergely: *Csekélyke fizetést.*) Hogy ez sok vagy kevés, mindenki döntse el saját maga!

Én a saját szakmámat képviselve azt tudom mondani, hogy helyes - helyes! -, ha a magyar jegybank vezetői, az alelnökök, az elnök, az ügyvezető igazgatók, az igazgatók legalább elérik a bankrendszer fizetésének középső szintjét, így is a jegybank elnöke, alelnökei kevesebbet keresnek majd, mint a szlovák jegybank vezetői (*Mesterházy Attila közbeszól.*), és ugyanannyit keresnek majd, mint a csehek.

(13.30)

Ön valóban úgy gondolja, hogy rosszabb teljesítményt nyújtunk, mint Csehország vagy Szlovákia? Ha így gondolja, hibásan gondolja, képviselő úr. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Felzúdulás az ellenzék padsoraiban. - Dr. Bárándy Gergely: És az ápolónők rosszabbat nyújtanak? - Novák Előd, körbemutatva a termen: Valamelyik festmény nem kell még?*)

ELNÖK: Megköszönöm elnök úr választát. Kérem képviselőtársaimat, őrizzük meg nyugalmunkat! (*Közbeiktatás az MSZP soraiból: Nehéz! Nehéz!*)

Tisztelt Országgyűlés! Volner János képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Válaszolna-e, miniszterelnök úr, arra az, úgy tűnik, igencsak kínos kérdésre, hogy kicsoda az ön által letagadott Habony Árpád?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Elnök Úr! Meg szeretném várni a miniszterelnök urat ezzel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Ennek alapján a miniszterelnök úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd képviselő úr azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „A Föld napja alkalmából kifejtene, miért mondta Orbán Viktor miniszterelnök úr Illés Zoltánnak azt, hogy: 'A környezetvédelem baloldali issue, a gazdag országok ügye, akadályozza a gazdasági fejlődést, ilyenre mi nem költünk.'?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat,

elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Az elnök úr pontosan idézte a miniszterelnöktől kiszivárgott botrányos kijelentést, amelynek kifejtése viszont Orbán Viktorra vár. Megvárom. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A miniszterelnök úrnak a harmadik **szoron közvetkező** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Szávay István, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külügyi és külügyminiszterhez: „**Egyetért-e a kormány saját magával?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Szabó László államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. (*Szávay István jelzésére:*) Igen, megadom a szót a képviselő úrnak.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! „Ami másnak jár, az nekünk is jár” - hallottuk már rendkívül sok alkalommal Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úrtól különböző nemzetpolitikai fórumokon és nyilatkozatokban, többek között a külföldi magyarok különféle autonómiáinak támogatása kapcsán. Mint ahogy azt is nagyon sokszor hallottuk már a miniszterelnök-helyettes úrtól, üdvözlöttük is természetesen előző kijelentésével együtt, hogy a tömbben élő magyarságnak jár a területi autonómia, a szórványban élő magyarságnak pedig jár a kulturális autonómia. És azt is nagyon sokszor hallottuk már a miniszterelnök-helyettes úrtól, hogy a magyar kormány kötelessége a külföldi közösségek által megfogalmazott autonómia-, önrendelkezési törekvések támogatása. Tehát az elvek szintjén ez sokszor megjelenik a kormány részéről, azonban amikor van egy gyakorlati lehetőség, egy gyakorlati eset, akkor önként rendszerint némaságba burkolóznak.

Így történt ez a legutóbb is, amikor volt egy konkrét ügy, egy konkrét nemzeti ügy, amiben meg kellene szólalni, és Magyarországnak támogatásáról kellene biztosítania a formálódó kárpátaljai autonómia-törekvéseket. Április 5-én a Kárpátaljai Megyei Tanács egy beadványban fordult Ukrajna államfőjéhez, kormányfőjéhez, illetve a házelnökhöz, amelyben nagyobb önrendelkezést kérnek Kijevtől Kárpátalja számára, és emlékeztetnek az 1991-es népszavazás eredményére, aminek alapján a régió lakosságának 75 százaléka, döntő többsége állt ki az autonómia mellett, és egyébként ugyanekkor döntöttek egy magyar autonóm körzet létrehozásáról is. Ezek a döntések azóta sem váltak valóra.

Ennek a felújítását akarják ebben a beadványban, ami alapvető magyar érdek, úgy gondolom, a külügy mégsem szólalt meg ebben a kérdésben. De nem kommentálták azt sem, hogy Hennagyij Moszkal kárpátaljai kormányzó az akkori népszavazás eredményének megsemmisítését kérte most, ami egyébként

azért is furcsa, mert az a népszavazás Ukrajna függetlenségéről is rendelkezett.

Mi a kormány valódi álláspontja? Támogatják önök a külhoni közösségek autonómiatörekvéseit vagy nem? *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Kinek van igaza? Kire hallgassunk a kormány álláspontja kapcsán? Semjén Zsoltra vagy a külügy némaságára?

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó László államtitkár úrnak. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Képviselő Úr! Nagyon köszönöm ezt a kérdést, bár gyanítom, ha ön valóban választ várt volna erre a kérdésre, akkor talán leírja a kérdésben, hogy miről is szeretne ma itt beszélgetni. Röviden elmondanám azt, hogy igenis a magyar határ menti kisebbségek autonómiatörekvéseit a magyar kormány maximálisan támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Viszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Államtitkár Úr! Nagy örömmre szolgál, hogy ezek szerint csak sikerült válaszolni úgy is, hogy ezt a kérdést előzetesen nem kapta meg, jó kimerítően, bár a két percben még azért sok mindent el lehetett volna mondani. Örömmel hallanánk, ha nemcsak a Parlament falai között, hanem a kétoldalú kapcsolatokban minél több alkalommal elhangozna a Külügyminisztérium részéről a különböző autonómia- és önrendelkezési törekvések támogatása. Ebben a konkrét ügyben jó lenne, ha most már megszólalnának, és Magyarország is véleményt mondana, hogy támogatja-e a Kárpátaljai Megyei Tanács autonómiakezdeményezését.

Az elmúlt 25 év az elszalasztott lehetőségek 25 éve volt, államtitkár úr. Az elmúlt 25 év mindig arról szólt a szomszédságpolitikában, hogy nekünk kell előzetesen gesztusokat megelőlegezni, nekünk kell a konfliktusokat kerülni, és majd ez valamilyen eredményre fog mutatni. Minden szomszédos ország tekintetében világosan látszik, hogy ez a kormányon átívelő tragikus gyakorlat egyébként sehova se vezetett. Jó lenne, ha ezekben a kérdésekben most már a kormány világosan kiállna és megfogalmazná az álláspontját. Ne essünk bele megint abba a hibába, amit megtettünk akár az Unió soros elnökségén *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* elszalasztott lehetőségek vagy éppen a román uniós csatlakozás kapcsán.

Támogassák világosan és egyértelműen a kárpátaljaiak autonómiáját! Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválaszra megadom a szót az államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Képviselő Úr! Abban egyetértünk, hogy a kormány támogatására valóban szükség van. Biztosíthatom arról, hogy minden bilaterális találkozón szóba kerülnek ezek a nagyon fajsúlyos kérdések, és látható az is, hogy a kárpátaljai magyarság túlélését a magyar kormány elmúlt években kifejtett nagyon hathatós humanitárius segítsége nélkül nagyon nehéz lett volna megtartani.

Úgy érzem, jó úton vagyunk, jó irányban vagyunk, viszont az önök támogatását is kérem abban, hogy közösen, együtt a kárpátaljai magyarság erejét is meg tudjuk tartani és erősíteni tudjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Hordoz-e biztonsági kockázatot hazánk számára az offshore letelepedési kötvény?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt hét a Panamából kiinduló, de az egész világra kiterjedő offshore botrányról szólt, mára Moszkvától Londonig, Washingtontól Reykjavíki milliók döbbenhettek rá arra, hogy saját politikai vezetőik miként rejtegették a saját vagyonukat az állampolgárok és az adófizetők elől, és miként kurtíjják meg saját országuk költségvetését azzal, hogy nem vállalnak velük sorsközösséget, az adózás adóelkerülő formáit választják.

A Lehet Más a Politika évek óta kéri számon az Orbán-kormányon a nagyon kevés kézzelfogható ígérete közül az egyik legegyszerűbbet, az offshore lovagok kiseprűzését a közpénzek közeléből. Na most, mostanra az offshore-ozás nagyon közelre került a kormányhoz: ott vannak a régi oligarchák, most ott vannak az új oligarchák, Andy Vajna, az MNB, már mind bizonyultak érintettnek, most is itt ül velünk egy teremben egy fideszes képviselő, aki családilag érintett az offshore botrányban.

Egy biztos: a kormány a több száz milliárdos letelepedésikötvény-bizniszt úgy vezényli Rogán Antal segédletével, hogy gyakorlatilag továbbra is offshore cégeken keresztül megy az egész forgalom vagy jórészt az egész forgalom. Azt látjuk, hogy idén februárig 3500 letelepedési papírt adtak el világszer-

te. Na most, erről a 3500 letelepedési kötvényről mindössze a lényegét nem tudjuk: azt, hogy offshore cégeken keresztül kik gazdagodtak belőle, és pontosan kik azok, akik kihasználták a kormány által megnyitott lehetőséget.

És itt van egy nagyon súlyos kérdés. Önök, akik olyan kényesnek tűnnek a biztonsági kockázatokra, a mai napig nem tudtak épkezésként választ adni arra, hogy mégis milyen biztonsági kockázatot rejt magában az, hogy átláthatatlan cégek átláthatatlan vásárlókat juttattak letelepedési joghoz Magyarországon.

Tisztelt Államtitkár Úr! Milyen biztonsági ellenőrzésen esnek át azok, akik ilyen letelepedési kötvényhez jutnak? *(Taps az LMP és a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 28. § (5) bekezdése az Országgyűlés Gazdasági bizottsága hatáskörébe utalja azoknak a vállalkozásoknak a jóváhagyását, amelyek az Államadósság Kezelő Központ Zrt.-vel szerződést kötnek a letelepedési államkötvény értékesítésére.

(13.40)

A bizottság határozatot is elfogadott a vállalkozás jóváhagyása során vizsgálandó szempontrendszerrel. Ennek okán a letelepedési kötvényt árusító gazdasági társaságokat minden esetben a Gazdasági bizottság választja ki. Önnek mint képviselőnek joga van ahhoz, hogy ebben kérdést intézzon a Gazdasági bizottsághoz, és tájékoztatást is kérjen.

Tisztelt Képviselő Asszony! A letelepedési engedély kiadására irányuló eljárás során annak megállapítását illetően, hogy a harmadik országbeli állampolgár letelepedése veszélyezteti-e Magyarország közbiztonságát vagy nemzetbiztonságát, az Alkotmányvédelmi Hivatal, a Terrorrelhárítási Központ és a rendőrség jár el.

Tisztelt Képviselő Asszony! Hangsúlyozom, hogy minden egyes kérelem esetén, minden egyes ügyben ezek a szervezetek végzik el a vizsgálatot. Az eljárás során minden letelepedési engedélyt kérelmező egyedi nemzetbiztonsági és közbiztonsági szempontú vizsgálata teljes mértékben megtörténik. Ezen eljárás lefolytatása nélkül nemzeti letelepedési engedély kiadására nincs lehetőség, ilyen engedélyt enélkül nem adnak ki.

Tisztelt Képviselő Asszony! A kérdésére válaszoltam, elmondtam, hogy mely szervezetek vizsgálják, mely szervezetek járnak el, és mely szervezetek biztosítják Magyarország nemzeti érdekeinek érvényesítését. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Kicsit sajnálom, hogy az államtitkár úr gyakorlatilag mindenkire mutogatott, hogy kihez forduljak, a különböző szolgálatoktól a Gazdasági bizottságig; szerintem egyszerűbb lenne tisztán játszani. Szerintem egyszerűbb lenne úgy játszani, hogy offshore cégek nem kaphatnak letelepedési kötvényt ebben az országban. Szerintem egyszerűbb lenne betartani a választási ígéreteket, és kiséprűzni az offshore-t a közpénzek közelebből, és szerintem egyszerűbb lenne lemondani olyan képviselőknél, akik offshore-botrányba keveredtek.

Ugyanis ez egy nagyon súlyos képmutatás, hogy miközben terrorveszélyről meg határok védelméről beszélnek, gyakorlatilag növelik a biztonsági kockázatot. Hiába van bármifajta átvilágítás, azt gondolom, ha egy átláthatatlan céget, átláthatatlan személyi kört közel engednek Magyarországhoz, az óhatatlanul hordoz magában biztonsági kockázatot, hiszen, gondoljon bele, államtitkár úr, nem véletlenül akarunk ők átláthatatlanok maradni.

Én azt gondolom, hogy szinte kizárólag offshore célokra hoztak létre egy hatalmas jutalékot jelentő bizniszt ebben az országban, gyakorlatilag külön offshore cégekre specializálódott ez az egész kötvénybotrány. Én azt gondolom, hogy a minimum az, hogy kifehéritik ezt, és azt mondják *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy az a minimum, hogy a tulajdonosi háttérnek átláthatónak kell lenni *(Az elnök ismét csenget.)* ahhoz, hogy valaki letelepedési kötvényhez jusson. Mikor fogják ezt meglépni? *(Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg az államtitkár urat. Államtitkár úr, öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Én az ön által feltett kérdésekre válaszoltam. Elmondtam, hogy a biztonsági kockázat kiszűrésére mely szervezetek jogosultak, mely szervezeteknek a hatáskörébe és felelősségi körébe tartozik *(Dúró Dóra: Minden rendben van!)* ez a nagyon fontos feladat. Elmondtam, hogy az Alkotmányvédelmi Hivatal, a Terrorrelhárítási Központ és a rendőrség jár el ezekben az ügyekben.

Ami pedig azoknak a cégeknek a hátterét illeti, az engedélyezési eljárás egészét érinti, én elmondtam, hogy a törvény szerint a Gazdasági bizottság jár el, és a Gazdasági bizottsághoz intézhet kérdést, attól kérhet tájékoztatást, ez az ön képviselői joga. Arra biztatom, hogy ha bármilyen olyan konkrét ügyről tud, akkor tegye meg ezt a tájékoztatáskérést, és

bízom abban, hogy a Gazdasági bizottság minden kérésére megadja a tájékoztatást. Ami pedig Magyarország biztonságát illeti, szeretném önt megnyugtatni, hogy a magyar hatóságok megtesznek mindent ennek érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Witzmann Mihály, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Már nem vagyunk Brüsszel adósa! Számíthat-e Magyarország kedvezőbb hitelminősítói besorolásra az EU-IMF-hitelek visszafizetése következtében?”** címmel.

A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót, képviselő úr.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Mindannyiunk számára ismert és örömteli tény, hogy a magyar állam mintegy két héttel ezelőtt teljes mértékben visszafizette az Európai Bizottságtól még 2008-ban a Gyurcsány-kormány által felvett kölcsön utolsó, 1,5 milliárd eurós részletét. Ezzel a lépéssel Magyarország törlesztette a teljes, mintegy 14,3 milliárd eurónyi IMF-EU-hitelcsomagot, amely valóban komoly eredmény és egyértelműen sikertörténet minden magyar ember számára.

Ma már azt is jól tudjuk, hogy a 2008-as IMF-EU-hitelcsomag felvételéhez a megelőző évek hibás gazdaságpolitikai döntései vezettek. Miközben ezekben az években a többi kelet-közép-európai ország évi 6-8, sőt, akár 10 százalékos gazdasági növekedést ért el, Magyarország sajnos csődközeli állapotba került. Ezt a tényt támasztja alá az is, hogy míg a 2002-es kormányváltás idején az államadósság GDP-hez mért aránya 53 százalék volt, 2010-re ugyanez a mutató már 85 százalékot jelzett.

Arra is emlékezhetünk, hogy 2011-ben rendkívül kedvezőtlenül alakult az államadósság szerkezete, ugyanis annak 70 százaléka külföldiek kezében volt, a devizaadósság aránya pedig 50 százalékot tett ki. Ezzel szemben mára a devizaadósság aránya 35 százalékos szintre csökkent, a hazai finanszírozás jelentősen javult, az újonnan keletkező magyar lakossági megtakarításoknak pedig 50 százaléka állampapírban testesül meg. Az is jól látható, hogy az elmúlt évek gazdaságpolitikája pozitív változásokat eredményezett. 2013-ban a gazdaságban növekedési fordulat következett be, és 2010-től az államháztartásban is kedvező változások történtek. Ennek következtében 2013 nyarán az ország kikerült az Európai Unió úgynevezett túlzottdeficit-eljárása alól, és ugyanezen a nyáron az IMF-hittelt teljes egészében, a teljes hitelcsomagot az ország visszafizette.

Ezen a ponton szeretném kiemelni és megköszönni azt is, hogy az OECD által az elmúlt években

elkészített, politikai motivációtól mentes elemzések és észrevételek jelentős iránymutatást és komoly szakmai segítséget nyújtottak a magyar gazdaságpolitika számára. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

A fentiekre tekintettel tisztelettel kérdezem az államtitkár urat: számíthat-e Magyarország kedvezőbb hitelminősítói besorolásra az EU-IMF-hitelek visszafizetése következtében? Várom a megtisztelő választát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban fel kell idéznünk azokat az időket, amelyek a magyar gazdaságpolitika, pénzügypolitika sötét, fekete napjainak számítanak, amikor az ország lényegében finanszírozhatatlanná vált a szocialista kormányzás döntéseinek következtében, és lényegében feltétel nélküli megadást jelentett az IMF-hitelnek a felvétele.

Akkor még persze senki nem gondolta, hogy 2010-ben, a Fidesz-KDNP-kormány megalakulásával milyen hihetetlen nagy gazdasági fordulat következik be az országban, és a kormány már 2013-ban vissza tudja fizetni a 8,8 milliárd eurónyi összegű hitelt az IMF-nek; mindezt köszönheti annak, hogy a kormány a kormánypolitikájában, a kormányprogramban meghirdette, hogy az államadósság növekedését meg kell állítani, a külföldről fölvetett hiteleket a lehető leggyorsabban vissza kell fizetni, és a magyar államadósság szerkezetét, a magyar kormány, a magyar állam, Magyarország devizakitetségét csökkenteni kell.

Persze ez nem teljesült volna az ön által elmondottak szerint abban az esetben, ha a magyar gazdaság teljesítménye nem növekszik, ha a magyar emberek, a magyar vállalkozások nem teszik hozzá saját munkájukat, nem termelnek meg hozzáadott értéket, amelyből ezt a hihetetlen összegű hitelt, amit a szocialista kormány fölvetett, vissza tudjuk fizetni. És mára már eljutottunk oda, hogy április 6-án az Európai Unió jóváírta az utolsó részletet, 1,5 milliárdnyi eurót, és ezzel teljes egészében megszabadultunk ettől a hiteltől, amit a szocialista kormányok 2008-ban vettek föl. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen az államtitkár úr választát, természetesen elfogadom, azonban fontosnak tartom még hozzátenni, hogy az államadósság szerkezetében tapasztalt arányjavulás a befektetői bizalom szempontjából is pozitív következményekkel járt. Ugyanis ezt a CDS-felárak alakulása is nagyon jól mutatta, jelentős mér-

séklődésen mentek át ezek a felárak, hiszen a válság idején körülbelül 400-600 bázispontot mutattak a magyar állampapírok CDS-felárai - mára ez az érték 150-160 bázispontra csökkent.

Azt is tudjuk, hogy a tavalyi tervezett államháztartási hiány a GDP arányában mintegy 2,4 százalékos volt, míg a tényleges elmúlt évi deficit csupán 1,9 százalékot ért el. Az elért eredmények láttán a piaci szereplők már most is jobbnak ítélik meg Magyarországot gazdasági teljesítményét, mint a nagy nemzetközi hitelminősítők, és a folyamatosan javuló makrogazdasági mutatók miatt pedig talán joggal reménykedhetünk abban, hogy a kölcsön visszafizetésének tényét végre ezek a nagy nemzetközi hitelminősítők is értékelni fogják, és megadják hazánk számára azt a magasabb besorolást, amelyben annyian reménykedünk jogosan. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásom illeti meg az államtitkár urat. Öné a szó.

(13-50)

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Valóban így van, hiszen a három hitelminősítő intézet sajnos 2011-ben a 2010 előtti gazdaságpolitikának az eredményeként a befektetésre ajánlott kategóriából kivette Magyarországot, és csak 2012-ben, illetőleg 2014-ben indult vissza a folyamat, és adott pozitív jelzéseket az ország gazdasági állapotáról, a hitelminősítésről. Jó reményünk van arra, ahogy ön is említette, hogy ebben az évben mindhárom hitelminősítő, a Moody's, a Standard & Poor's és a Fitch Ratings is változtatni fog ezen a besoroláson, és Magyarország vissza fog kerülni a befektetésre ajánlott kategóriába.

Ez is azt jelzi, hogy a kormány gazdaságpolitikája helyes úton marad, helyes úton van, helyes úton is marad, és ezt most már nemcsak a belföldi befektetők és vállalkozások, hanem a külföldi hitelminősítők is el fogják ismerni, és már részben el is ismerték. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Hiller István, az MSZP képviselője, az Országgyűlés alelnöke azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mikor lesz elnöke ismét a Magyar Akkreditációs Bizottság felülvizsgálati bizottságának?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, alelnök urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dr. Hiller István: Igen, elnök úr.)* Igen, öné a szó, alelnök úr.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Igen tisztelt Államtitkár Úr! Egy látszólag kevésbé előtér-

ben lévő, de szakmailag nagyon is fontos ügyben kérdezem önt, illetve a minisztériumot. Arról van szó, hogy a magyar felsőoktatás területén a Magyar Akkreditációs Bizottság egy nagyon fontos testület és szervezet, nincsen olyan felsőoktatási szak, amelynek működése lehetséges lenne a Magyar Akkreditációs Bizottság bejegyzésével, illetve bejegyzése nélkül. Nincs olyan tanszék, kar, intézet, intézmény, amelynek működéséhez ne lenne szükséges a Magyar Akkreditációs Bizottság véleménye.

Ennek az Akkreditációs Bizottságnak van egy felülvizsgálati bizottsága, értelemszerűen a jog szerint oda utalt kérdésekről kell hogy tekintélyes professzorok az elnök vezetésével állást foglaljanak. Az elnök egy, a magyar tudományos életben meghatározó személyiség, tekintélyes professzor, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, aki február 3-án lemondott. Tette ezt azért, mert úgy látta, hogy ahogy a MAB, illetve a felülvizsgálati bizottság körül a dolgok mennek, történetesen, hogy szaktekintélyek döntését minden indoklás nélkül a minisztérium felülírja, az számára szakmailag a saját tekintélyét nézve is elfogadhatatlan. Ezért lemondott.

Így aztán a testület, minthogy azóta elnöke nincs, nem működik, következésképpen nem lehet hozzá fordulni, következésképpen egy sereg ügy áll a magyar felsőoktatásban; se előre, se hátra. Azt szeretném kérdezni, hogy mikor lesz ismét kinevezett tagja, elnöke a felülvizsgálati bizottságnak a Magyar Akkreditációs Bizottság esetében. Államtitkár úr, kérdezem. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Néha egy-egy szónak is nagyon nagy jelentősége van, és úgy látom, hogy egy szóban különböző információval bírunk. Ugyanis valóban, az elnök úr jelezte a lemondási szándékát, azonban a felmentése még nem történt meg, ugyanis akkor fog megtörténni az ő felmentése, amikor az utódja kinevezésre kerül. Ez a döntés a Magyar Közlönyben meg fog jelenni, tehát mindenki látni fogja pontosan, hogy melyik nap történik meg, így folyamatos a feladat elvégzése.

Ameddig az új elnök nem kerül kinevezésre, addig a régi elnök ellátja a feladatát, ezáltal a működőképesség és a munka folyamatos. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Megadom a szót viszonzásra Hiller István alelnök úrnak. Parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Az a helyzet, hogy mióta írásban jeleztem azonnali kérdési szándékomat a felülvizsgálati bi-

zottság elnökének lemondása ügyében, azóta az a kevésbé szerencsés, ám roppant szomorú ügy történt, hogy a Magyar Akkreditációs Bizottság elnöke is lemondott. Így aztán szép lassan a beszélgetésünkben, a kérdés-felelemben válogathatunk, hogy kinek a lemondásáról kérdezem, mert az elmúlt napokban hasonló okoknál fogva nemcsak a felülvizsgálati bizottság, hanem az egész Akkreditációs Bizottság tekintélyes, önök által jelölt, nemzetközileg ismert szakteknéje lemondott. És bár nemzetközi konferenciára a MAB-hoz hasonló szervezeteket gyűjtő testület itt ülésezik Budapesten, ezért ennek az ülésnek a végéig ezt nem tekintjük bekövetkezettnek, ettől még lemondott.

Következésképpen most arra kérek egy percben választ, hogy ha a felülvizsgálati bizottság elnöke mellett az Akkreditációs Bizottság elnöke is lemondott, akkor hogyan értékeli ezt a minisztérium. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásom illeti meg Rétvári Bence államtitkár urat. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ugyanazt tudom önnek elmondani, tisztelt képviselő úr, mi arra fogunk törekedni, hogy a munka folyamatos legyen, hogy semmifajta eljárás semmi miatt ne akadjon meg, mindenki az új utódjának a kinevezéséig lássa el a feladatát, és bízunk benne, hogy így sikerül ezt az átállást gördülékenyen vinni, és semmifajta, most már folyamatban lévő ügyben ez érdemi időcsúszást nem fog eredményezni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választ. Tisztelt Országgyűlés! Vágó Sebestyén, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Tényleg meg kellett ezt várni?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Képviselő úr, öné a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azonnali kérdésemmel én szeretném megkönnyíteni a dolgát, néhány dolgot szeretnék elmondani, amit ne említsen a válaszában, hanem a konkrét kérdésekre válaszoljon. Nem vagyunk kíváncsiak az adókedvezmény áldásos következményeire, nem vagyunk kíváncsiak a folyamatos pótlékolásra, hanem a konkrét válaszokra vagyunk kíváncsiak, én, a frakcióm is, nagyon sok ellenzéki képviselő, illetve maga az ágazat is.

Április 20-ára a szociális ágazati dolgozók sztrájkbizottsága sztrájkot hirdetett. Három követelést fogalmaztak meg. Az egyik a 20 százalékos bér-

emelés, a másik az érdekegyeztető tárgyalások az ágazatot érintő kérdések hatálybalépése előtt, illetve a munkaközi szünetek legyenek része a munkaidőnek. Nem nagyok ezek a kérések, főleg, ha figyelembe vesszük, hogy eredeti követeléseikhez képest még visszalépést is tapasztalunk, ugyanis eredetileg azt szerették volna, hogy az egészségügyi bértáblához hasonló bértábla kerüljön bevezetésre a szociális ágazatban is, és ha figyelembe vesszük azt, hogy jelenleg 23 százalékkal keresnek átlagban többet az egészségügyi ágazatban, mint a szociális ágazatban, akkor úgy gondolom, hogy ők megtették az első lépést.

Önöké a következő lépés, a következő lépés, amit már olyan régóta ígéretnek: a szociális életpályamodell bevezetését. Mondhatjuk azt, hogy nem kérnek sokat. Egyetlenegy dolgot kérnek, azt az egy dolgot kérik, hogy életben maradjanak úgy, hogy nem kell pályát módosítaniuk, nem kell más ágazatban szerencsét próbálniuk, vagy nem kell külföldre menekülniük, akár végzettségtől függetlenül árufeltöltőnek vagy bármilyen más munkát végzőnek bármelyik nyugat-európai országba.

Nem kérnek nagyot: életben szeretnének maradni, dolgozni szeretnének, és fenn szeretnék tartani nagyszerű szaktudásukkal a szociális ellátórendszert. Várom választát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszára megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt nem csodálom, hogy ön nem szeretne sem az adókedvezményekről, sem a különböző pótlékokról, sem az ágazati bérpótlékról, sem a bérkiegészítésről hallani, hiszen ezek mind-mind olyan lépések voltak itt, a Parlament falain belül, amelyeket a Jobbik frakciója nem támogatott. Pedig sokaknak azok a 14-16 vagy 30 ezer forintok, amelyek akár bérpótlékként, akár a kiegészítésként jelentek a fizetésében, igen érezhető előrelépést jelentettek. Azt nem csodálom, ha önök az ebben tanúsított ellenző magatartásukat nem szívesen hallják vissza a Parlament falai között. Ami a követeléseket illeti, tisztelt képviselő úr, ami a tárgyalásokat illeti, ha tájékozódna, szerintem ön tájékozódik, csak direkt hallgatja el, ugye, hétfőn lesz a következő fordulója a tárgyalásoknak, a korábbiakban is folyamatosak voltak. A kormány részéről Nyitrai helyettes államtitkár úr vezette a kormányzati tárgyalódelegációt, és a túllodáról is a szakszervezetek részt vettek ezeken a tárgyalásokon. Tehát folyamatos volt az előző hónapokban, azt is mondhatom, akár az előző egy esztendőben a párbeszéd és a tárgyalássorozat.

(14.00)

A szakszervezetek az elmúlt héten módosították a követeléseiket. Ez jogilag azt jelenti, hogy egy új tár-

gyalássorozatot kell elkezdni új tárgyalók kijelölésével. Úgy látom, hogy ők ezt a részt nem így értelmezik, hiába van új követeléssor, nem kívánnak új tárgyalássorozatot indítani. Mi a sztrájk törvény szerint természetesen ki fogjuk jelölni azt a tárgyalót, aki a szakszervezetekkel le kell hogy üljön, és utána nyílik bármilyen, akár figyelmeztető, akár más sztrájkra lehetőség. A mi álláspontunk szerint a sztrájk törvény arra nem nyújt lehetőséget, hogy az egyik héten bejelentem, a másik héten pedig sztrájkolok.

Ami a béremelés kérdését illeti: egy elég széles körű egyeztetést fogunk a következő hetekben elindítani és folyamatosan továbbvinni, hosszú távú kérdéseket is megvizsgálva mind az egészségügy, mind a szociális szféra területén, amelyben pontosan egy ilyesfajta többletforrásból finanszírozható bértömegemelkedés belső arányait is szeretnénk megvitatni a szakszervezetek képviselőivel. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Hogy mióta tartanak az egyeztetések, az egy jó téma, és az is jó téma, hogy mióta ígéretet a kormány, mióta ígéretet a szociális életpályamodell bevezetését. Én elég tisztességtelen dolognak tartom azt, hogy miután a sztrájkbizottság engedett, a szakszervezetek engedtek, visszaléptek egy fél lépést, ezek után azt kapják, hogy a kormány ezt kihasználva rögtön elkezd ők fenyegetni, hogy a sztrájkjuk jogtalan, és megtorlás várható, ha a sztrájk mégis életbe lép. Egyébként a Kúria állásfoglalása alapján nem jogszerűtlen a 20-ára meghirdetett sztrájk, úgyhogy ez valószínűleg meg is lesz tartva.

A másik pedig az, hogy az ígéretés megy, de amikor a sajtó nyilvánossága elé kell kiállni, akkor megint azt halljuk, pont államtitkár úrtól, hogy az oktatás, illetve az egészségügy területén számíthatnak béremelésre akár már az idén is, a szociális dolgozókat viszont még egy fél mondatban sem említette meg. Már megígérni sem meri a szociális életpályamodell bevezetését. Ne halogassák azt a dátumot, hanem akár már az idén vezessék be! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Államtitkár úr, oné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Nekem pedig abban nincs kétségem, tisztelt képviselő úr, hogy ahogy az előző két béremelést nem támogatta a Jobbik frakciója itt a parlamenten belül, a szavakkal ellentétben, ezt sem szavazták meg. Van, aki szítani szereti a feszültséget, szítani szereti ezt a hangulatot, és van, aki a tárgyalásokban hisz. Mi ez utóbbiak vagyunk, hiszen a tárgyalások hozták meg az előző két béremelést is, azt az ered-

ményt is, és ez nem lenne másként most sem. Azt mondtuk, hogy a 2017-es, a jövő évi költségvetésben mindenki léphet egy újabbat előre. Az újabb előrelépés lehetősége természetesen a szociális szférában dolgozók esetében is megvan. Azért kell a tárgyalásokat elindítani, hogy nézzük meg, a költségvetés elfogadásáig mi az, amit el tudunk érni a 2017-es költségvetésben. S azt is egyértelművé tettük, hogy az életpálya bevezetése előtti feltétel vagy munka, amit el kell végezni, a tartós fenntartói szerkezet átalakítása, kialakítása, és azután léphet életbe az életpálya. De addig sem mondjuk azt, hogy majd akkor érezhetnek valamiféle anyagi pluszelismertséget, hanem mind az ágazati bérpótlékkal, mind ennek a kiegészítésével, mind a jövő évi költségvetéssel egyet-egyet előrébb léphetnek az ebben a szférában dolgozók is.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Milyen pályázatok kerülnek kiírásra az idén az Erzsébet-program keretében?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Igen. Megadom a szót, képviselő úr.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A Magyar Országgyűlés 2012. július 6-án fogadta el az Erzsébet-programról szóló törvényt. A program megvalósulásával Magyarország Kormánya célul tűzte ki, hogy kedvezményes üdülési, pihenési lehetőséget biztosít a szociális üdülési rendszer keretében. Az elmúlt évek során a program a társadalmi szolidaritás és felelősségvállalás valódi, Európaszerte is elismert, sikeres mintája lett, hiszen társadalmi összefogással, valamint költségvetési forrás bevonásával öt év alatt az elmúlt két és fél évtized legnagyobb üdülési és táborozási programja jöhetett létre hazánkban.

Az Erzsébet-program keretében eddig több mint 600 ezer ember, közülük több mint 300 ezer gyermek jutott üdülési, pihenési lehetőséghez. A program kiemelt figyelmet fordít a gyermekekre, a nagycsaládokra, a fogyatékosokkal élőkre és a nyugdíjasokra. Az Erzsébet-táborokban anyaországi és külföldi gyermekek számára egyaránt biztosított a tartalmas pihenés lehetősége, míg a napközi Erzsébet-táborok a szünidő tartalmas eltöltésére kínálnak megoldást.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az eddig megvalósult programpontokat figyelve azt mondhatjuk, hogy egy rendkívül sikeres kezdeményezés az Erzsébet-program. Tisztelettel kérdezem ezért államtitkár urat,

hogyan milyen lehetőségeket kínál a program az idejében, és mire számíthatunk a jövőben az Erzsébet-programot illetően. Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A 2012-ben elindított Erzsébet-program valóban a szociális gondoskodásnak egy nagyon modern, új formája, amelyben az Erzsébet-utalványok forgalmazási eredményéből sikerült egy szociális üdültetési programot elindítani, nem közvetlen költségvetési forrásból, nem mások elől bármilyen forrást elvéve vagy átcsoportosítva, hanem egy új forrást bevonva, egy olyan forrást, amely az azt megelőző években három francia cég profitját gazdagította. Ők ezt a pénzt az országból kivitték, mi ezt a pénzt az országban benntartottuk, sőt szociális gyermeküdültetésre és más célokra fordítottuk. Fő prioritásai voltak a gyermektáborok létrehozatala, a nagycsaládok támogatása, a fogyatékosokkal élők üdülésének támogatása, a nyugdíjasok üdülésének, gyógyfürdőben való kezelésének a támogatása, és emellett voltak olyan esztendőik, amikor rendvédelmi dolgozók, katasztrófavédelmi dolgozók szintén külön elismerésben részesültek.

2015 óta nemcsak a forgalmazási eredmény, tehát nemcsak az Erzsébet-utalványok forgalmából származó összeg, hanem költségvetési támogatás is biztosítja az Erzsébet-programnak, ennek a nagyon újfajta szociális programnak a fedezetét. Ha megnézzük, hogy összességében hány ember részesült kedvezményben, azt látjuk, hogy 600 ezer fő, és úgy, hogy ez a költségvetésből nem került külön forrásba senkinek, hanem a forgalmazási eredmény teremtette meg ennek a fedezetét. Ebben voltak nagycsaládok, fogyatékosokkal élők és nyugdíjasok.

Az idén is 90 ezren jelentkeztek közülük az idej Erzsébet-táborokba. A teljes 600 ezer főnek, aki kedvezményezettje volt eddig az Erzsébet-programnak, 50 százaléka, 300 ezer fő volt gyermek, aki Erzsébet-táborokban üdülhetett, nyaralhatott. Volt ebben napközis tábor is, tematikus tábor is. Az idej évben is hatvanféle kiírásból választhatnak, és körülbelül 50 ezer gyermek juthat ezek közül támogatáshoz, a napközi táborokban pedig további 100 ezer gyermeknek is lehet tartalmas nyári üdülése. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a választ. Azt gondolom, nyugodtan állíthatjuk, hogy Európában példa nélküli az a szociális

üdültetési program, amit hazánkban megvalósítottunk, az Erzsébet-program. Természetesen nem azért hoztuk létre, hogy versenyezzünk Európával, hanem azért hoztuk létre, hogy Magyarországon, a magyar társadalomban hozzunk létre egy olyan szociális programot, amelyik segíti ezeket a családokat és gyermekeket. Nem véletlenül szoktuk azt mondani, hogy mi nem piacgazdaságot akarunk építeni, hanem szociális piacgazdaságot, s azt gondolom, ez a program is alátámasztja azt, hogy szociális piacgazdaságot kell létrehozni, megerősíteni, növelni, segíteni, izmosítani.

A KDNP eddig is támogatta ennek a programnak a megvalósulását, és azt kérjük a kormánytól, hogy továbbra is minden eszközzel segítse és támogassa ennek a programnak a megmaradását és megerősödését. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg Rétvári Bence államtitkár urat. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Hogy a kormány elkötelezett a szociális üdültetés fenntartásában, azt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy nemrég, pár héttel ezelőtt döntött a zánkai és a fonyódligeti tábor felújításáról, pontosan azért, hogy minél jobb körülmények között tudjuk fogadni azokat a diákokat, akik közül, jól tudjuk, hogy jó páran életükben ekkor látták először a Balatont, és nagyon sokan voltak olyanok, akik még sosem voltak üdülni, sosem voltak az ország másik részében. Az ő helyzetükön javítana legtöbbször ez a szociális üdültetési program.

Emellett viszont szomorúan láthatjuk azt, hogy ennek a szociális vívmánynak, előrelépésnek, modern eszköznek az értékét az Európai Unió nem becsülte annyira, hogy fontosnak tartaná a megmaradását. Három francia cég szívós munkával támadta ezt a szociális rendszert, hogy ez egy profitérdekelt rendszer legyen, és ne közösségi érdeket, hanem magánérdeket szolgáljon. Az Európai Unió intézményrendszere nem tudott ellenállni ennek a nyomásnak, és a luxemburgi bíróság ítéletével keresztbefeküdt ennek a rendszernek.

(14.10)

Mi viszont fenn kívánjuk tartani, akkor is, ha a brüsszeli ítélet megakadályozta ennek a kártyarendszernek a további vitelét, az elektronikus utalványrendszer további vitelét, akkor is költségvetési forrásból ezt a sikertörténetet Magyarországon több százezer ember érdekében folytatni kell. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Iktóty István, az LMP

képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „Haverok, buli, kaszinó?” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszdásra Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszdó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a válaszd.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Nem fogadom el a válaszdó személyét, és ügyrendi hozzászólásban kifejtem majd az azonnalik végén, hogy miért.

ELNÖK: Köszönöm. Miniszter úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszdolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**Átalusszák-e a kormányhivatalok a Balaton tönkretételét?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszdásra Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszdó személyét vagy személyesen miniszter úrtól kéri a válaszd.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Elfogadom.

ELNÖK: Igen, megadom a szót, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Most sokat beszéltek előbb a kormány tisztelt képviselői és a KDNP-s képviselő úr a Balaton-parti üdültetésről. Kár, hogy azt nem tették hozzá, hogy ha a kormányuk így folytatja, akkor előbb-utóbb nem lesz ott Balaton, amelyben lehet majd üdültetni meg fürdetni bárkit is, vagy legalábbis nem olyan minőségben, ahogy a Balatont megismertük és szeretjük.

Ugyanis miközben 2012-ben a lellei partszakaszt sikerült tönkretenni egy jachtkikötő építése miatt bekövetkezett feliszaposodással, most nagyjából ugyanez történik Balatonmáriafürdő és Balatonfenyves térségében, ugyanilyen okból kifolyólag. Ott voltak az áramlástan szakértők, megmondták előre, hogy ha fél kilométer hosszú mólót beleépítenek a vízbe, akkor nem fog úgy áramlani a víz, ahogy kell, fel fog iszapodni az egész, a strand gyakorlatilag, ott a Balatonnak a nyugati medencéje, úgy, ahogy van, tönkremehet. Máriafürdő a tó magas vízállása ellenére már most fuldoklik az iszapban, és a vízügynek láthatóan ötlete sincsen arra, hogy hogyan kezelje ezt a helyzetet. Sem a móló építése miatt kikötött, sem a strandról kiemelendő iszap szakszerű elhelyezése nincsen megoldva. Sokadik feljelentésemet írtam már meg ezzel kapcsolatban.

Az eset tanulsága teljesen egyértelmű, egyrészt olyan törvényeket kell csinálni, amik működnek, kettő, a törvényeket be kell tartani, három, érvényt kell szerezni az építési és a környezetvédelmi előírás-

soknak, és a szakértői véleményeket be kell építeni a döntéshozatalba, hogy ne kelljen ilyen helyzetbe kerülnie a Balatonnak most már sokadszorra. Azonban jelenleg ez a jogállami minimum egyáltalán nem érvényesül a Balatonnál, gyakorlatilag a befektetők lázálmai akadály nélkül mennek át a kormány alá rendelt, önállóságától teljesen megfosztott hatósági rendszeren, és a törvénytörő döntések nyomán az ügyletekből profitáló magántőke húzza a hasznot, a társadalom meg fizetheti a költségeket.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, számoljon be róla, hogy milyen konkrét lépéseket tesz az állami környezet- és természetvédelem azért, hogy a Balatonnál csak olyasmi épülhessen, ami összhangban van a hatályos jogszabályokkal, például a Balaton-törvénnyel és a fenntarthatóság szempontjaival. Illetve hogyan garantálja a tárca a törvénytörő módon épült, láthatóan kárt okozó építményeknek a mielőbbi eltüntetését a Balaton környékéről?

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót válaszdásra Nagy István államtitkár úrnak. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselő Asszony! Az az igazság, egyedülálló az, hogy a Balatonon motorcsónakot nem lehet használni. Pontosan a környezet védelmét szolgálja az a cél is, hogy a motorcsónakozás helyett vitorlás hajók működése az engedélyezett, ez adja egyébként a báját, a szépségét magának a tónak. Azt kell mondjam önnek, hogy számos vizsgálat indokolja és igazolja azt, hogy sem a környezetvédelmi szervezetek, sem a hivatalok semmilyen kivétel nélkül nem találtak, senki nem óvta, senki nem fellebbezte meg azt az egész beruházást, ami ebben történt. Én sorban önnek elmondom, hogy milyen intézkedések történtek ennél, amiből láthatja azt, hogy minden a legnagyobb szakszerűséggel zajlott.

A vitorlaskikötő engedélyezése 2013 novemberében kezdődött. Az illetékes környezetvédelmi felügyelőség hirdetményt tett közzé a hivatalában, a honlapján és a központi rendszeren keresztül. Ezzel egy időben a hirdetményt, a kérelmet és a mellékleteit megküldte Balatonfenyves önkormányzat jegyzőjének a közterületen és a helyben szokásos módon történő közhírré tétel céljából.

Az érintett nyilvánosság részéről észrevétel nem érkezett. Az eljárás megindításáról az eljárásban érintett környezetvédő civil szervezeteket elektronikus úton értesítette a felügyelőség, ennek ellenére egy civil szervezet sem jelentette be részvételi szándékát a környezetvédelmi eljárásban. A felügyelőség az eljárást lezáró határozatában megállapította, hogy a tervezett tevékenység megvalósítása sem az egyes környezeti elemekre, sem azok rendszerére jelentős környezeti hatással nem jár, így környezeti hatásvizsgálati eljárás lefolytatása nem volt indokolt. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Én nem értem, hogy a motorcsónakok hogy keveredtek ide, én nem arról kérdeztem, a báj és a szépség meg biztos nem jutna eszébe, ha lemenne a balatonfenyvesi strandra, és megnézné, hogy micsoda monstrumot tettek oda.

Tisztelt Államtitkár Úr! Egyszerűen nem igaz, amit mond. Tehát én nem vagyok kormányon, nem vagyok az önök tárcájánál, és mégis a kezembe került egy olyan szakértői vélemény, ami feketén-fehéren leírja az áramlástan szakértő véleményét, hogy ezen a partszakaszon ilyen létesítményt nem lehet építeni, ez az egyik.

A másik pedig, én arról nem tehetek, hogy ön azt jogszerűnek tartja, de erősen vitatom, hogy ez az lenne, hogy a helyi építési szabályzat fölülírja például a Balaton-törvényt, amikor a Balaton-törvény egyértelműen kimond bizonyos dolgokat, például hogy nem lehet medret szűkíteni, nem lehet a partszakaszra mindenféle monstrumot odaépíteni.

Azt kell látni, hogy itt vastagon szembemennek a Balaton-törvénnyel, ezért tettem feljelentést, mert ez egy országos botrány, ami megy, és nemcsak azért, mert ott van egy móló, hanem azért, mert egy olyan móló van ott, ami a Balatonnak az egész nyugati medencéjét tönkretetheti. A Balatont alkalmatlanná teheti arra, hogy fürdjünk benne például mi mindannyian, az ott táborozó gyerekek (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), a családok, mindenki (*Az elnök ismét csenget.*), azért, mert pár ember a jachtját oda akarja kikötni egy fél kilométer hosszú mólóra.

Államtitkár úr, válaszoljon, legyen kedves, mit mond erre a tárca!

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Köszönöm szépen, képviselő asszony megértését kérem. Államtitkár úr, öné a szó viszonválaszadásra.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Kedves Képviselő Asszony! A helyzet az, hogy a döntés ellen semmilyen fellebbezés nem érkezett, 2014. szeptember 5-én így jogerőre emelkedett. A felügyelőség az eljárást lezáró határozatában megállapította, hogy a tervezett tevékenység megvalósítása sem az egyes környezeti elemekre, sem azok rendszerére jelentős környezeti hatással nem jár, így környezeti hatásvizsgálati eljárás lefolytatása nem indokolt, továbbá, hogy a tervezett tevékenység nem egységes környezethasználati engedélyhez kötött, valamint hogy a tevékenység megkezdése előtt vízjogi engedélyt, valamint hajózási hatósági engedélyt kell beszerezni.

Tájékoztatom képviselő asszonyt, hogy nincs tudomásunk olyan konkrét beruházásról, amely a Balaton környezeti állapotára káros hatással lenne.

Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Ennyivel szúrják ki a nyugdíjasok szemét?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszadásra Tállai András államtitkár urat jelölte ki. (*Korózs Lajos jelzésére:*) Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja az államtitkári választ. Képviselő úr, öné a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter a hétvégén, a szakmák éjszakáján jelentette be, hogy 0,9 százalékos nyugdíjemelésre számíthatnak jövőre az idős honfitársaink. Gondolom, azért éjszaka jelentette be, mert nappal leégett volna a képéről a bőr.

Nap mint nap látjuk a propagandában, hogy Magyarország jobban teljesít, és azt is látjuk, hogy a jobban teljesítés következtében immáron hatodik éve egy huncut fillérrel nem emelkedett az öregségi nyugdíj-minimum mértéke, miközben a múlt évben két ilyen indítványt is tettünk, mind a kétszer a fideszes többség leszavazta a bizottságban is és a parlamentben is.

Azt mondja, hogy Magyarország jobban teljesít, ugyanakkor ebben a jobban teljesítő kiadványban éppen a minimálbér oldalán foglalkozik a nyugdíjakkal, de nem beszél arról, hogy ebben évben is csak 1,6 százalékos nyugdíjemelés volt, nem beszél arról, hogy kétszer leszavazták, ahogy említettem, az öregségi nyugdíj-minimum 50 ezer forintba való emelését, és nem beszél arról, hogy közel 200 ezer embert már kiraktak teljes mértékben a nyugdíjrendszerből, és nem beszél arról, hogy nap mint nap nyomorgatják a rokkantakat, megalázva őket. Ha jobban teljesít Magyarország, mondja, államtitkár úr, miért van az, hogy több százezer idős honfitársunk még mindig nyomorog? Ha Magyarország jobban teljesít, mondja, államtitkár úr, miért van az, hogy több százezer idős ember nem tudja megfelelően fűteni a lakását; és miért van az, hogy az ételosztásokon több százan, sőt több ezren idős emberek állnak sorba egynapi meleg ételért? Megtisztelő választát várom. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

(14.20)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A Fidesz-kormány egyértelmű célja a nyugdíj reálértékének megőrzése kérdésében, nem ígérgetünk feleslegesen, nem emelgetjük a nem létező gazdasági növekedés-

ből a nyugdíjakat, hanem azt mondjuk, hogy a nyugdíjak értékét fokozatosan meg fogjuk őrizni, meg fogjuk védeni. Tessék megnézni, a Fidesz-kormány tevékenysége alatt ez a kormányzati célkitűzés minden évben teljesült. Nem úgy az önök idején, hiszen a szocialista kormányok alatt körülbelül fele időben csökkent a nyugdíjak reálértéke. Míg az egyik évben nőtt, a másik évben csökkent, összességében a kormányzást a nyolc évük alatt úgy fejezték be, hogy az egyenleg körülbelül nulla volt. Tehát amikor itt feláll és bírálja a Fidesz-kormányt a nyugdíjpolitikája miatt, akkor úgy gondolom, ennek semmi alapja nincsen, hiszen önök vették el a 13. havi nyugdíjat, és ezáltal jelentősen lecsökkentették a nyugdíjasoknak járó juttatásokat. Míg a Fidesz-kormányzás alatt 21,1 százalékkal növekedtek a nyugdíjak, ennek a reálértéke mintegy 8,8 százalékos, ami éppen kompenzálja az önök által elvett 13. havi nyugdíjat.

De ne feledje el, hogy más intézkedések is történtek a nyugdíjasok számára. Említeném a rezsicsökkentés döntését, illetve annak a mértékét, ami jelentős nyugdíj-megtakarítást hozott az érintett nyugdíjasoknak, és az áfacsökkentés is különösen hat a nyugdíjasokra, hiszen alapvető élelmiszert többet vásárolnak. Nem fog ez másképp történni a 2017. évben sem. Meg fogjuk őrizni a 2017. évben is a nyugdíjak reálértékét. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Nem tudom, államtitkár úr, az idős emberekre milyen hatással lesz az internet áfájának a csökkentése, hiszen az idős emberek jellemzően nem interneteznek; hogy milyen hatással lesz az éttermi szolgáltatások lehetséges áfacsökkentése, hiszen az idős emberek jellemzően nem járnak étterembe étkezni; és vajmi kevéssé hozza őket lázba a plazmatévék, az LCD-tévék vagy a tabletek hónapról hónapra való leárazása. Viszont az a 0,9 százalékos, ha rögtön nézem az állománystatisztikai adatokat, a házastársi pótlék esetében amikor főellátásként kapja a nyugdíjas, jövőre 130 forintos nyugdíjemelést fog jelenteni, a rokkantsági járadékosoknál mintegy 300 forintos emelkedést fog, a baleseti járadékosoknál 200 forintot, és az árvaellátásnál 340 forintot fog jelenteni, ahol főellátásként kapják.

Azt gondolom, hogy magáért beszél minden számadat. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonzásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Azt azért ugye elfogadja, hogy a ser-

tészús áfája, a baromfi-hús áfacsökkentése, a tojás áfacsökkentése vagy esetleg a tej, a tejtermékek áfacsökkentése ki fog hatni a nyugdíjaskosárra.

De nézzük csak, hogy milyen hiteltelen az ön kérdése! Ön 2008 és '10 között a Szociális és Munkaügyi Minisztérium államtitkára volt. A következőképpen alakultak ebben az évben a nyugdíjemelések. A 2008. évben reálértéken 0,4 százalékos, a 2009. évben mínusz 6,5 százalékos *(Korózs Lajos: Gazdasági világválság volt, tőlünk függetlenül.)*, 2010-ben pedig mínusz 2,8 százalékos. Ön az az államtitkár, akinek az ideje alatt Magyarországon a legnagyobb mértékben csökkent a nyugdíjak reálértéke *(Korózs Lajos: Nem igaz! - Dr. Fónagy János: Így van!)*, erre ön itt feláll.

Az ön kérdése hiteltelen, az ön felszólalása hiteltelen, és azt gondolom, hogy az ön képeről kéne hogy a bőr lesüljön, nem pedig Varga Mihályéról, mert az, amit önök csináltak akkor, ez vállalhatatlan. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Így van!)* Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: **„Offshore cégek kormányzati ellenőrzése, következmények nélkül”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Dömötör Csaba államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Szilágyi György jelzésére:)* Igen. Megadom a szót a képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy héttel ezelőtt Orbán Viktor azzal válaszolt az offshore szervezeteket firtató azonnali kérdésemre, hogy önök 44 ezer céget vizsgáltak át tüzetesen. Azt már nem említette meg, hogy ezt a Jobbik kényszerítésére csinálták meg, és hogy ebből a 44 ezer cégből önök 260 olyan céget találtak, amely EU-forrásból támogatott átláthatatlan szervezetet, és ezt közzétették. Megdöbbenő azonban, hogy hiába történt meg az átvilágítás, hiába történt meg a közzététel, és hiába hivatkozik még most is a miniszterelnök úr erre a munkára mint a visszaélésekkel szembeni elkötelezettségének szimbólumára, ugyanis a Fidesz-frakciót, az egyes háttérintézmények vezetőit jöttányit sem érdekli, hogy önök kiról mondták ki, hogy átláthatatlan, tehát velük törvényesen szerződni nem lehet.

Vegyünk egy példát ebből a 260-as listából! Szaktudás Kiadó Ház Kft., 2009. II. hó 16-tól mind a mai napig egy teljességgel ismeretlen tulajdonosi összetételű luxemburgi cég áll mögötte. Hogyan fordulhat elő, hogy ez a cég a vizsgálat és a közzététel ellenére dűskál a megrendelésekben? Hogy csak soroljam, az EMMI háttérintézménye, az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet több ízben hirdetmény nélküli eljárásban hívta meg ezt a céget és kötött vele szerződést. Türr István Képző és Kutató Intézet: 136 millió forintos

munkába vonta bele. Agrárkamara: Gyórfy Balázs képviselőtársunk elnökletével két szerződést kötött, ebből az egyik 238 millió forint. De sorolhatom, Debreceni Egyetem, Fertő-Hanság Nemzeti Park, Educatio. Az Educatio Társadalmi Szolgáltató Non-profit Kft. 1 milliárd 630 millió forintos munkába és megrendelésbe vonta be ezt a Szaktudás Kiadó Ház Kft.-t 2014. október 15-én, tehát fél évvel azután, hogy önök offshore cégnek nyilvánították.

Kérdezem tehát: ez lenne az offshore lovagok elleni harc, amire a miniszterelnök úr annyira büszke? Várom tehát államtitkár úr véleményét, hogy miért fordulhatnak elő és hogyan fordulhatnak elő továbbra is tömkelegével az ilyen esetek, amikor önök offshore cégeknek (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) közpénzeket juttatnak, és ilyen arcátlanul. Várom válaszát. (Taps a Jobbik padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak. Parancsoljon, öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Tiszteletben tartom azt a véleményét, hogy a kormány a Jobbik kényszerítésére tenne bizonyos dolgokat, de azért engedje meg, hogy azt mondjam, hogy vitatom is.

Ami a nyilvánosságot, a közbeszerzéseket illeti, Magyarországon a korábbi gyakorlattal ellentétben ma már teljesen nyilvános, hogy kik indulnak közbeszerzéseken és kik nyernek el megbízásokat. A közbeszerzésen indulóknak fel kell fedniük tulajdonosi hátterüket. Korábban egyáltalán nem ez volt a helyzet. A 2010 előtti időszakban átláthatatlan tulajdonosi hátterek indulhattak és nyerhettek el közbeszerzéseket. Azt is szeretném elmondani önnek, hogy az új közbeszerzési törvény szigorúbb, mint korábban bármikor, és a gazdaság fehéritését szolgálja az online pénztárgépek bevezetése is. A cégek átláthatóságának van egy másik vonatkozása is. Szeretnék utalni a panamai offshore ügyre. Ezzel kapcsolatban engedje meg, hogy elmondjam, hogy a miniszterelnök az offshore szálak egyenkénti kivizsgálására kérte nemcsak a belügyminisztert, hanem a Nemzetgazdasági Minisztériumot is. A Belügyminisztériumban már fel is állt egy munkacsoport. A sikeres munkához ezen a téren egyébként az is kell, hogy azok az országok, ahol alacsony adókulcs van, megosszák az információikat más uniós tagországokkal. A kormány célja az, hogy nagyobb átláthatóságot biztosítson ezen a téren. Köszönöm a figyelmet. (Taps a Fidesz soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Viszonzás illeti meg a képviselő urat. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Államtitkár úr, úgy érzem, hogy szövegértési problémái vannak. Én

nem ezt kérdeztem. Akkor elmondom önnek: ha az államháztartási törvénytől kezdve az Alaptörvényig minden tiltja azt, hogy offshore cégekkel szerződést kössenek, önök megneveznek egy céget, amelyre azt mondják, hogy offshore, átláthatatlan tulajdonosi szerkezetű, akkor ezzel hogy kötnek több milliárd forint értékben továbbra is szerződéseket? Ez a kérdés. Tehát ha törvénytelen szerződést kötni egy ilyen céggel, és önök kimondják róla, hogy offshore, akkor hogy kötik ezt a szerződést?

Ha pedig kényszerítésről beszél, államtitkár úr, elmondom önnek, mi volt a kényszerítés. Az, hogy önök hoztak 2012. január 1-jétől egy olyan törvényt, amivel nem lehetett offshore cégeknek EU-s pénzeket adni, majd megnéztük rá fél évre a Nemzeti Fejlesztési Ügynökségüket, és fél év alatt 30 milliárd forintot adtak offshore cégeknek, tehát ismét ott is törvénytelenül jártak el. Amikor feltártuk ezt az ügyet, akkor önöknek nem volt más választásuk, mint megszüntették a Nemzeti Fejlesztési Ügynökséget, a minisztertől elvonták azokat a jogokat, amelyekkel ezeket a pénzeket kezelte, és elindítottak egy 44 ezer céget érintő vizsgálatot. Ez volt a kényszerítés, hogy feltártuk ezeket az eseteket. (Taps a Jobbik padsoraiban.)

(14.30)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg Dömötör Csaba államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: A személyeskedés ellenére hadd ismételjem meg azt, hogy a korábbi gyakorlattal ellentétben Magyarországon minden (Szilágyi György: Ez a mai gyakorlat.) közbeszerzésen induló cégnek fel kellett fednie tulajdonosi hátterét. Ugyanakkor furcsa, hogy a Jobbik kéri számon az átláthatóságot. (Szilágyi György: Na, jön Kovács Béla.) Kovács Bélát azért nem emlitem (Derültség a Jobbik soraiban.), azért nem emlitem, mert nem én, hanem már egy ország várja önöktől az őszinte választ. (Nagy zaj a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.) De sürgetett-e ön vizsgálatot akkor, amikor kiderült, hogy a Jobbik-frakció költségeinek túlnyomó része egyetlen cégcsoporthoz megy? (Szilágyi György: Hol vannak a vagyonynyilatkozatok? A családtagok vagyonynyilatkozatai?) Beszéltek-e erről az ügyről önök a választóiknak?

Tisztázta-e azt a kérdést (Szilágyi György: Hol a vagyonynyilatkozat?), tisztázta-e azt a kérdést, hogy milyen viszonyuk van a jobbikos képviselőknek egyes cégtulajdonosokhoz? (Tállai András: Mitől vagy ideges? Mitől vagy ilyen ideges?) Ha nem tisztázta (Dr. Schiffer András: Letelepdedési kötvények!), akkor minden, átláthatóságot követelő jobbikos követelés hiteltelen. A nyilvánosság elsősorban otthon kezdődik az önök esetében. Köszönöm a figyelmet. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr, független képviselő: „Az elmúlt hét eseményeivel kapcsolatban” címmel. Megadom a szót, ötperces időkeretben. Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tünető emberek sokasága az utcán, dolgozói szegénységben élő emberek mérhetetlen tömege, Magyarországot elhagyó orvosok és szakdolgozók ezrei, és a kórházak adóssága újra az 50 milliárdot éri el a Magyar Államkincstár nyilvántartása szerint. Eközben mégis azt kell lássuk, hogy korrupció van az egészségügyben. A Gazdasági Versenyhivatal egyszerre szállt ki olyan cégekhez, amelyek a közelmúltban milliárdos európai uniós forrásért, támogatásért közbeszerzéseken indultak, itt nyertesek voltak.

Az úgy során, úgy tűnik, hogy a Magyarországról készült korrupciós jelentésben írt minden egyes megállapítás szinte pontosan igaz. A Fejlesztési Minisztérium által kiírt pályázaton jellemzően mindig csak egy cég indult el, jellemzően nem az a cég nyert, amelyik valójában teljesítette végül a szállítást. Ezek pár fős közbeeső cégek, amelyek egyébként több százmillió forintos nyereséghez jutottak ezáltal. És minden egyes vásárlásnál, ahol egyébként általában röntgenberendezéseket vásároltak, körülbelül egy-másfél-szeres többlettárral vásároltak, illetve szálítottak.

Ehhez hasonló módszerekkel dolgozó pénzlehívt... - egyébként az Európai Unió már hivatalosan megállapításában 2015-ben is megtette. Így egyértelmű, hogy a súlyos kifizetések igazolására vonatkozó eljárási rendszer megbízhatósága nincs meg, hiányosságok állnak fenn, az ellenőrzési rendszerben nem szüntették meg azokat a korrekciós intézkedéseket, illetve nem hozták meg ezeket, amelyekre szükség lett volna. Így a kormány által működtetett rendszer sem átláthatónak, sem hatékonynak, sem megbízhatónak nem mondható. Így aztán ne csodálkozzanak önök, ha a korrupciósgyanús röntgenbeszerzési ügy után a Gazdasági Versenyhivatal, amely elindította már a vizsgálatot... - ezt követően ez európai uniós szervezeteknek is vizsgálni kell.

Attól tartok, hogy a Gazdasági Versenyhivatal lépése csak igazából fedőszerv ahhoz, hogy ezt az ocsmányságot, csúfságot mind eltakarják. Szerintünk az európai hatóságok is jönni fognak, mert az oktatási ügyben elhangzottak vagy történtek után az egészségügyből is kilopják a pénzt azok a Fideszhez közel álló cégek, amelyek fejlesztési pályázatokra szakosodtak. Eppen ezért Lázár Jánosnak is számolnia kell azzal, hogy kérdésekre választ kell adni, és így például arról, hogyan engedhette meg, hogy lényegében csak egyetlen pályázó induljon több százmillió forintos pályázatokon, és lényegében annak

árfelhajtó hatásával együtt sok száz milliós nyereségre telessenek szert ezáltal.

A hírekkel ellentétben egyébként nem 9 milliárd forintos az a keret, amit itt lenyúltak, hanem 38,3 milliárd forint az, ami rendelkezésre állt, de a pályázati kiírást, illetve annak eredményeit nem merték közzétenni, ezért ezt is elvárom az ezzel foglalkozó minisztériumtól, hogy tegye közzé és mutassa be. Merthogy azok a konkrétumok, amelyek a jelenleg birtokunkban lévő szerződések, amelyek bemutatják, hogy egyébként a 40 millió forintos értéken beszerezhető berendezéseket 70-150 millió forintos áron számolták el és fizették ki a Fejlesztési Minisztériummal, ez olyan kárt okozott, illetve olyan nyereséget okozott ezeknél a pár fős cégeknél, aminek következményeként sokkal több gépet lehetett volna beszerezni. Ezáltal sokkal rövidebb lehetne akár a sorbanállási lista, amely az egészségügyből hiányzik.

Tehát hiányoznak az emberek, hiányoznak azok a felszerelések a kórházakból, akár kötszer, akár gyógyszer formájában, amelyek az embereket szolgálhatják. A sokak Magyarországon ez biztosan nem fordulhatna elő, mert önök a fideszes döntések eredményeként kilopják a fejlesztési forrásokat az egészségügyből. Elvárjuk, hogy a vizsgálatok lefolytatását követően mindezzel számoljanak el. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Összefoglaló az Ágyánjelentésekről V.” címmel. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Látom, államtitkár úrnak is sikerült bent maradnia, így bízom benne, hogy talán választ is kaphatok a végén. A legfrissebb számokból indulnék ki, hiszen ezek kristálytisztán mutatják azt, hogy a kormánynak egyébként közgazdasági viszonyban nincs a vidékfejlesztési és mezőgazdasági politikája azzal, amit szavakban hirdet. A 2015-ös adatokat még nem hallhattuk itt, a Ház falai között, amelyek az agrártámogatásokról szólnak. A legtöbb támogatást egyébként meglepő módon még az MSZP-hez köthető Leisztinger Tamás cégei vitték el, de hát Mészáros Lőrinc is erősen jön föl, bár azért a legnagyobbak közé még nem került be.

Itt ugye, arról van szó, hogy 771 milliárd forintnyi agrártámogatást fizetett ki a magyar állam, ennek durván 80 százaléka, tehát több mint 600 milliárd forint uniós forrás, a támogatásoknak pedig durván 40 százaléka, 38,7 százaléka területalapú támogatásként lett kifizetve. Ennek a 771 milliárdnak viszont a nagy része egy nagyon-nagyon szűk körnél, nagyon kevés embernél landolt. Hiába vezették be 2015-ben az új szabályokat, amire azt ígérték, hogy most aztán majd megváltozik a trend, és végre valóban a helyben élő családi gazdálkodók kapják a források nagy részét, semmin nem változtatott. Sőt, bi-

zonyos tekintetben még romlott is a helyzet. Erre érdemi választ még senkitől ne kaphattak a magyar emberek, illetve a kisemmizett 90 százalék, hogy miként képzelhető el az egy olyan kormánynál, amelyik állítólag a kis- és közepes gazdaságokat támogatja, hogy a támogatások 76 százaléka, azaz 587 milliárd forint a támogatottak felső 10 százalékához érkezett.

Ez olyan brutális aránytalanság, amit a legszörnyűbb vidékellenes MSZP-SZDSZ-kormányok idején sem közelítettünk meg. Tehát szó nincs arról, hogy bármi érdemi változás lett volna, kizárólag a tőkeérdekek irányába történt még némi elmozdulás. De hát erről már nem szokott a kormány olyan őszintén és nyíltan beszélni. Ugyan az látszik, hogy Leisztinger Tamásnak talán az utolsó nagy éve lehet, hiszen Garancsi István Fidesz-közeli üzletember szerezte meg a korábban, illetve jelenleg is bérelt, csak korábban állami tulajdonban lévő földterületeit, sőt, ahogy kiderült a hírekből, cégeibe is egyre inkább a Fidesz-közeli üzletember szívárog be és szerez mind nagyobb befolyást. Így ez lehetne, mondjuk, egy örömteli hír is, ha azt mondanánk, hogy egy ilyen komoly tőkeérdekeltség visszaszorul. De sajnos nem az történik, hogy ez az összeg mind a földek, mind a támogatások tekintetében átcsoportosulna a magyar gazdákhöz, hanem jól látható, hogy a már említett Garancsi István üzletember köréhez csoportosul át, tehát egy olyan fajta átrendeződésnek vagyunk szem- és fültanúi itt a mindennapokban, ami egyáltalán nem a családi gazdálkodók érdekét szolgálja.

(14.40)

Csányi Sándor érdekeltségei 4,5 milliárdot kasszáltak, és akkor ebben még benne sincsen a KITE Zrt., amit nemrégiben szerzett meg, ez jövőre már minden bizonnyal jól fog látszani az ő bevételein is.

Ahogy említettem, Mészáros Lőrinc még nem a legnagyobbak között van számon tartva, de a miniszterelnök kutyavigyázója nagyon szépen lépked föl ezen a ranglétrán, hiszen Mészáros Lőrinc 65 százalékkal növelte agrárbevételeit, és ebben még benne sincs az az iszonyat mennyiségű állami föld, amit az idén szereztek meg vele mintegy 2 milliárd forintért. Tudom, persze, ezt részben családja vásárolta meg, és mivel a Jobbik javaslatát elutasították, és nincs ma Magyarországon családi összeszámíthatóság, és papíron semmi köze sincsen a rokonoknak hozzá, ilyen módon biztos nem lenne illendő ezt idesorolnom, de engedje meg, hogy azt tegyem. Így jó esélye van az úriembernek, hogy jövőre már ő is a legnagyobbak között lehet számon tartva.

Mindezek tények, államtitkár úr, ezek a száraz tények, amelyek azt mutatják, hogy önök egy olyan országot teremtettek, a kommunikációjukkal szemben, ahol bizony szó nincs arról, hogy a helyben élő gazdálkodókat segítenék. Miként lehetséges az, hogy amit támogatásnak hívunk, amit közpénznek hívunk, aminek az lenne a feladata, hogy a közzjót szolgálja, elősegítse azt, hogy azok, akiknek egyébként piaci körülmények között nehezebb versenybe szállniuk

vagy birtokméret, vagy egyéb okok hiányában, hogy őket megpróbáljuk felhozni a térképre, és egyfajta, mondjuk, szövetkezeti rendszeren keresztül, európai modellben gondolkodva egy versenyképes, ugyanakkor a minőségi vidéki élet szempontjait figyelembe vevő mezőgazdaságot és vidéket hozunk létre? Hogy lehet, hogy ezeket önök tervekben elmondták, a gyakorlatban mégis ezek a brutális számok látszanak, ahol a támogatások 76 százalékát a felső 10 százalék szerzi meg az önök döntése értelmében? Erre várok érdemi válaszokat. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Bitay Márton államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Ön a szó, államtitkár úr.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A változások vonatkozásában sajnálom, hogy alulértékeli azt a tényt, amit próbáltunk erőfeszítésként megtenni annak érdekében, hogy minél több gazdához kerüljenek ezek az uniós támogatások, és minél több családi gazda részesüljön ebből, de egyébként azt korrektül elmondta, hogy van ezeknek a támogatási részeknek normatív alapon történő folyósítása, ami a területarányhoz illeszkedik. Tehát ha nekem van száz hektár földem, akkor száz hektár után jár területalapú támogatás, ha van ezer hektár földem, akkor ezer hektár után jár területalapú támogatás. A kormány egyet tudott tenni ezzel kapcsolatosan, miután ez nem állami pénz, hanem az európai uniós források része, hogy azt mondtuk, hogy 1200 hektár fölött ne járjon normatív alapon területalapú támogatás, illetve bizonyos kivételekkel maximum 1800 hektárig járhat ilyen támogatás.

A másik, amit tenni tudtunk, hogy a korábbi földforgalmi törvényben, bizonyára ön is tudja, 2500 hektár volt az a birtokmaximum, amit egyébként egy gazda vagy egy üzem, ha használhatom ezt a fogalmat, használhatott összesen. Ráadásul nagyon sok kiskapu volt, felülről nyitott volt ez a 2500 hektár. Ezt most limitáltuk, szintén 1200 hektárban, az állattartó tevékenységnél, illetőleg a vetőmagtermelésnél maximum 1800 hektárig.

Tehát ha megnézi a jogszabályokat - mert ugye mondja, hogy a tettek szintje meg a valóság szintje -, azt gondolom, hogy a jogszabályok mégiscsak a tettek szintjét jelentik. A földforgalmi törvényben ez világosan látható, hogy milyen változást jelentett, és világosan látható a támogatási rendszerben is, hogy milyen változásokat jelentett. A területalapú támogatásoknál, ezt még egyszer szeretném hangsúlyozni, az nem a kormány döntése, hogy hogyan ossza szét, ez az Európai Unió támogatása, amit az Európai Unió által meghatározott keretrendszerben használhatnak fel a gazdák. Mindennek ellenére mi kitűztük azt a célt magunk elé, hogy a nagyüzemek számát és arányát a magyar agrárgazdaságban 20 százalékra szorítsuk vissza a jelenlegi 50 százalékról. Ennek a

célnak is megfelelnek azok az intézkedések, amelyeket itt az imént önnek elmondtam.

Szintén szeretném felhívni a figyelmét arra, említette itt a „Földet a gazdáknak!” programot is, illetőleg nyerteseket. Önök mindig kiragadnak néhány példát, amiből megpróbálnak generális következtetést levonni. Ez nyilván rengeteg szubjektív tartalmat is magában hordoz, de én azt mondom, hogy inkább menjünk az objektív számok felé. Azért azt mégiscsak egy örvendetes hírnek gondolom én, hogy 10 500-nál is több vásárló vett már állami termőföldet. Ez egyébként az önök programjának vagy a vidékfejlesztési stratégiának is a része, szeretnénk, ha minél több családi gazdaság földet vásárolna. Azt gondolom, hogy ez mindenképpen előny. Ha megnézzük azt, hogy a haszonbérleti pályázatoknál hogyan alakultak az eredmények, akkor önnek azt is látnia kell, hogy 80 százalékban családi gazdaságok, természetes személyek nyertek, és csak 20 százalékban nyertek állami földet üzemek vagy egyáltalán jogi személyek, és itt még nem is nyitjuk meg, hogy most nagyüzemről vagy kisüzemről beszélünk.

A családi összeszámítást szintén felemlegette mint a Jobbik egyik javaslatát. Azt tudom önnek mondani, hogy meg lehet próbálkozni ezzel, de az élet más területein sem, vagy ha már itt említettünk európai uniós példát is, az Európai Unió jogrendszerében ez nem divat. Többször elmondtam önnek is, hogy a családi szeretetközösség és a vagyontársaság - pedig egy nagyon szoros kapcsolatról beszélünk, jobb esetben férj és feleségről -, még ott sem teljesen világos, hogy a vagyoni érdekek azonosak vagy sem. Ön pedig azt kéri tőlünk, hogy testvért, gyermeket, külön háztartásban élő rokont vagy kiskolák padtársát is számítsunk oda (*Apáti István közbeszól.*), és így alakulnak ki... Csak nyugalom, mert így alakulnak ki azok a bizonyos érdekkörök, amiről mindig beszél. Ilyen megfoghatatlan érdekkörökről beszélünk, amit önök önszántukból összeadnak.

Én szeretnék mondani egy érdekkört. Nyilván Magyarországon élünk, ismerjük a vallási hovatartozás arányát, nagy tételben mernék fogadni, hogy a keresztény emberek többségben vannak a nyertesek között, mint a nem keresztények. (*Apáti István: Ne zsidózz!*) Le lehet ebből vonni egy következtetést, hogy egy érdekkör nyer, a keresztény érdekkörök. (*Zaj. - Az elnök csenget.*) De ennek nem látnám különösebben sok értelmét, hogy ilyen összehasonlítást vegyünk.

Azt szeretném önnek mondani, hogy ahelyett, hogy támadja, inkább támogassa a „Földet a gazdáknak!” programot, a harmadik ütemben most 60 ezer hektár állami termőföld értékesítését kezdjük meg, több mint 3200 birtoktestben, és nagyon remélem, hogy 15 ezer főig fel tud kúszni majd az összes földvásárló száma, mint ahogy 15 százalék alá fog kúszni majd a Jobbiknak is a támogatása. Köszönöm szépen. (*Dr. Rétvári Bence tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend

utáni felszólalásra jelentkezett Ágh Péter képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Vas megye büszke Kresznerics Ferencre” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Egy méltatás szerint „Amíg élt, szerénysége miatt nem vettek róla tudomást, amikor meghalt, még jobban elfelejtették. S ma beszélnek Verseghyről és Kazinczyról, Fogarásiról és Ballagiról, pedig ők csak ott arattak, ahol Kresznerics a töretlen ugart kemény munkával felszántotta.” Így beszéltek tehát Kresznerics Ferencről.

2016 lehetőséget ad nekünk, hogy bebizonyítsuk, méltó őrzői és tisztelői vagyunk a tudós esperes, akadémikus és szótáríró hatalmas életművének. Idén emlékezünk ugyanis születésének 250. évfordulójára. Az ennek kapcsán megvalósult programok rávilágítanak arra, hogy Vas megye ma is büszke az e földről származó tudósra.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy ebből az alkalmából bemutassam Kresznerics Ferenc életútját itt, az ország házában. Iváncon jött világra, szülei Kresznerics Ádám Mihály tanító és jegyző, édesanyja a nemesi származású Lóránth Krisztina voltak. Elemi iskoláit édesapja - a helyi iskolamester - vezetésével végezte, majd 1777-től a szombathelyi gimnáziumban a grammatikai osztályokban tanult. 1780-tól Sopronban folytatta tanulmányait. 1785-ben kisseminaristaként került Pozsonyba, ahol hittudományt és filozófiát tanult és leérettségizett. Nyelvészeti érdeklődése mellett már ekkor megmutatkozott természettudományi, matematikai érdeklődése. 1790-ben szentelte pappá Szily János, Szombathely első püspöke. Ezután Nádasdra, majd Salomvárra került káplánnak. Pár hónap múlva szülőfaluja segédlelkésze, majd Zalaegerszeg káplánja lett. 1793-ban Szily János Szombathelyen megalapította a Líceumot, s ennek matematikai katedráját Kresznericsre bízta, aki a matematika mellett építészetet és dinamikát is oktatott. 1794-ben megszerezte a filozófiai doktorátust, és 1803-ban elkészítette a szombathelyi múzeum római régiségeinek teljes leltárát is. 1812 tavaszig volt a Líceum nagy tekintélyű tanára. Érdekesség, hogy 1806-1808 között Széchenyi István gróf is az intézet növendéke volt, akit ő maga is tanított.

(14.50)

1812-től a ma Celldömölkhez tartozó Ság község plébánosa lett. Itt érte a halál 1832-ben. Az alsósági katolikus temetőben nyugszik, sírhelyét a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság a Nemzeti Sírkert részévé nyilvánította.

Tisztelt Országgyűlés! Kresznerics nyelvészeti tudományos tevékenysége gazdag és nagy örökséggel bír. Már diakként a könyvek szerelmesévé vált, és valószínűleg tanárai biztatására kezdte el írni olvasónaplóját, amelyet több-kevesebb rendszerességgel a haláláig vezetett. Az olvasmányairól és literátori kapcsolatairól számot adó, olykor életrajzi adatokat

is tartalmazó kézirat később szótárához is adattárként szolgált. Már fiatalkorában érdeklődött az idegen nyelvek iránt. Tudott németül, latinul, olaszul, franciául, görögül és héberül. Kisapja korában görög-ből fordított olasz nyelvtant írt, 1790-ben pedig kéziratban maradt magyar nyelvtant állított össze. Kresznerics ebben a művében a korábbi és kortárs nyelvészeti munkák többségéről bírálóan nyilatkozik. Leginkább azt kifogásolta, hogy többségük a magyar nyelvhez természetének leírása helyett idegen nyelvekre jellemző szabályok alapján közelít. Másik, németből fordított munkájának kinyomtatását a királyi cenzúra megtiltotta.

A keleti nyelvekkel is foglalkozott: a héber mellett a perzsa és török nyelvet is ismerte, hogy azok nyelvtani szabályait a magyarral összehasonlítsa. Két évtizedes gyűjtés után 1808-ban kezdte el rendezni gyökérrendű szótárának anyagát. Ez a munka vezetett fő művének, a Magyar szótár gyökérrenddel és deákozattal című szótárának megírásához. Ebben 80 ezer szó szerepel. Művének 50 oldalas bevezetőjében kifejti véleményét a magyar nyelv alaktani rendszeréről. Saját szótárában a „gyökerek”, azaz szótövek alapján csoportosítja a kifejezéseket. A kiemelt szótó után bokorba gyűjti a képzéssel és összetétellel létrehozott szavakat. Közli a tájnyelvi vagy nyelvtörténeti alakváltozatokat, továbbá a kifejezéshez tartozó szólásokat, közmondásokat is. Első kötete 1831-ben, a második kötet 1832-ben jelent meg.

Tisztelt Ház! A napokban fogjuk felavatni Cell-dömölkön Diénes Attila Munkácsy Mihály-díjas szobrászművész Kresznerics Ferencet ábrázoló mellszobrát. Bízom abban, hogy ahogy ez is, úgy az emléké minden eseménye hozzájárul ahhoz, hogy Kresznerics örökségét tovább tudjuk adni az utánunk következő nemzedékeknek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Kormányzati cselekvés szükséges az ADHD-érintett gyermekek, fiatalok érdekében” címmel. Megadom a szót öt percben.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Napirend utáni felszólalásban az ADHD-érintett fiatalok problémájára szeretném felhívni a figyelmet. Az ADHD, vagyis a figyelemzavaros hiperaktivitás a becslések szerint húszból egy gyermeket és serdülőt érint egész Európában, de a tünetek félreértése miatt sok esetben nem is kerül diagnosztizálásra a rendellenesség, és így egyáltalán nem is kezelik azt.

Nem túlzás azt állítani, hogy a figyelemzavaros hiperaktivitás az egyik leginkább félreértett és visszautasított mentális egészségi rendellenesség. Az időben nem felismert vagy az egyáltalán nem kezelt ADHD komoly kihatással lehet az érintettek felnőttkorára is. A folyamatos tanulási nehézségek, akár iskolaváltások előrevetítik a sikertelen munkaerő-

piaci karriert, a későbbi álláskeresési és munkahelyi kudarcokat. Előrevetítik a magánéleti problémákat. Beszelnünk kell a fiatalokúakkal kapcsolatos kriminális következményekről is. Nem ritka, hogy a kezeletlen betegség miatt a fiatalok később egyáltalán nem tudnak beilleszkedni a társadalomba, tartós támogatásra szorulnak.

Mindez nemcsak az egyének, hanem az egész társadalom számára is komoly kudarcokkal és akár milliárdokban mérhető kiadásokkal is járhat. Az ADHD-val foglalkozó magyarországi alapítvány számítása szerint ezek a költségek éves szinten a 33 milliárd forintot is meghaladják. Mindez megelőzhető, ha mielőbb felismerik a rendellenességeket, és mielőbb megfelelő kezelést kapnak az érintettek. Komplex pedagógiai, gyógypedagógiai, orvosi ellátásra és szociális segítségnyújtásra lenne szükség. Nem elég az ADHD-s gyerekekkel foglalkozni, az egész családjuk számára kell megoldásokat kínálni, hiszen például a gyermek beiskoláztatása, terápiára kísérése komoly nehézséget jelent.

A szakemberek, civilek régóta kopogtatnak a kormányzatok ajtaján, hogy előrelépés történjen a figyelemzavaros hiperaktivitással érintett fiatalok ügyében. Eddig sajnos kevés kézzelfogható eredmény született, a kormányok nem foglalkoznak a problémával olyan mértékben, ahogy ezt komolyan kellene venni. A javaslatok a pedagógus- és szakemberképzés megújításából kiindulva, az oktatás és azon belül a speciális nevelés finanszírozásán át egészen a szociális intézményrendszer együttműködéséig széles beavatkozási területeket fognak át.

Tisztelt Ház! Az ADHD-érintett gyermekek problémájának mielőbbi felismerése és a hatékony komplex kezelés folyamatos biztosítása mindannyiunk érdeke. Talán ma már eljutottunk odáig, hogy a kormány is úgy gondolja, bizonyos mértékben meg kell újítani a magyar iskolarendszert. A magyar oktatás megújításának az is fokmérője, hogy a speciális nevelési igényű gyerekeket hogyan kezeli, mennyire teremt esélyt és lehetőséget az ő számukra is. Az LMP reméli, hogy a hatalmi és politikai érdekeket sem mellőző kormányzati átalakítások mielőbb figyelemmel lesznek azokra is, akiknek a legnagyobb segítségre van szükségük. A napi oktatáspolitikai ügyek a KLIK megszűnéséről, átalakításáról, a pedagógusok és diákok terheinek csökkentéséről vagy éppen a tanfelügyeleti-minősítési rendszer megváltozásáról szólnak.

Az oktatási rendszerünk működési válságát mielőbb kezelni kell, de a beavatkozás nem állhat meg itt. Egészen mélyreható átalakításokra van szükség ahhoz, hogy a magyar oktatás valóban befogadja az ADHD-s gyerekeket is, és a társadalmi felemelkedés lehetőségét az ő számukra is biztosítsa. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Hangozzék el a diákok véleménye is

az Országgyűlésben! - Beszámoló a Jobbik Ifjúsági Tagozatának 'Hallasd a hangod!' kampányának eredményeiről, 5. rész" címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A Jobbik Ifjúsági Tagozatának kampányán belül azt vállaltuk, hogy hétről hétre megjelenítjük a fiatalok véleményét, elsősorban a köznevelési kérdésekkel kapcsolatban, de bármi más olyan kérdéskör kapcsán is, amiben ők elmondják a véleményüket. Ugyanis fontosnak tartjuk azt, hogy mutassuk, hogy igenis fontos, hogy kifejezzék ők is a véleményüket, és ez el is jusson a döntéshozók felé. Ezen felszólalássorozatomban immáron 5. része következik most, és ma is főképp köznevelési kérdésekkel kapcsolatos véleményeket fogok idézni diákoktól.

Ákos ezt a levelet küldte nekünk: „Előttem már biztos oly sokan elmondták, de azért én is elmondom, hogy az iskolában iszonyatosan nagy mennyiségű tananyagot kell megtanulni nagyon rövid időn belül. Egy héten 39 órám van, s ezen órák tananyagának nagyon nagy részét nem bírjuk megtanulni. Miért? Mert annyira nehéz, annyira agyat igénybe vevő feladatokat kell megoldani, és annyira értelmezhetetlenül vannak leírva a feladatok, hogy azt szavakba sem lehet önteni. Itt most a magam nevében beszélek.” - mondja Ákos. „Mivel focista vagyok, heti négy edzéssel, plusz egy meccsel, még kevesebb időm van a tanulásra. Naponta 9-re érek haza, és arra van időm maximum, hogy az edzőruhámat kitegyem szellőztetni. Másnap 4 óra 40-kor kelek, hogy beérjek az iskolába, mert már 7:50-től késést írnak be. És sajnos nem vagyok ezzel egyedül, mert nagyon sok vidéki barátom jár ugyanabba a suliba, amibe én. Nekem van szakmai órám, gépészet, heti négy, ami, valljuk be, édeskeves, mert egy óra azzal megy el, hogy átöltözés és elmélet, két órában gyakorlati munkát végzünk, egy órában pedig számítógépen csinálunk jegyzeteket, aminek semmi köze sincs a gyakorlati órákhoz.”

Egy másik észrevétel, Anna az alábbi sorokat szeretné, hogy elhangozzanak itt a Házban. „Sokféle tárgy szükséges az alapvető műveltséghez, és szerintem szükség is van ezekre. Azonban elengedhetetlen lenne az oktatási rendszer teljes megreformálása, ugyanis nem készít fel minket a mindennapokban szükséges dolgokra, például egy adóbevallás elkészítésére, alapvető okmányok, papírok intézésének módjára.”

A következő felvetés: egy 25 éves fiatal lány, Nikolett, noha már nem diák, mégis elkeseredettségében szeretné az Országgyűlés elé hozni a tapasztalatait. Ezt írja: „Én egy 25 éves lány vagyok, főiskolai diplomát szereztem. Annyira nincs semmilyen munkalehetőségem Borsodban, hogy a legközelebbi ösztöndíjas multigvárba kényszerültem kétféleképpen munkarendbe, kb. 100 ezer forintos bérért. Olyan munkahelyre, ahová a nyolc általánossal sem rendelkező cigányokat is felveszik dolgozni, akik még

írni-olvasni is alig tudnak. Kérdezem a Fideszt, hogy ez így rendben van-e. Őszerintük ez lenne a polgári nemzeti kormány? Ezért tanuljon a diák sok-sok éven keresztül?”

(15.00)

Zoltán visszaemlékezve korábbi éveire, így értékeli a jelenlegi oktatási helyzetet: „Mikor én voltam kilencedikes, a tananyagok könnyebbek voltak, panaszkodtam, hogy sok órám van egy héten, most viszont egy évvel érettségi után, az új rendszert onkahurom által megismerve, bátran kijelenthetem, hogy nekem sokkal jobb dolgom volt, mint a most középiskolába, gimnáziumba jelentkezőknek. Nap mint nap látom rajta, hogy el van fáradva a napi 7-8-9 óra okítástól. Az órarendjüket próbálja az iskola vezetősége úgy alakítani, hogy az változatos, ne túl monoton legyen, ezzel is kímélve őket, de ez nem sokat nyom a latba. Örülök, hogy 2000 előtt születtem, és sajnálom az azutáni nemzedéket a jelen oktatási rendszer miatt.”

A következő észrevétel a tanárookra vonatkozik, akikről mindenképpen szeretném megjegyezni, hogy én nagyon nagy tisztelettel tudok csak beszélni róluk, mert úgy gondolom, hogy a jelenlegi oktatási helyzetben, ebben a korszakban csak az ő elhivatottságuk az, ami fenntartja a rendet, és az ő belső motivációjuk az, ami még fenn tudja tartani azt, hogy az oktatásban rendes tanítás folyjon. Ennek ellenére kritikát kaptak, amely a politikai kiegyensúlyozottság kapcsán fogalmaz meg észrevételeket.

Bence fogalmazta meg. „Ha tehetnék bármit, akkor a tanárokat ellenőriztetném. Elviekben ugyanis nem lehet politizálni az iskolán belül és csak egy nézőpontot képviselni. Igaz?” - kérdezi Bence. „Nos, az én összes tanárom totál kommunista, MSZP-s vagy DK-s. A magyartanár minden órán legalább egyszer káromkodik. Legtöbbször röhögnek rajta, de engem elszomorít. Egy viszonylag erős iskolába sikerült jönnöm, és ilyet megenged magának egy tanár. A történetem például az '56-os forradalom utántól egészen a 2000-es évekig semmit nem tanított nekünk. Hogy mi volt a nagy szocializmusban? Szerinte síri csend és béke, ahol mindenki boldog volt, és cukormáz csöpögött az égből. Mikor a szüleim rákérdeztek, akkor annyit mondott, hogy az '56-os forradalmat is csak azért mutatta, mert lehet, hogy érettségi esszé lesz, de arról sem kéne tudnunk. És a többire nem volt idő. A történetem azért, mert meg mertem kérdezni órán, hogy mikor nézünk Trianonról dokumentumfilmet, azt válaszolta, hogy ha rajta múlik, sosem. Nem is néztünk. A magyartanár pedig Biblia-tételnél öngyújtóval kezdett viccelődni, hogy felgyújtja, de a szabály kötelezi rá. Szép, mi? Érdekes, ezt nem teszik ki az ablakba.” Írta le Bence az észrevételeit.

Ennyi fért be a mai felszólalásomba. Folytatni fogom a sorozatomat. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Elég az élősködésből! Mikor lép fel már határozottan a kormány a magyar emberek életét megkeserítő paraziták ellen?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem az erdő van Somogyban, hanem Somogy van az erdőben - tartja a mondás. Viszont a veszély, amiről szólni kívánok, már rég nem csak a megyénket vagy az erdős területeket fenyegeti. Hazánk egész területén, de különösen a nyugat- és még inkább a dél-dunántúli megyékben jelent igazi veszélyforrást a több súlyos, akár halálos kimenetelű betegséget, köztük a vírusos agyvelő- és agyhártyagyulladás, illetve a baktérium által okozott Lyme-kórt terjesztő kullancsinvázió.

Viszonylag enyhe telünk volt, ami jól jött a létminimum alatt élő vagy annak határán egyensúlyozó azon milliók számára, akik konok, rebellis makacssággal még mindig nem akarják elfogadni, hogy 47 ezerből is meg lehet élni, ezért holmi epikureista gondolatoktól megmetelyezve, hedonizáló hajlamaiktól vezérelve állandóan feltekernék a gázt vagy raknának a tűzre, hogy ne kelljen fűtetlen otthonaikban dideregniük.

Sajnos az enyhe időjárás miatt a kórokozók többsége is átvészelte a hideg évszakot, köztük a kullancsok is vígan élnek és jönnek elő rejtekhelyeikről. Ezért a prognózisok rendre egyetértenek abban, hogy 2016-ban rekordszintű kullancsinvázióra készülhetünk, amit az tesz igazán problémássá, hogy rengeteg a fertőzött egyed. Szomorú, de a vérszívó paraziták ezen fajtája is akadály nélkül szaporodhat, hiszen természetes ellenségük, egy darázs-faj kipusztult, az EU 1849/2006-os rendelete alapján pedig a pirimifosz-metil hatóanyagú készítmények irtószerként, biocid termékként az Unió országaiban nem maradhattak forgalomban. Ezért az Országos Tisztifőorvosi Hivatal az egyetlen, Magyarországon kullancsirtásra engedélyezett permetezőszerszer, az Actellic 50 EC rovarirtó koncentrátum forgalombahozatali engedélyét 2007. augusztus 10-étől visszavonta.

A megbetegedések száma emelkedik, a rettegett élősködők pedig már ott vannak a parkokban, valamint az iskola- és óvodaudvarokon is.

Miközben lenne megoldás! Dr. Bózsik Béla Pál és Bratek Zoltán, az ELTE Növényélettani Tanszékének adjunktusa évtizedes kutatásaikkal igazolták, hogy egyes patogén gombák segíthetnek legyőzni a parazitákat. Az egész erdőben, üdülőhelyeken, turistaútvonalakon és táborokban alkalmazható módszer - a korábbi vegyszeres irtással ellentétben - teljesen veszélytelen a természetre, hiszen csak a kullancsokat pusztítja el. Ellentétben a ma is alkalmazott rovarirtó szerek legtöbbjével, amelyek között található olyan fajták, amelyek nemcsak a kártevőket pusztítják el, hanem olyan rovarokat is, amelyek a tápláléklánc fontos alapkövei, és irtásuk más állat-

fajok, például egyes halfajok pusztulásához vezethet. Tehát nem véletlenül tiltottak be az utóbbi időben több rovarirtó szert.

A kutatók korábban így nyilatkoztak: „Már mindent megpróbáltunk, legalább tizenöt céggel tárgyaltunk az elmúlt években, de végül egyik sem vállalta a gyártást, mert az engedélyeztetés milliárdokba kerülne. Ilyen jellegű rovarpatogén biocid egy sem került piacra az EU-szabályozás bevezetése óta. Ezzel egyszerűen tönkretették a termékfejlesztést ezen a vonalon, úgyhogy már pályázni sem érdemes. Még egy olyan hatalmas cég is, mint a Bayer, elállt az ilyen természetes szerek gyártási szándékától. Úgyhogy sok-sok küzdelem után lemondunk róla, hogy ez a szer megoldhassa az egyre aggasztóbb kullancs-problémát.” - eddig a nyilatkozat.

Joggal kérdezem tehát: történt-e előrelépés az ügyben? Hajlandó-e támogatni az állam, a kormány a két magyar biológus által kifejlesztett, vizes oldatban kifejezhető rovarpatogén gombafajjal történő kullancsirtás módszerét? Érthetetlen, hogy a több mint tíz éve kikísérletezett megoldást annak ellenére nem gyártják, nem alkalmazzák Magyarországon, hogy az bizonyítottan hatásos. Ráadásul, ahogyan említettem, vegyszer sem tartalmaz, így a kutatók által létrehozott szer legnagyobb előnye, hogy nem okoz kárt a környezetben. Érthetetlen, hogy miközben a patogén gombákat tartalmazó rovarirtó szereket külföldön, például az Egyesült Államokban, Franciaországban vagy Angliában már alkalmazzák, addig hazánkban, ahová a világ Lyme-kór által leginkább fertőzött területei tartoznak, ahol évente legalább tízezer új megbetegedés történik, süket fülekre talál a hathatós megoldást kínáló szakemberek jelzése és a betegek fájdalmas szenvedése.

Százmilliárdokat szórnak el, óriási összeggel tömökdi a kormányközeli hűbéresek feneketlen zsebeit. Nem lenne itt az ideje, hogy az előbb vázolt problémára is áldozzanak egy kicsit, és végső soron ezzel is könnyítsenek a forráshiányos OEP-kassza terhein a később szükségessé váló kezeléseik megspórolásával? Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Meddig még?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igen kellemetlen két Fidesz-KDNP-s képviselővel szemben álldogálva az üres ülésteremnek beszélni, de tettem egy ígéretet, megígérttem, hogy ahol járok az országban és devizahiteles fórumra jutok el, az ott elhangzott gondolatokat, az ott élő emberek hangját igenis elhozom ide, a parlamentbe. Ennek szellemében múlt hét pénteken Jászberényben jártam, ahol szintén az az elképesztő érzés hatja át az ottani vendégeket, a fórumokra érkező polgárokat is, hogy az ő hangjukat igazából

nem hallotta meg senki. Nagyon egyszerű levezetéssel élve: több esetet ismertettek, ahol 160-165 forintot vették fel az úgynevezett devizahitelüket, és arcátlanok tartják azt, hogy míg ők 256 forintos, majdnem piaci árfolyamon lettek forintosítva, és váltak ugyanolyan fizetőképtelenné, mint előtte, addig bizony a szerencsésebbek, a gazdagabbak, a mai napig nem tudjuk, hány országgyűlési képviselő, egy kedvezményes, baráti 180 forintos árfolyamon végtörleszthetett. Ez a kettős mérce, az arcátlanság egyik gusztustalan példája.

Azt is látjuk ugyanakkor, hogy nem csak Jászberényben adódnak ilyen problémák, ahol kiváló önkormányzati képviselőnk és csapata még így is harcol a végrehajtókkal. Azon végrehajtókkal, akik esetében nagyon könnyedén előfordulhat, hogy miután az adóstól levonják a bevétele, fizetése 33 vagy akár 50 százalékát, és betér a helyi végrehajtóhoz, mert kérne egy papírost arról, hogy pontosan, forintra mennyivel tartozik, mégis megtagadják tőle, bár ezt kötelező lenne kiadni számára. Tulajdonképpen egy olyan lelki zsarolást folytatnak ellene, aminek a vége családok szétszakadása, ingatlanok elvesztése.

Éppen ezért fájjaljuk azt, hogy a kormányzat valódi megoldás helyett álmegoldásokat ajánl, vagy pedig olyanokat hoz helyzetbe a valóban megsegítendőkhelyett, akiket nem kéne. Hozhatnánk ide példákat arról, hogy miért akar Magyarország Kormányja migránsokat támogatni a CSOK, illetve a NOK rendszerén belül, hogy fordulhatott elő, hogy európai bírósági gyakorlattal szemben, amely csak egy alap szociális csomagra kötelezné önöket, önök még az otthonteremtési támogatásokat is kiterjesztenék migránsokra, harmadik országból érkezett, úgynevezett oltalmazottakra (*Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Szégyen!*), befogadottakra, ami valóban szégyen. De azt látjuk, hogy lehetne segíteni a valóság terében. Nem igazi segítség a Nemzeti Eszközkezelő, ahol még háromezer embernek tudnának segíteni a több mint 150 ezer tartozásával önhibáján kívül elmaradtak közül.

(15.10)

A 3 ezer ember tekintetében itt egy viaskodás várható. De milyen segítség az, amikor elveszik valakinek az önálló ingatlantulajdonát, elveszik tőle azt, amiért a családja adott esetben generációkon keresztül dolgozott, aztán visszabérelheti azt önöktől? És ha adott esetben, egy rosszabb konstelláció esetében jön egy másik kormány, amelyik mondjuk, dobra veri ezt a vagyont, és már bérbe sem adja az eredeti tulajdonosnak, akkor önök majd széttárják a kezüket, hogy erről már nem önök tehetnek.

Pedig ciklusokon átívelő módon kellene gondolkodni, két irányba kellene önöknek lépniük. Először is, fel kellene habórodnunk, amikor most, a napokban a Kúria részéről tulajdonképpen egy szabadkozó üzenet indul el a Bankszövetség felé, hogy igen, bár születik egy-két olyan döntés, ami a károsultak számára megfelelő lehet, mégsem tekintik ezt irányadó-

nak, és igyekeznek megnyugtanni a bankokat. E jelenség eredője az a paktum, amit önök a Bankszövetséggel, korábban az EBRD-vel kötöttek, és ahol papíron vállalták azt, hogy a károsultak érdekében semmilyen további terhet nem raknak az érintett pénzintézetekre, ez pedig kizárja a valódi megoldást. Ez egyenes kód arra nézve, hogy majd csak egy Jobbik-kormány lesz képes ezt a megoldást kivitelezni, a felvételkori árfolyamon történő forintosítással, a kilakoltatások megállításával és az összes visszaélő elszámoltatásával.

De lenne ám egy másik irány: nem a CSOK-ba és a NOK-ba kellene önöknek a migránsokat belepakolni és egy újfajta migránsszimogatót létrehozni a valódi migránstanyáik és -táboraik mellett, hanem bizony bérlakásépítési programmal magyar fiatalok ezreit, tízezreit kellene olyan helyzetbe hozni, hogy reális jövőképet lássanak maguk előtt arra nézve, hogy önálló otthonhoz jutnak. Talán akkor a külföldre távozás gondolatát is egy kicsit hátrébb raknák, vagy fel a polcra, mert a magyar fiatal még a nehézségek ellenére is megpróbál Magyarországon talpon maradni, felszínen maradni, főleg akkor, hogyha van egy biztonságos tanyája, ha van egy otthona, ha egy fárasztó nap után vissza tud valahova vonulni, ha családot tud alapítani valahol.

Épp ezért nem értjük, hogy mind a CSOK, mind a NOK esetében önök megint a felső középosztálynak, a szerencsésebbeknek, a gazdagabbaknak kedveznek, és nem tekintik irányadónak azt, hogy egy bérlakásépítési programmal, amely programot egyébként a Jobbik tálcán kínálta önöknek, a valódi célcsoport 90 százalékát is megcélozzák, hiszen a magyar emberek 90 százaléka nem lakóparki lakást vásárol, nem új építésűt, egyszerűen meg akar maradni a talpán, ha bérlakás van, úgy, ha bővíti a szülői portát, akkor úgy, de itt akar gyermeket vállalni, Európában még mindig az egyik legnagyobb arányban.

Önöknek kutya kötelességük lenne lehetővé tenni számukra, hogy itt maradjanak, itt boldoguljanak, és itt építsünk egy boldog Magyarországot. Köszönöm a lehetőséget. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében az elhangzottakra a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter írásban kíván válaszolni.

Tisztelt Országgyűlés! Vágó Sebestyén, a Jobbik képviselője, szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett: „Tragikus állapotok a szociális területen” címmel. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Múlt héten a napirend előtti felszólalásomban foglalkoztam már a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatósággal, amely, hogyha megvizsgáljuk a működését, megvizsgáljuk a felépítését és a neki szánt szerepet, illetve a ténylegesen betöltött szerepét, akkor ugyanaz, mint az oktatásban a KLIK, csak pepitában. Ugyanazokkal a problémákkal küzd, ugyanúgy fenntarthatatlan;

ugyanúgy ahelyett, hogy segítené az ágazat munkáját, egy újabb vízfejet tett a fejükre, a vállukra, és inkább nehezíti, mint hogy segítené az ágazatban, a szociális szférában folyó munkát.

Ezen belül a központosításon belül tapasztalunk állomásokat, lépéseket. Az egyik az, ami idén január 1-jétől lépett hatályba, ez nem más, mint a gyermekjóléti központok kialakítása. Azzal nem vitatkozom, hogy szakmailag lehet logikus érveket találni arra, hogy miért kell létrehozni ezeket a központokat, miért kell egy irányítás alatt kezelni akár központosított formában is a gyermekjóléti és a családsegítő szolgálatot, ezeket a szolgáltatásokat. Viszont azzal már nem igazán tudok egyetérteni, ahogyan ezt önök végrehajtották, ahogyan a kormány ezt végrehajtotta.

Miről is beszélek? Én arra gondoltam, amikor jöttek az első jogszabályok ezzel kapcsolatban, a két ágazat, a gyermekjóléti és a családsegítés összevonásával kapcsolatos javaslatok, illetve rendeletek, akkor azt gondoltam, hogy a gyermekjóléti központok kialakítása, magának a területnek az átalakítása hosszú évek munkája lesz, ami egyébként várható is lett volna, mert ne feledjük el azt, hogy egy lassan tíz éve működő rendszerről beszélünk, amit nem lehet egyik napról a másikra átalakítani.

Ehhez képest ott tartunk, hogy bejött az első jogszabály-módosítás tavaly tavasszal, bejött a második jogszabály-módosítás ősszel, ami már természetesen, törvényi szinten létrehozta a gyermekjóléti szolgálatokat. Ehhez év végére megérkezett a kormány rendelete is, és január 1-jével hatályba lépett. És január óta az Államkincstár, a járási hivatalok, a gyermekjóléti központok, a Szociális és Gyermekjóléti Főigazgatóság egymásnak dobálják a labdát olyan alapvető kérdésekben, akkor még a szakmai kérdésekről nem is beszélünk, hogy egy helyiség telephelynek minősül-e vagy nem; hova kell besorolni; ezentúl hova fog tartozni; kinek a fennhatósága alá fog tartozni; illetve jogilag, elszámolás szempontjából hogyan kell akár azt a helyiséget vagy akár azt az épületet besorolni.

És akkor, amint mondtam, a szakmai kérdésekről még nem is beszélünk, mert azokkal kapcsolatban senki nem tud igazán választ adni. Mit tapasztalunk? Azt tapasztaljuk, illetve azokat a visszajelzéseket kapjuk az ágazatban dolgozóktól, a gyermekjóléti központokból, hogy elképzelhető, hogy így - megfelelő információ és tájékoztatás híján - működtethetlenné válik ez a rendszer.

Itt is azt látom egyébként, mondhatjuk úgy, engedjék meg nekem ezt a kis költői túlzást, hogy még egy jó szakmai javaslat mögött, mivel a végrehajtásában ezeket az anomáliákat tapasztaljuk, semmi mást nem látok, sem én, sem egyébként az érintettek, az ebben dolgozók, mint hogy egy újabb megszorító csomagról van szó.

Nehezítik a szakma működését, és minél több megtakarítást szeretnének végrehajtani ezzel a fontos szolgáltatással kapcsolatban, pedig egy szakmai átalakításnak igenis lett volna helye és szerepe. Most nem térek ki olyan globális szintekre, mint hogy nem

elég az, hogy gyermekjóléti központok, illetve a gyermekjóléti szolgáltatásokon belül ágazatok összevonását kell végrehajtani, hanem a szakma életét meghatározó két fontos törvény toldozgatásafoldozgatása helyett végre össze kellene vonni ezt a kettőt.

Nem kellene külön szociális és külön gyermekvédelmi törvény, hanem amit egyébként önök ígéretnek már évek óta, egy közös szolgáltatási törvényt kellene létrehozni. Ez lenne az, ami könnyítené az ágazat munkáját. Nem az a központosítás, amit önök intézményi szinten megtesznek, hanem az a központosítás, hogy a jogszabályok ténylegesen harmóniába kerüljenek; a nagy ágazaton belüli két jelentős csoport egymás mellett, szoros együttműködésben, illetve az ellátottak, illetve az ország érdekében tudjanak dolgozni. Ez lett volna az a központosítás, amire szükség lett volna. Ez az a központosítás, amire az ágazat már régóta vár.

És amit az azonnali kérdésemben mondtam még, a sürgető dolog egyébként, amit az ágazat vár, az a szociális bértábla bevezetése, életben tartása. Élhetővé kellene tenni azoknak az életét, akik nap mint nap, akár a saját testi épségüket is kockáztatva, fenntartják ezt a rendszert. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport: „Az 50. magyar nyelv hetének tanulságai” címmel. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A múlt héten hétfőtől szerdáig Sárospatakon és Széphalomban rendezték meg 50. alkalommal a magyar nyelv hete rendezvénysorozatát. Ötven éve ezt a kezdeményezést Grétsy László indította el. Az 1967-es évben került sor erre a rendezvényre első alkalommal; akkor a meghívóban az állt, hogy 4 forintos jegyet kellett váltani a megnyitóra. Nyilván emlékeznek rá sokan, hogy 3,60-ba került egy kiló kenyér, és feltehetjük azt a költői kérdést, hogy ma van-e olyan tudati állapotban a magyar társadalom, hogy jegyet váltana egy ilyen rendezvényre ilyen értékben.

50. alkalommal, úgy gondolom, az egész társadalomnak és a kormánynak is ünnepelnie kellett volna ezt a kezdeményezést, de most, az 50. évfordulón jutottunk el oda, hogy a kormányzat semmilyen szinten nem képviseltette magát. Erre az elmúlt 49 évben, az elmúlt 49 alkalommal soha nem volt példa. 50 év alatt akadémiai elnökök, köztársasági elnökök, miniszterelnök és miniszterek mindig jelen voltak ezen a rendezvényen, most senki. A kormányzat létrehozta a Magyar Nyelvstratégiai Intézetet is, ám ennek a részéről sem jelent meg senki a rendezvényen, és hogyha megnézzük a honlapjukat, akkor 2015. novemberi az utolsó rendezvény, amiről beszámolnak.

(15.20)

Az 50. magyar nyelv hetén a plenáris előadásokon szakmai és értékrendi megnyilatkozásokra is sor került. Ezek közül szeretnék néhányat a tisztelt Ház, illetve a kormányzat figyelmébe is ajánlani.

Az elmúlt 25 évben eltűnt legalább 2 millió magyar nyelven beszélő ember. Ha a jelenlegi tendenciák folytatódnak, akkor 2060-ra eltűnik a határon túli magyarság. 2016-ban egy másik kerek évfordulót is kellett volna ünnepelnie a kormánynak és az egész magyar társadalomnak, ugyanis 20 éves a magyar nyelvstratégia, amelyet 1996-ban Balázs Géza alkotott meg és dolgozott ki. Ennek az évfordulóját sem ünnepelte a kormányzat.

A magyar nyelvstratégiát jelenleg társadalmi munkában végző civil szervezeteknek nincs állami támogatásuk, sem az Anyanyelvápolók Szövetsége, sem a Magyar Nyelv és Kultúra Nemzetközi Társasága nem kap rendszeres állami támogatást, csak alkalmi pályázati rendezvénytámogatáshoz juthatnak hozzá.

A kormány kulturális stratégiájának részévé kellene tenni az általános, középiskolai, felsőoktatásbeli kiejtési, nyelvhelyességi, retorikai versenyek, táborok, a magyar nyelv hete, napja alanyi jogú támogatását. Mindezt jelenleg fél tucat ember végzi társadalmi munkában, ők szervezik, intézik, együttműködve lelkes tanárokkal, közművelődési szakemberekkel. Az ő munkájukat annyiba sem vette a kormányzat, hogy megjelenjen ezen a rendezvényen.

A közmédia nyelvhasználata soha nem volt annyira rossz, mint jelenleg. Öt éve, az Orbán-kormány idején öt éve nem hívják össze a Rádió Nyelvi és Mikrofon Bizottságát; az eredmény hallható, ha a közzérádiót hallgatjuk, és a közben megalakult, úgynevezett Montágh Testület hatása is alig érzékelhető. A Magyar Nyelvstratégiai Kutatócsoport társadalmi munkában ötévente felmérést végez a magyar nyelv állapotáról, a kormány által felállított Nyelvstratégiai Intézet eddig nem jutott el, ezek a szakemberek ezt társadalmi munkában ötévente rendszeresen elvégzik, ennek a felmérésnek az eredményei hamarosan megjelennek egy kötetben: Jelentés a magyar nyelvről 2010-2015. Ebben a kötetben ajánlásokat fogalmaznak meg a kormányzat számára. Ezt is bemutatták a magyar nyelv hetén. Ezt tekinthetjük a nyelvstratégia fő elemeinek.

Az ebben szereplő ajánlásokat eljuttatták a kormányzathoz, a tudomány, az oktatás, a média és a határon túli magyarok nyelvi helyzetével kapcsolatos ajánlásokról van szó, de szót ejtenek a kétnyelvűségről és az idegennyelv-oktatásról is.

De nemcsak Grétsy László tartotta fontosnak a magyar nyelv ügyét, hanem ha visszanyúlunk Berzsenyihez, aki A magyarokhoz című ódájában a „Mi a magyar most?” kérdésre válaszolva egy nyelvi példát is említ, így ír Berzsenyi ebben: „Eldődeinknek bajnoki köntösét / S nyelvét megútván, rút idegent cserélt, / A nemzet örlelkét tapodja, / Gyermeki báb puha szíve tárgya...”

Tisztelt Képviselőtársaim! A nyelv a jövőnk záloga, mert nélküle nincsen kultúra. Mi, jobbkiosok azért fogunk dolgozni, hogy legyen egyáltalán 100. magyar nyelv hete is. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Zöldparlament - a Föld napján bocsánatot kérhetne Orbán Viktor, amiért azt mondta Illés Zoltánnak, hogy a környezetvédelem baloldali issue, a gazdag országok ügye, akadályozza a gazdasági fejlődést, ilyenre nem költethünk” címmel. Képviselő úr, ön a szó.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! A héten ünnepeljük vagy gyászoljuk a Föld napját. Talán inkább az utóbbi ige a helyes, ha Orbán Viktor miniszterelnök úr hozzáállására tekintünk. A kormányból kiebrudalt Illés Zoltán szakállamtitkár aggodó figyelmeztetései puszta kiáltott szavaknak bizonyultak.

Maga süket? - kérdezhetném Orbán Viktortól, de idézem inkább őt, amit Illés Zoltánnak mondott, s ami nemrég nyilvánosságra került: „A környezetvédelem baloldali issue, a gazdag országok ügye, akadályozza a gazdasági fejlődést, ilyenre mi nem költethünk.” Ezek olyan elképesztő kijelentések, amilyeneket eddig tőle csak a WikiLeaks dokumentumai közt olvashattunk más ügyekben. Itt az idő, hogy szakítsunk azzal a nyugati és orbáni hazugsággal, hogy a környezetvédelem balliberális privilégium. Orbán Viktorral ellentétben mi, jobbkiosok hisszük, hogy a zöldgondolat és a markáns nemzeti politika feltételei egymásnak. Valóban létharmonikus, hiteles környezetvédő programmal csak az állhat elő, aki szereti, becsüli és tiszteli azt a földet, ahol él, annak múltját, kultúráját és társadalmát, vagyis aki nemzeti gondolkodású, nacionalista.

Bár Orbán Viktor véleménye sajnos meghatározó a kormányzati irányításban, de álláspontját nem osztja a köztársasági elnök, a Fenntartható Fejlődés Igazgatósa, a kormányzat ágazati tisztségviselői és a szakemberek, illetve a múlt év végi párizsi klímacsúcs eredménye is mást mutat.

A Föld napja felelősebb és környezettudatosabb gondolkodásra ösztönzi az embereket, az Országgyűlésnek pedig jó példát kellene mutatnia, azonban Kövér László vezetése alatt az Országgház is kifejezetten káros képet fest. A zöldparlament érdekében fordultam nemrég egy közérdeklődés-igényléssel az Országgyűlés Hivatalához, és így megtudtam, hogy tavaly puszta A/4-es lapból 7 millió 443 ezret használt el az Országgyűlés. Ennek fő oka, hogy a XX. században ragadt házelnök merev vezetése alatt még mindig nem működik az elektronikus iratbeadás és ügyvitel.

Bár az Országgyűlés Hivatala már 2010-ben is hardverkulcsos laptopokat vásárolt a képviselőknek, mégis csak papíron lehet benyújtani például módosí-

tó javaslatot vagy írásbeli kérdést, ami a szükséges aláírások miatt egy vidéki képviselőnél olykor felesleges utazásokat, indokolatlan környezeti terhelést is jelent. Érthetetlen, hogy a XXI. században, amikor már adóbevallást is lehet elektronikusan benyújtani, miért olyan a vagyonynyilatkozatok elektronikus rendszere, hogy gépi kitöltés után is kötelező kinyomtatni, aláírni és úgy beadni, amit aztán kép formájában tesznek közzé a világhálón, nem is szöveges, kereshető formában, amit az átláthatóságért küzdő civil szervezetek is régóta hiába szorgalmaznak, no és persze nem is környezettudatos.

A Microsoft kormányzati támogatása is megérne egy misét vagy inkább gyónást. A multicég irányában való informatikai függőségünk fokozása környezetvédelmi szempontból is aggályos, hiszen a nyílt forráskódú, linuxos számítógépek sokkal tovább jók, használhatók, nem arra játszanak, hogy néhány év elteltével új eszközöket kelljen vásárolni.

A Kövér László vezette Országgyűlés e téren sem mutat jó példát, csak az internetcenzúrában jár élen, hiszen a legolvasottabb jobboldali hírportál, a kuruc.info például nem érhető el hivatali hálózatról. Az abszurd módon a napelemeket is megadóztató környezetvédelmi termékdíj bevezetése után azt is javasolja a Jobbik, hogy az Országgyűlés Irodaházának tetejére szereljenek napelemeket, és ültessenek oda növényeket, ami nemcsak barátságosabb volna, hanem jó hatással lenne a mikroklímára is.

Rossz üzenetnek tartom azt is, hogy a Parlament dohányzódudvarát több ezer wattos hőszugárzóval fűtik, ezért az utca fűtésének megszüntetését is kezdeményeztem Kövér Lászlónál már egy éve, de hiába. Persze legalább annak örülhetünk, hogy az ülésterem mellett lévő műemlék hamutartókban már nem nyomja el a cigarettacsikkeit Szanyi Tibor, amire sajnos láthatunk példát korábban; ahogy emlékeztetek azok a beszédei is, melyek szondáért kiálltak egy-egy - stílszerűen - feles törvény vitájában. (*Derűtség a Jobbik padsoraiban.*)

Illés Zoltán kiebrudalásával és kiábrándulásával végképp elefántcsonttoronyból szemléli az ágazatot a kormányzat, én viszont többek közt az Országos Természetőr Egyesület elnöke, Temesi Géza tanácsait kértem, és készséggel segített is.

Feladatunk van bőven. Ő is régóta küzd azért, hogy fölhívja a figyelmet különböző problémákra, és arra a változásra, miszerint egy olyan küzdelem volt az emberiség korai története, amikor saját fennmaradásáért küzdött a természet erőivel, az éghajlati feltételekkel és a különböző élőlényekkel, vadon élő állatokkal szemben, míg jelene és jövője pedig éppen ellenkezőleg: küzdelem a természeti környezet, a vadon élő élővilág és az éghajlati feltételek fennmaradásáért.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Kormányzat! Bízom benne, hogy felvetéseink megfontolásával és megvalósulásával nem kell megvárni a Jobbik kormányra kerülését.

Köszönöm figyelmüket. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében V. Németh Zsolt államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindig csodálattal figyelem tanult elődöm sokszínű egyéniségéből adódó performanszait, mint ahogy az ön előadásait is. Ez a retorikai kaszkadórság lenyűgöz.

Azonban mindkettejükénél az a bajom, hogy néha népmesei elemekkel is gazdagodik. Hol volt, hol nem volt, vagy igaz, vagy nem. Nem ismerjük azt a kontextust, amiben Illés Zoltán államtitkár úr a környezet ügyéről szót váltott a miniszterelnök úrral (*Dúró Dóra közbeszól.*), azonban abban egészen biztosak vagyunk, hogy a tények, a környezetügyre fordított források cáfolják ezt a feltételezett gondolatot.

(15.30)

Ugyanis nemhogy költhetünk, hanem költünk is környezetvédelemre jelentős forrásokat, ráadásul az európai uniós országok átlagánál többet. (*Novák Előd: Hazudott?*)

Amennyiben a környezeti kiadásokat a kormányzati kiadások arányában vizsgáljuk: az Eurostat nemrég megjelent statisztikai elemzése szerint 2014-ben az EU 28 tagállamát tekintve a környezetvédelemre fordított kormányzati kiadások átlagosan a GDP 0,8 százalékát tették ki, míg Magyarországon a GDP 1,2 százalékát fordítottuk erre a célra. Alátámasztják ezt az OECD adatai is. A GDP-hez, illetve a magyar közkiadásokhoz viszonyított százalékában Magyarország többet költ környezetvédelemre, mint Ausztria és Németország. A 2014. évi költségvetés végrehajtásáról szóló beszámoló tényadatai is azt mutatják, hogy környezetvédelemre az államháztartás szintjén 2014-ben 727 milliárd forint teljesítés történt, amely az összkiadás 2,3 százaléka, s több mint 100 milliárd forinttal meghaladja a tervezett összeget.

Ha visszatekintünk az elmúlt európai uniós programozási időszakra, akkor azt látjuk, hogy soha nem látott nagyságú forrás állt rendelkezésre a környezet- és természetvédelem ügyére. A 2007 és 2013 közötti időszakban az operatív programok, a vidékfejlesztési program, az európai területi együttműködés, illetve egyéb nemzetközi együttműködési programok, akár a Norvég Alap vagy a svájci hozzájárulás címén, illetve Európa más tematikus programjai, mint a LIFE-program keretében közel 2300 milliárd forintot fordítottunk környezet- és természetvédelemre. Ha megnézzük a következő időszakot, ezt több mint félezer milliárddal, 500 milliárd forinttal fogjuk megfejteni, tehát 2800 milliárdot fordítunk környezet- és természetvédelmi programokra az említetteken kívül. Ehhez hozzájön a LIFE-program vagy a Norvég Alap újabb programjai. Hozzászámolhatjuk még ehhez az összeghez új elemként a SAPS

zöldítési kötelezettségét, amellyel mintegy 740 milliárd, tehát összesen 3540 milliárd fordítható az ágazat fejlesztésére 2020-ig.

De nemcsak ezek a fejlesztési források tanúszkodnak arról, hogy fontos ez a terület a kormányzat számára, hanem az elmúlt évek intézkedései is. Így például 43 új országos jelentőségű védett természeti területet létesítettünk, és 24 földtudományi és/vagy denevérvédelmi szempontból jelentős felszín alatti mesterséges üregrendszer természeti értéként történő védetté nyilvánítását kezdeményeztük az elmúlt időszakban. A fejlesztések egyébként kiterjedtek az ágazat egészére, így például az országos légszennyezettség mérőhálózat területén a legnagyobb fejlesztést hajtottuk végre az elmúlt évtizedekben 1,8 milliárd forint értékben, vagy megemlítem a fejlesztések között a 2015. január 1-jétől bevezetett házhoz menő szelektív hulladékgyűjtést is, amely nem várt jelentős eredményt hozott.

Úgy vélem, hogy képviselő úr számára ezek a számok és intézkedések igazolják azt, hogy nem háttérbe szorított terület a környezetvédelem ügye, és bízom abban, hogy az az aggodás, amely önben is megjelenik a természet ügye iránt, adott esetben a költségvetési források tekintetében az elkövetkező években ezt a forrást még talán fokozni is segítenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bana Tibor képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Hangozzék el a diákok véleménye is az Országgyűlésben! Beszámoló a Jobbik Ifjúsági Tagozata 'Hallasd a hangod!' kampányának eredményeiről, 6. rész” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a Jobbik IT tagjaként Farkas Gergely frakciótársamhoz hasonlóan a Jobbik Ifjúsági Tagozat „Hallasd a hangod!” kampánya során beérkezett üzeneteket, véleményeket jómagam is megosszam az Országgyűléssel. Fontosnak tartom ezt, mert a fiatalok számitanak a Jobbikra, és bíznak abban, hogy személyes tapasztalataik, meglátásaik és ötleteik elhangozhatnak általunk a Fidesz politikusai és a kormány képviselői előtt is. Még ha most csak gyér létszámban is vannak jelen kormánypárti képviselőtársaim, bízom benne, hogy az itt elhangzottakat majd továbbítják frakciótársaik, illetve a kormány illetékesei felé.

Mai felszólalásomban az alábbi véleménycsokrot szeretném tolmácsolni önök felé. Számos jogos, észszerű kritika érkezett már és érkezik folyamatosan a mindennapos testnevelést illetően. Ezek alapján látható, hogy nem a mindennapos testneveléssel van a baj, hiszen azt alapvetően szeretik a diákok, hanem az ezt biztosító infrastruktúra hiányával. Dávid is ezt írta: „Nincs gondom a testmozgással, de egy 11.-es, 12.-es diáknak nem jön jól a mindennapos testnevelésóra, mivel nincs elég hely, ezért a nulladik

órában vagy délutáni foglalkozáson kell teljesíteni az órákat, ami nem egyszerű. Nekem például csütörtökön van nulladik órám, aztán hét tanítási órám, majd két óra érettségi-előkészítő. Az a két-három óra pont annyi időt vesz el, hogy ne maradjon egy perc szabadidőm se.” Azt gondolom, ezt mindenképpen meg kellene fontolni, már csak azért is, mert a diákok által megfogalmazott vélemények között nagyon hangsúlyosan jelenik meg ez a mindennapos testneveléssel összefüggő álláspont.

Dávid így folytatja kritikáit: „A tananyag túl sok, gyakran egyetemi szintű a megfogalmazás a könyvekben, és sok a felesleges rész. Amit még problémának látok: ugye hatalmas mérnökhány van, amihez a fizika érettségi nem hátrány, sőt. Viszont a középiskolákban a fizikaoktatás színvonala nulla. Nincsenek kísérleti eszközök, három évig heti két órában tanuljuk a tárgyat. Saját példám: fizika érettségire készülök, és jelenleg 11.-es vagyok. Heti két fizikaóra mellett emelt szintű érettségi-előkészítőre járok, ez plusz két óra, plusz fizikaszakkörre is, ami szintén két órát jelent, és így is csak a középszintű érettségire van esélyem. És végül a legnagyobb probléma, amit nemcsak saját, hanem az összes jövőre érettségiző diáktársam nevében mondhatok: nem tudjuk 12 és fél hónappal az érettségi előtt, hogy milyen rendszerben fogunk érettségizni. Ez számomra felháborító.” Igen, sajnos ez a jellemző, és azt gondolom, hogy az élet számtalan területén a kormány hozzáállása ebből a szempontból hasonló, ha visszatekintünk az elmúlt évek intézkedéseire.

Nézzük Erik javaslatát, aki azt mondja, hogy „be kéne iktatni az írászatot, illetve a rovásírást a kötelező tantárgyakhoz”. Azt gondolom, hogy az ilyen és ehhez hasonló véleményekről is érdemes vitát folytatni itt az Országgyűlésben. Nyilvánvalóan lehet kritikát is megfogalmazni, és nem biztos, hogy pont ezt a két dolgot kellene kötelezővé tenni, de az, hogy nemzeti múltunk megélése nagyobb szerepet kapjon a tananyagban, meglátásom szerint mindenképpen fontos, és a mindennapos testnevelés színésítése hagyományörző lépésekkel szerintem előrevivó lenne.

Gizella hozzánk intézett levelében az alábbi panaszait osztotta meg velünk: „Komoly problémának találok, hogy nem eléggé gyakorlatitudo-orientált az iskolai rendszer. Az elmélettel minden le van tudva. Azt is problémának tartom, hogy sok helyen el-tussolják a hiányzásokat, illetve megadják a kegyelemkettest, csak hogy minél hamarabb takarodjon az iskolából a tanuló. Ezzel neki ártanak a legjobban, mert így csak saját magát csapja be.” Igen, ez is egy állandóan visszatérő probléma. Azt kérem az illetékesektől, hogy ezt is tartsák szemük előtt.

Kampányunkat az internetes felület mellett elsősorban személyesen az utcákon, tereken folytatjuk, ahova szívesen jönnek a diákok elmondani panaszait, ötleteiket és javaslataikat. Mindezeket le is írhatják nekünk egy szórólapra. Engedjék meg, hogy néhány ilyen szórólapból idézzek.

Tamás ötlete a következő: „Szeretnénk több olyan órát, ami gyakorlati jellegű. Az órák közötti

szünetek hosszabbak legyenek.” Ez az előző véleményhez kapcsolódik és azzal cseng egybe. Kevin meglátása: „Több államilag finanszírozott egyetemi helyet kellene biztosítani. Csak olyan rendeleteket szabadna bevezetni, amiknek normális kivitelezést tudnak biztosítani, például hogyan lehet úgy mindennapos tesi, hogy egy tesiterem van.” Erre már utaltam, és ez valóban nagyon sokszor jön elő hangsúlyosan. Zsombor szerint „Több pénzt kellene fordítani az oktatásra a fölösleges stadionok helyett. Az érettségit 5-6 éves felmenő rendszerben kellene csak változtatni, nem pedig év közben összevissza.” Igen, itt is a kiszámíthatatlanság a jellemző. Magam egyébként nagy sportrajongó, focirajongó vagyok, de azért például Hende korábbi miniszter úrnak azzal az érvelésével, hogy a megelőzés szempontjából fontos az, hogy Felcsúton és Kozármislenyben is stadion épüljön, erőteljesen vitatkoznék. „A tankönyvek nem követik a tanároknak kiadott tanmenetet. Minden óra legyen 40 perces. Jó volna a menzai étrend ellenőrzése és minőségbeli változtatása”, írja Ágnes. Bálint pedig érdekes témát vet fel ötletében, amire idő hiányában már csak annyit tudok mondani: azért, ahogy írja, hogy ne legyen véleménynyilvánítás

a diákok közt, ki szegény, ki gazdag, az egyenruha bevezetését veti fel.

(15.40)

Jómagam nem feltétlenül értek egyet ezzel a javaslatlaltal, de azt gondolom, számtalan ilyen ötletet érdemes idehozni, és egyébként a konzultációt folytatjuk az intézményvezetőkkel. Magam is szentgott-hárdi oktatási intézményeket fogok meglátogatni a következő napokban, és a továbbiakban is várjuk a fiatalok felvetéseit, köszönjük az ő bizalmukat, és folyamatosan, hétről hétre szembesítjük a kormányt az ő véleményükkel és javaslataikkal. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A mai napirend utáni felszólalásaink végére értünk.

Tájékoztatatom önöket, hogy a tavaszi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2016. április 25-én kerül sor.

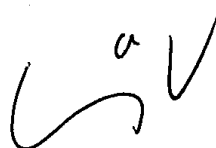
Megköszönöm munkájukat, az **ülést bezárom.**

(Az ülés 15 óra 41 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)